

OPĆI POREZNI ZAKON

I. TEMELJNE ODREDBE

Opća odredba

Članak 1.

Ovaj Zakon uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima, ako posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza i drugim javnim davanjima nije uređeno drugačije i predstavlja zajedničku osnovu poreznog sustava.

Prijenos i provedba propisa Europske unije

Članak 1.a (NN 73/13, 44/16)

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći pri naplati tražbina povezanih s porezima, carinama i drugim mjerama (SL L 84, 31. 3. 2010., str. 1.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2010/24/EU),
- Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji na području oporezivanja koja zamjenjuje Direktivu 77/799/EEZ (SL L 64, 11. 3. 2011., str. 1.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2011/16/EU),
- Direktiva 2014/107/EU od 9. prosinca 2014. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 359, 16. 12. 2014., str. 1. – 29.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/107/EU),
- Direktiva Vijeća (EU) 2015/2060 od 10. studenoga 2015. o stavljanju izvan snage Direktive 2003/48/EZ o oporezivanju dohotka od kamate na štednju (SL L 301, 18. 11. 2015.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2015/2060).

Oblici javnih davanja

Članak 2.

- (1) Javna davanja u smislu ovoga Zakona jesu porezi i druga javna davanja.
- (2) Porezi su novčana davanja i prihod su proračuna koji se koristi za podmirivanje proračunom utvrđenih javnih izdataka. Porezi se ne smatraju povremenim davanjima.

(3) Drugim javnim davanjima smatraju se trošarine, carine, pristojbe, doprinosi, naknade za koncesije, novčane kazne za porezne prekršaje i sva davanja čije je utvrđivanje i/ili naplata i/ili nadzor prema posebnim propisima u nadležnosti poreznog tijela.

(4) Carina je novčano davanje koje se plaća pri uvozu i izvozu.

(5) Pristojbe su novčana davanja koja se plaćaju za određenu činidbu ili za korištenje određenoga javnog dobra.

(6) Doprinosi su novčana davanja koja se plaćaju za korištenje određenih usluga ili ostvarivanja prava.

(7) Naknada za koncesiju jest novčano davanje za pravo gospodarskoga korištenja prirodnih bogatstava i drugih dobara za koje je zakonom određeno da su od državnog interesa, za pravo obavljanja djelatnosti od državnog interesa te za izgradnju i korištenje objekata i postrojenja potrebnih za obavljanje tih djelatnosti.

(8) Odredbe ovoga Zakona propisane za poreze na odgovarajući način primjenjuju se i na druga javna davanja (u daljnjem tekstu: porezi) propisana ovim Zakonom, ako ovim Zakonom ili posebnim propisima nije uređeno drugačije.

Pojam poreznog tijela

Članak 3.

Porezno tijelo jest tijelo državne uprave, tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave ili tijelo jedinice lokalne samouprave u čijem su djelokrugu poslovi utvrđivanja, nadzora i naplate poreza. Ispisano: 6. July 2016.

Odnos ovoga Zakona prema Zakonu o općem upravnom postupku

Članak 4.

Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, na postupanje poreznih tijela primjenjuje se Zakon o općem upravnom postupku.

II. NAČELA OPOREZIVANJA

Primjena poreznih propisa

Članak 5.

U postupku oporezivanja primjenjuju se propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje.

Postupak poreznih tijela

Članak 6.

(1) Porezno tijelo dužno je zakonito utvrđivati sva prava i obveze iz porezno-pravnog odnosa.

(2) Porezno tijelo dužno je utvrđivati sve činjenice koje su bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke, pri čemu je s jednakom pažnjom dužno utvrditi i one činjenice koje idu u prilog poreznog obveznika. Koje će se radnje u postupku poduzimati i u kojem opsegu, određuje porezno tijelo.

(3) Porezno tijelo treba porezne obveznike poticati na podnošenje poreznih prijava. Porezno tijelo dužno je upozoriti sudionike porezno-pravnog postupka na njihova prava i obveze u postupku.

(4) Porezno tijelo dužno je uspostaviti sustav informiranja koji će poreznim obveznicima omogućavati jedinstven, suvremen i što lakši pristup informacijama, objavljujući na svojim internetskim stranicama porezne propise i njihove izmjene i dopune.

(5) Ako porezni obveznik predaje ispravu na stranom jeziku i pismu koje nije u službenoj uporabi kod poreznog tijela, porezno tijelo odredit će rok u kojem će porezni obveznik dostaviti ovjereni prijevod isprave na hrvatski jezik i latinično pismo.

(6) Ako porezni obveznik ne dostavi ovjereni prijevod iz stavka 5. ovoga članka u određenom roku, porezno tijelo prevest će isprave o trošku poreznog obveznika.

Pravo na očitovanje

Članak 7.

Prije donošenja poreznog akta kojim se utvrđuju prava i obveze poreznog obveznika, porezno tijelo mora poreznom obvezniku omogućiti očitovanje o činjenicama i okolnostima koje su bitne za donošenje poreznog akta.

Obveza čuvanja porezne tajne

Članak 8. (NN 73/13, 26/15)

(1) Porezno tijelo dužno je kao poreznu tajnu čuvati sve podatke koje porezni obveznik iznosi u poreznom postupku te sve druge podatke u vezi s poreznim postupkom kojima raspolaže, kao i podatke koje razmjenjuje s drugim državama u poreznim stvarima.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ne smatra se poreznom tajnom:

1. podatak o datumu upisa u sustav poreza na dodanu vrijednost ili ispisa iz sustava poreza na dodanu vrijednost,

2. podatak o poreznim obveznicima koji su davali lažne podatke s ciljem umanjenja svoje ili tuđe obveze poreza na dodanu vrijednost (kružne prijevare poreza na dodanu vrijednost) ako je to utvrđeno u porezno-pravnom postupku.

(3) Obveza čuvanja porezne tajne iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na sve službene osobe poreznog tijela, vještake i druge osobe koje su uključene u porezni postupak.

(4) Obveza čuvanja porezne tajne je povrijeđena ako se činjenice navedene u stavku 1. ovoga članka neovlašteno koriste ili objave. Ispisano: 6. July 2016.

(5) Obveza čuvanja porezne tajne nije povrijeđena:

-
1. ako se poreznom jamcu omogućiti uvid u podatke o poreznom obvezniku bitne za njegov odnos prema poreznom obvezniku,
 2. ako se članove društva osoba upozna s činjenicama bitnima za oporezivanje društva,
 3. ako se iznose podaci tijekom poreznog, prekršajnog ili sudskog postupka,
 4. ako se iznose podaci uz pisani pristanak osobe na koju se ti podaci odnose,
 5. ako se iznose podaci za potrebe naplate poreznog duga,
 6. ako se podaci daju na zahtjev drugog javnopravnog tijela koje po službenoj dužnosti traži podatke nužne za ostvarivanje prava pred tim tijelom povodom zahtjeva stranke u postupku, a koje bi inače stranka trebala sama pribaviti,
 7. ako ustrojstvene jedinice Ministarstva financija međusobno dostavljaju podatke koji mogu biti od utjecaja na utvrđivanje prava i obveza poreznih obveznika,
 8. ako se podaci daju u skladu s postupcima propisanim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i drugim međunarodnim ugovorima u poreznim stvarima koji su u primjeni u Republici Hrvatskoj,
 9. ako se podaci daju u skladu s postupkom propisanim ovim Zakonom za pružanje i dobivanje pravne pomoći i
 10. ako se podaci daju u skladu s postupkom propisanim ovim Zakonom o administrativnoj suradnji i razmjeni informacija između država članica Europske unije.
- (6) Obveza čuvanja porezne tajne nije povrijeđena u slučaju kada porezno tijelo bez posebnog zahtjeva dostavlja drugom javnopravnom tijelu podatke za koje je saznalo tijekom vođenja poreznog postupka, ako postoji sumnja u postojanje kaznenog djela, kršenje zakona ili drugog propisa za čije je provođenje nadležno neko drugo javnopravno tijelo.
- (7) Obveza čuvanja porezne tajne nije povrijeđena ako Ministarstvo financija – Porezna uprava bez pristanka poreznog obveznika objavi na svojim internetskim stranicama popis dospjelih i neplaćenih dugova po osnovi poreza na dodanu vrijednost, poreza na dobit, poreza na dohodak i prireza, doprinosa za obvezna osiguranja, posebnog poreza na naftne derivate, posebnog poreza na duhanske prerađevine, posebnog poreza na pivo, posebnog poreza na kavu, posebnog poreza na bezalkoholna pića, poreza na promet nekretninama te carina, ako je ukupni iznos duga:
1. veći od iznosa 100.000,00 kuna za fizičke osobe koje obavljaju djelatnost,
 2. veći od iznosa 300.000,00 kuna za pravne osobe i
 3. veći od iznosa 15.000,00 kuna za sve ostale porezne obveznike.
- (8) U izračun visine duga iz stavka 7. ovoga članka ne uzimaju se iznosi zaduženja dospjelih u zadnja tri mjeseca prije objave popisa dospjelih i nenaplaćenih dugova. Razdoblje od tri mjeseca računa se počevši od zadnjeg dana u mjesecu koji prethodi

mjesecu objave popisa dospjelih i nenaplaćenih dugova. Izvršene uplate u razdoblju od navedena tri mjeseca uzimaju se u izračun visine duga iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Datumi objave popisa dospjelih, a neplaćenih dugova iz stavka 7. ovoga članka, a sukladno vremenskom određenju poreznih zaduženja iz stavka 8. ovoga članka, su 31. srpnja, 31. listopada, 31. siječnja i 30. travnja.

(10) Popis iz stavka 7. ovoga članka, sadrži: ime i prezime ili naziv poreznog obveznika, godinu rođenja fizičke osobe, mjesto prebivališta ili boravišta fizičke osobe ili sjedišta pravne osobe, iznos duga po vrsti poreza te ukupni iznos duga. Na zahtjev osobe koja dokaže pravni interes, Porezna uprava popis može dopuniti i drugim podacima potrebnim radi nespornog utvrđivanja identiteta pojedinačnog poreznog obveznika s ovoga popisa, kao što su: datum i mjesec rođenja fizičke osobe i ime roditelja fizičke osobe. Porezna uprava može za porezne obveznike s popisa iz stavka 7. ovoga članka iznijeti podatke o poduzetim mjerama ovršnog postupka.

(11) Iznimno od stavka 7. i 9. ovoga članka, popis neće sadržavati podatke o dugovima poreznih obveznika kojima je porezno tijelo odobrilo odgodu ili obročno plaćanje duga ili reprogramiranje naplate poreznog duga ili je pravomoćnim rješenjem o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi utvrđeno da se dug reprogramira.

(12) Iznimno, obveza čuvanja porezne tajne nije povrijeđena ako Ministarstvo financija – Porezna uprava bez pristanka poreznog obveznika objavljuje u sredstvima javnog priopćavanja i na svojim internetskim stranicama podatke potrebne radi ispravljanja netočnih ili nepotpunih informacija u slučaju ako je netočne ili nepotpune informacije porezni obveznik izravno ili neizravno dostavio sredstvima javnog priopćavanja.

(13) Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, na obvezu čuvanja porezne tajne na odgovarajući način primjenjuje se Zakon o tajnosti podataka i Zakon o zaštiti osobnih podataka. Ispisano: 6. July 2016.

Obveza postupanja u dobroj vjeri

Članak 9.

- (1) Sudionici porezno-pravnog odnosa dužni su postupati u dobroj vjeri.
- (2) Postupanje u dobroj vjeri znači savjesno i pošteno postupanje u skladu sa zakonom.
- (3) Ministar financija će pravilnikom propisati način postupanja u dobroj vjeri.

Obvezujuća mišljenja

Članak 9.a (NN 26/15)

- (1) Porezno tijelo ovlašteno je na pisani zahtjev poreznog obveznika donijeti obvezujuće mišljenje o poreznom tretmanu budućih i namjeravanih transakcija, odnosno poslovnih događaja i djelatnosti poreznog obveznika.
- (2) Troškove izdavanja obvezujućih mišljenja u cijelosti snosi porezni obveznik.

(3) Ministar financija pravilnikom će propisati područja primjene, način, rokove i iznose troškova izdavanja obvezujućih mišljenja.

Gospodarski pristup

Članak 10.

(1) Porezne činjenice utvrđuju se prema njihovoj gospodarskoj biti.

(2) Ako je prihod, dohodak, dobit ili druga procjenjiva korist ostvarena bez pravne osnove, porezno tijelo utvrdit će poreznu obvezu u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje pojedina vrsta poreza.

(3) Ako je u kaznenom ili prekršajnom postupku pravomoćnom odlukom izrečena zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene protupravnom radnjom, porezni akt kojim je utvrđena porezna obveza poništiti će se na zahtjev poreznog obveznika.

Prividni pravni poslovi

Članak 11.

Ako se prividnim pravnim poslom prikriva neki drugi pravni posao, tada je osnova za utvrđivanje porezne obveze prikriveni pravni posao.

III. POREZNO-PRAVNI ODNOS

Porezno-pravni odnos

Članak 12.

(1) Porezno-pravni odnos u smislu ovoga Zakona jest odnos između poreznog tijela i poreznog obveznika koji obuhvaća njihova prava i obveze u poreznom postupku.

(2) Sudionici porezno-pravnog odnosa jesu porezno tijelo i porezni obveznik te osobe koje prema odredbama ovoga Zakona jamče za plaćanje poreza.

Porezni obveznik

Članak 13.

Porezni obveznik je svaka osoba koja je kao takva određena zakonom kojim se uređuje pojedina vrsta poreza.

Porezni broj

Članak 14.

(1) Poreznim brojem za potrebe oporezivanja smatra se osobni identifikacijski broj propisan posebnim zakonom.

(2) Porezna uprava koristi osobni identifikacijski broj za povezivanje i objedinjavanje podataka iz službenih evidencija koje vode javnopravna tijela te podataka prikupljenih na drugi način o imovini koju posjeduje fizička osoba. Ispisano: 6. July 2016.

Opunomoćenik, pomagatelj i porezni savjetnik

Članak 15.

- (1) Porezni obveznik može imati opunomoćenika, pomagatelja i poreznog savjetnika.
- (2) Opunomoćenik je osoba koja zastupa poreznog obveznika u okviru dobivene punomoći i u njegovo ime može poduzimati radnje u poreznom postupku.
- (3) Pomagatelj je osoba koja nastupa uz nazočnost poreznog obveznika i pomaže mu savjetima. Izjava pomagatelja smatra se izjavom poreznog obveznika samo ako porezni obveznik danij izjavi odmah ne proturječi. Pomagatelj nije ovlašten u ime poreznog obveznika poduzimati radnje u poreznom postupku kao njegov zastupnik.
- (4) Porezni savjetnik je osoba koja obavlja poslove savjetovanja poreznog obveznika u poreznom postupku pred poreznim tijelima. Ako nastupa i kao opunomoćenik poreznog obveznika, mora imati punomoć za obavljanje tih poslova. Obavljanje djelatnosti poreznog savjetnika uređuje se posebnim zakonom.

Obveze zakonskih zastupnika, upravitelja imovine i osoba s pravom raspolaganja imovinom

Članak 16.

- (1) Zakonski zastupnici fizičkih i pravnih osoba i zastupnici ili upravitelji udruženih osoba i imovinskih masa bez pravne osobnosti moraju ispunjavati porezne obveze osoba koje zastupaju.
- (2) Ako udružene osobe bez pravne osobnosti (u daljnjem tekstu: udružene osobe) nemaju zastupnika ili upravitelja, obveze u smislu stavka 1. ovoga članka moraju ispunjavati članovi udruženja. Smatrat će se da je svaki član udruženja porezni obveznik.
- (3) Za imovinske mase bez pravne osobnosti koje nemaju zastupnika ili upravitelja, poreznim obveznicima smatrat će se svi njihovi vlasnici.
- (4) Ako imovinom upravlja druga osoba, smatrat će se poreznim obveznikom za porezne obveze koje proistječu iz imovine kojom upravlja.
- (5) Tko stvarno koristi ili raspolaže tuđom imovinom bez pravne osnove, smatrat će se poreznim obveznikom za porezne obveze koje proistječu iz korištenja ili raspolaganja tom imovinom.

Zastupnik po službenoj dužnosti

Članak 17.

- (1) Porezno tijelo će po službenoj dužnosti postaviti zastupnika:
 1. poreznom obvezniku nepoznatog sjedišta, prebivališta ili uobičajenog boravišta,
 2. nepoznatom vlasniku imovine koja je predmet poreznog postupka.
- (2) Ako je porezni obveznik fizička osoba koja nije poslovno sposobna i nema zakonskog zastupnika, porezno tijelo podnijet će zahtjev nadležnom sudu za postavljanje zastupnika.

(3) Za zastupnika po službenoj dužnosti može se postaviti porezni savjetnik, odvjetnik ili druga osoba koja ima potrebno stručno znanje za obavljanje zastupanja.

(4) Zastupnik iz stavka 1. i 2. ovoga članka ima pravo na nagradu i naknadu troškova zastupanja. Visinu nagrade i naknadu troškova utvrđuje i isplaćuje porezno tijelo prema pravilniku koji donosi ministar financija.

(5) Porezno tijelo ima pravo potraživati od poreznog obveznika povrat sredstava isplaćenih za nagrade i naknadu troškova zastupnika iz stavka 1. i 2. ovoga članka. Ispisano: 6. July 2016.

IV. POREZNO-DUŽNIČKI ODNOS

1. OPĆE ODREDBE

Pojam porezno-dužničkog odnosa

Članak 18.

(1) Porezno-dužnički odnos u smislu ovoga Zakona je dio porezno-pravnog odnosa u kojem sudionici porezno-dužničkog odnosa ostvaruju svoja prava i obveze.

(2) Sudionici porezno-dužničkog odnosa jesu porezno tijelo, porezni obveznik i porezni jamac.

Prava iz porezno-dužničkog odnosa

Članak 19.

(1) Porezno tijelo u porezno-dužničkom odnosu ima pravo na naplatu:

1. poreza,
2. kamata i novčanih kazni,
3. novčanih činidbi po osnovi odgovornosti iz poreznog jamstva.

(2) Porezni obveznik ili osoba koja je preplatila porez ili od koje je bez pravne osnove porez naplaćen ima pravo na:

1. povrat preplaćenog poreza ili poreza plaćenog bez pravne osnove,
2. kamate na porez koji je plaćen bez pravne osnove.

Nastanak prava iz porezno-dužničkog odnosa

Članak 20.

(1) Porezno tijelo u porezno-dužničkom odnosu ima prava iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona od dana dospelosti tražbine po osnovi poreza.

(2) Porezni obveznik ili druga osoba u porezno-dužničkom odnosu ima prava iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona od dana kada je porezno tijelo primilo od poreznog obveznika ili druge osobe iznos preplaćenog poreza ili poreza plaćenog bez pravne osnove.

Podmirenje obveza iz porezno-dužničkog odnosa od solidarnog dužnika i treće osobe

Članak 21.

(1) Obveze iz porezno-dužničkog odnosa za poreznog obveznika mogu podmiriti i treće osobe.

(2) Osobe od kojih svaka ima obvezu podmiriti isti porezni dug jesu solidarni dužnici. Svaki solidarni dužnik obavezan je podmiriti cjelokupni porezni dug.

Porezno tijelo odlučuje od kojeg će solidarnog dužnika naplatiti porezni dug i u kojoj visini.

(3) Ispunjenjem obveze jednoga solidarnog dužnika prestaje porezno-dužnički odnos svih solidarnih dužnika.

Položaj pravnih sljednika

Članak 22.

(1) Univerzalni pravni sljednik u cijelosti preuzima pravni položaj pravnog prednika, osim obveza po osnovi izrečenih novčanih kazni pravnom predniku.

(2) Nasljednici su dužni platiti obveze iz porezno-dužničkog odnosa do visine vrijednosti naslijeđene imovine, osim obveza po osnovi izrečenih novčanih kazni ostavitelju.

(3) Vrijednost naslijeđene imovine utvrđuje porezno tijelo na osnovi tržišnih cijena.

Ustup, zalog i pljenidba prava iz porezno-dužničkog odnosa

Članak 23.

(1) Prava iz porezno-dužničkog odnosa, kao što su pravo na povrat poreza, pravo na povrat iznosa koji je na ime poreza za poreznog obveznika platio porezni jamac i pravo na povrat kamata, mogu se ustupiti, založiti i zaplijeniti.

(2) Ustupatelj prava iz stavka 1. ovoga članka dužan je dostaviti ugovor o ustupu poreznom tijelu u roku od tri dana od dana njegova sklapanja. Ispisano: 6. July 2016.

(3) Ugovor o ustupu obvezujući je za porezno tijelo, osim ako se nad ustupateljem prava provodi ovrha.

Prestanak prava i obveza iz porezno-dužničkog odnosa

Članak 24.

(1) Prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa prestaju plaćanjem, prijebojem, otpisom i u drugim slučajevima određenima ovim Zakonom.

(2) Prava iz porezno-dužničkog odnosa prestaju zastarom.

2. ODREDBE O ODGOVORNOSTI

Odgovornost zastupanih osoba

Članak 25.

Zastupane osobe odgovaraju za neplaćeni i manje plaćeni porez i pripadajuće kamate koje su posljedica neizvršavanja obveza iz porezno-dužničkog odnosa.

Odgovornost zastupnika

Članak 26.

Ako su zakonski zastupnici fizičkih i pravnih osoba i zastupnici ili upravitelji udruženih osoba i imovinskih masa bez pravne osobnosti, u obavljanju poslova počinili kazneno djelo utaje poreza ili sudjelovali u utaji poreza ili bespravno ostvarili smanjenje poreza ili druge porezne povlastice za zastupane osobe, tada se zastupnik ili upravitelj smatra poreznim jamcem za manje plaćeni porez i kamate.

Odgovornost osoba koje vode poslove društva i povezanih osoba

Članak 26.a

(1) Članovi uprave i izvršni direktori društva kapitala odgovaraju kao porezni jamci ako pri vođenju poslova društva zloupotrebljavaju svoje ovlasti što ima za posljedicu nemogućnost ispunjenja obveza iz porezno-dužničkog odnosa i oštećenje poreznog tijela.

(2) Radnjama kojima se oštećuje porezno tijelo kao vjerovnik u porezno-dužničkom odnosu osobito se smatraju: preusmjeravanje novčanih tokova na druge pravne ili fizičke osobe radi izbjegavanja plaćanja poreznih obveza, korištenje društva radi postizanja ciljeva koje ne bi sam mogao postići, a koji su zabranjeni, umanjenje ili otuđenje imovine društva ako je isto za posljedicu imalo nemogućnost plaćanja obveza iz porezno-dužničkog odnosa.

(3) Osobna odgovornost postoji i u slučaju osobe koja se koristi drugim osobama koje djeluju kao njegovi povjerenici, tako da se u društvu kao član iskazuje netko drugi, ali to čini po nalogu i uputama te osobe.

(4) Za podmirenje obveza društva, ali najviše do visine ostvarene koristi, supsidijarno odgovaraju i povezane osobe u čiju korist je poduzeto raspolaganje na štetu društva, što za posljedicu ima neispunjavanje obveze iz porezno-dužničkog odnosa.

Odgovornosti članova trgovačkog društva

Članak 26.b

(1) Članovi javnoga trgovačkoga društva i komplementari u komanditnome društvu odgovaraju za obveze društva osobno, solidarno i neograničeno cijelom svojom imovinom. Članovi gospodarskog interesnog udruženja odgovaraju za obveze udruženja cijelom svojom imovinom.

(2) Članovi društva s ograničenom odgovornošću, dioničari dioničkoga društva, komanditori u komanditnom društvu ne odgovaraju za obveze društva izuzev kada je to određeno zakonom.

(3) Onaj tko zloupotrebljava okolnost da kao član trgovačkoga društva ne odgovara za obveze društva ne može se pozvati na to da po zakonu ne odgovara za te obveze.

(4) Smatra se da je ispunjena pretpostavka za odgovornost člana društva iz stavka 3. ovoga članka osobito:

1. ako koristi društvo za to da bi postigao cilj koji mu je inače zabranjen,
2. ako koristi društvo da bi ošteti vjerovnike,
3. ako protivno zakonu upravlja imovinom društva kao da je to njegova imovina,
4. ako u svoju korist ili u korist neke druge osobe umanju imovinu društva, iako je znao ili morao znati da ono neće moći podmiriti svoje obveze. Ispisano: 6. July 2016.

Posebna odgovornost članova trgovačkog društva, osoba koje vode poslove društva i povezanih osoba

Članak 26.c

Smatra se da su ispunjene pretpostavke za odgovornost članova društva, osoba koje vode poslove društva, i povezanih osoba, osobito ako oni:

1. prividno ili besplatno prenesu imovinu na trgovačko društvo, koje su osnovali sami ili s drugim osobama ili na drugi način cijelu ili dio imovine prividno prodaju, opterete bez odgovarajuće protučinidbe ili ju besplatno ustupe povezanim osobama, oštete ju, unište ili učine neupotrebljivom,
2. zaključe prividni pravni posao ili priznaju nepostojeću tražbinu osobama iz točke 1. ovoga članka,
3. u suprotnosti s urednim i savjesnim gospodarenjem umanje imovinu ili prikriju imovinsko stanje, ne podnesu zakonom propisana godišnja izvješća, bez odgađanja a najkasnije dvadeset i jedan dan od nastanka razloga kojega poseban zakon određuje kao razlog za pokretanje stečajnog postupka ne zatraže da se takav postupak pokrene.

Odgovornost kod zlouporabe prava

Članak 26.d

Osobe iz članka 26.a, 26.b i 26.c, te osobe iz članka 40.a, 40.b i 41. ovoga Zakona čija odgovornost je utvrđena rješenjem iz članka 158.f stavka 6. ovoga Zakona, za nemogućnost plaćanja obveze iz porezno-dužničkog odnosa odgovaraju kao porezni jamci.

Odgovornost za neplaćanje poreza po odbitku

Članak 27.

Tko je dužan obračunavati, obustavljati, uplaćivati i prijavljivati porez u ime i za račun druge osobe, za taj porez odgovara kao jamac platac.

Odgovornost za vjerodostojnost poslovnih knjiga

Članak 28.

Tko sudjeluje u ispostavljanju neistinitih i nevjerodostojnih isprava ili u neurednom, neistinitom i nepravodobnom vođenju poslovnih knjiga, jamči za iznos manje plaćenog poreza i pripadajućih kamata nastalog kao posljedica takva njegova djelovanja.

Odgovornost preuzimatelja gospodarske cjeline

Članak 29.

(1) Pri prijenosu vlasništva gospodarske cjeline, stjecatelj se smatra poreznim jamcem za:

1. porez čija se obveza plaćanja temelji na poslovanju gospodarske cjeline prije stjecanja,
2. porez koji se plaća po odbitku (porez na dohodak od nesamostalnog rada) pod uvjetom da je obveza plaćanja tog poreza nastala u godini u kojoj je izvršen prijenos vlasništva gospodarske cjeline.

(2) Jamstvo stjecatelja ograničeno je vrijednošću stečene imovine.

(3) Iznimno, odredba stavka 1. točke 1. ovoga članka ne primjenjuje se na stjecanje u stečajnom i ovršnom postupku.

Odgovornost poreznog jamca

Članak 30.

(1) Porezni jamac odgovara za porezni dug ako ga u roku nije platio porezni obveznik. Porezno tijelo pozvat će poreznog jamca na plaćanje poreznog duga.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako porezni jamac odgovara kao jamac platac, ako je sam utajio porez ili ako je sudjelovao u utaji poreza.

Članak 31.

Brisan.

Odgovornost utajivača poreza i pomagatelja

Članak 32.

Tko zbog utaje poreza, pomaganja ili prikrivanja utaje, umanja ili ne iskaže poreznu obvezu, jamči za taj manje plaćeni ili utajeni porez i pripadajuće kamate. Ispisano: 6. July 2016.

3. GOSPODARSKA CJELINA I NJEZINA PROCJENA

Gospodarska cjelina

Članak 33.

(1) Gospodarska cjelina je sva imovina i obveze što u poslovnom i organizacijskom smislu čini samostalni subjekt, odnosno subjekt sposoban za samostalno poslovanje.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje što se u pojedinom slučaju smatra gospodarskom cjelinom.

Pripadnost gospodarske cjeline

Članak 34.

Ako neka druga osoba, a ne vlasnik, ima pravo raspolaganja gospodarskom cjelinom na način da može vlasnika gospodarski isključiti od utjecaja na to dobro, tada se u poreznom smislu smatra da ta gospodarska cjelina pripada toj drugoj osobi. Kod fiducijarnih (povjereničkih) odnosa smatra se da gospodarska cjelina pripada fiducijaru (povjereniku).

Utvrđivanje vrijednosti gospodarske cjeline u vlasništvu više osoba

Članak 35.

(1) Ako je neka gospodarska cjelina u vlasništvu dviju ili više osoba, njezina se vrijednost utvrđuje u cjelini.

(2) Ako osobe iz stavka 1. ovoga članka ne sudjeluju u poreznom postupku kao jedan porezni obveznik, tada se vrijednost gospodarske cjeline dijeli prema veličini udjela svake osobe.

(3) Ako udio u vrijednosti zajedničke gospodarske cjeline nije određen, smatra se da je svaka osoba vlasnik zajedničke gospodarske cjeline u jednakom dijelu.

Tržišna vrijednost

Članak 36.

(1) Vrijednost gospodarske cjeline procjenjuje se prema tržišnoj cijeni.

(2) Tržišnom se cijenom smatra ona cijena koja bi se mogla postići u uobičajenom poslovnom prometu. Neuobičajeni popusti u poslovanju ili osobni popusti ne uzimaju se u obzir.

4. MJESNA ODREĐENOST POREZNOG OBVEZNIKA

Članak 37.

(1) Mjesna određenost poreznog obveznika utvrđuje se:

1. za fizičke osobe prema prebivalištu ili uobičajenom boravištu,
2. za pravne osobe prema sjedištu upisanom u sudski registar ili drugi registar, odnosno upisnik.

(2) Ako se mjesna određenost ne može utvrditi prema stavku 1. ovoga članka, onda se utvrđuje prema mjestu gdje je nastao povod za vođenje poreznog postupka.

Prebivalište i uobičajeno boravište

Članak 38.

(1) U smislu ovoga Zakona smatra se da porezni obveznik ima prebivalište ondje gdje ima stan u vlasništvu ili posjedu neprekidno najmanje 183 dana u jednoj ili u dvije kalendarske godine. Boravak u stanu nije obavezan.

(2) Ako porezni obveznik u Republici Hrvatskoj ima u vlasništvu ili posjedu više stanova, prebivalište mjerodavno za oporezivanje utvrđuje se prema mjestu prebivališta obitelji, a za poreznog obveznika samca prema mjestu u kojem se pretežno zadržava ili prema mjestu iz kojeg pretežno odlazi na rad ili obavljanje djelatnosti.

(3) Ako porezni obveznik ima prebivalište u tuzemstvu i inozemstvu, smatra se da ima prebivalište u tuzemstvu.

(4) Uobičajeno boravište u smislu ovoga Zakona ima porezni obveznik u onome mjestu u kojem se zadržava pod okolnostima na temelju kojih se može zaključiti da on u tome mjestu ili na tom području ne boravi samo privremeno. Uobičajenim boravištem u smislu ovoga Zakona smatra se stalan ili vremenski povezan boravak u trajanju od najmanje 183 dana u jednoj ili u dvije kalendarske godine. Za određivanje uobičajenog boravišta nisu važni kratkotrajni prekidi boravka koji ne traju dulje od jedne godine.

5. PODUZETNIK I GOSPODARSKA DJELATNOST

Članak 39.

(1) Poduzetnik u smislu ovoga Zakona jest svaka fizička ili pravna osoba, udružene osobe ili imovinska masa bez pravne osobnosti koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja prihoda, dohotka, dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi.

(2) Gospodarskom djelatnošću u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se razmjena dobara i usluga na tržištu radi ostvarivanja prihoda, dohotka, dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi.

Stalna poslovna jedinica

Članak 40.

(1) U smislu ovoga Zakona stalnom poslovnom jedinicom smatra se stalno mjesto poslovanja preko kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.

(2) Stalnom poslovnom jedinicom smatraju se posebno:

1. mjesto stvarne uprave,
2. podružnica,
3. ured,
4. tvornica,
5. radionica,

6. rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

(3) Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od šest mjeseci.

(4) Stalnom poslovnom jedinicom ne smatra se:

-
1. korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu,
 2. održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo radi uskladištenja, izlaganja ili isporuke,
 3. održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo radi prerade koje obavlja drugo društvo,
 4. održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo radi kupnje dobara ili robe ili radi prikupljanja podataka za društvo,
 5. održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo radi obavljanja bilo koje druge djelatnosti pripremnog ili pomoćnog značenja za društvo,
 6. održavanje stalnog mjesta poslovanja radi kombinacije djelatnosti spomenutih u točkama od 1. do 5. ovoga stavka, pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremnog ili pomoćnog značenje.
- (5) Smatra se da postoji stalna poslovna jedinica kad osoba koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, djeluje u ime društva te ima ovlasti da zaključuje ugovore u ime toga društva, što uobičajeno čini, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na djelatnosti navedene u stavku 4. ovoga članka, koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom.
- (6) Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu samo zato što svoje poslovanje obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugoga zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

Povezana društva

Članak 40.a

Povezanim društvima u smislu ovoga Zakona smatraju se društva koja u međusobnom odnosu mogu stajati kao:

1. društvo koje u drugom društvu ima većinski udio ili većinsko pravo odlučivanja,
2. ovisno i vladajuće društvo,
3. društva koncerna,
4. društva s uzajamnim udjelima koja su povezana tako da svako društvo ima više od četvrtine udjela u drugom društvu,
5. društva povezana poduzetničkim ugovorima i to: ugovorima o vođenju poslova društva, ugovorima o prijenosu dobiti te ostalim poduzetničkim ugovorima koji se upisuju u sudski registar.

Ovisno i vladajuće društvo

Članak 40.b

(1) Ovisno društvo je, u smislu ovoga Zakona, pravna osoba na koju druga pravna osoba (vladajuće društvo) može imati neposredno ili posredno prevladavajući utjecaj, odnosno nad kojom vladajuće društvo ima kontrolu.

(2) Vladajuće društvo je, u smislu ovoga Zakona, pravna osoba koja ima prevladavajući utjecaj na jedno ili više ovisnih društava.

(3) Svaka pravna osoba, koja je ovisna u odnosu na ovisno društvo, smatra se ovisnim društvom vladajućeg društva.

(4) Vladajuće društvo i sva njegova ovisna društva čine, u smislu ovoga Zakona, grupu povezanih društava.

(5) Pravne osobe između kojih postoji odnos kontrole, kod kojeg nije moguće jednoznačno utvrditi koje je ovisno, a koje vladajuće društvo, također se smatraju grupom povezanih društava.

Kontrola

Članak 40.c

(1) Kontrola je, u smislu ovoga Zakona, odnos vladajućeg i ovisnog društva, ili odnos između fizičke i pravne osobe kojim se ostvaruje isti ili sličan utjecaj kakav postoji u odnosu između vladajućeg i ovisnog društva.

(2) Smatra se da kontrola postoji ukoliko vladajuće društvo u ovisnom društvu ispunjava najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

1. ima izravan ili neizravan većinski udio ili izravnu ili neizravnu većinu glasačkih prava,
2. ima pravo izabrati, odnosno imenovati i/ili opozvati većinu članova uprave, odnosno većinu izvršnih direktora ili nadzornog, odnosno upravnog odbora,
3. ima pravo provoditi ili provodi prevladavajući utjecaj,
4. ima pravo upravljanja poslovnim i financijskim politikama društva na temelju ovlasti iz statuta ili društvenog ugovora ili nekog ugovora ili sporazuma,
5. ima kontrolu nad više od 50% glasačkih prava uspostavljenu na temelju sporazuma s drugim imateljima prava glasa, ili
6. ima moć usmjeravanja većine glasova na sastancima uprave, izvršnih direktora, nadzornog odbora, odnosno upravnog odbora ili odgovarajućega upravljačkog tijela društva.

Povezane osobe

Članak 41.

(1) Povezane osobe, u smislu ovoga Zakona, su osobe kod kojih je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

1. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, kontrolu nad drugom ili drugima,

2. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, značajan utjecaj na drugu ili druge,

3. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba između kojih ne postoji odnos kontrole iz točke 1. ovoga stavka ili značajan utjecaj iz točke 2. ovoga stavka, ali koje predstavljaju jedan rizik za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa jer su međusobno povezane tako da postoji velika vjerojatnost da uslijed pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne osobe može doći do pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne ili više drugih osoba, jer se između njih provodi ili postoji mogućnost prijenosa gubitaka, dobiti ili sposobnosti za plaćanje.

(2) Smatra se da postoji odnos povezanih osoba iz ovoga članka i između poreznog dužnika i: njegovog bračnog druga, njegovog krvnog srodnika u ravnoj liniji, u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, po tazbini do istog stupnja bez obzira da li je brak prestao ili nije, posvojitelja, posvojenika, skrbnika, osobe pod skrbništvom, staratelja, osobe pod starateljstvom, te osobe koja s njime živi u zajedničkom kućanstvu.

(3) Ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba porezno će biti priznati samo onda ako bi i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu pod istim ili sličnim okolnostima utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose.

Obračun dobiti stalne poslovne jedinice

Članak 42.

Ako se utvrđuje dobit stalne poslovne jedinice, stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje se ona dobit koju bi mogla ostvariti da je pod jednakim ili sličnim uvjetima obavljala svoju djelatnost kao samostalni poduzetnik.

V. OPĆE POSTUPOVNE ODREDBE

1. NADLEŽNOST

Stvarna nadležnost

Članak 43. (NN 26/15)

(1) Poslove u vezi s utvrđivanjem i naplatom poreza te primjenom ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja obavlja Ministarstvo financija Republike Hrvatske preko upravnih organizacija u svom sastavu (Porezne uprave i Carinske uprave) i preko ustrojstvene jedinice Ministarstva financija nadležne za prikupljanje, kontrolu, analitičku obradu i razmjenu podataka bitnih za oporezivanje, u čijim se postupcima na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

(2) Poslove u vezi s utvrđivanjem i naplatom poreza koji su propisani odlukama predstavničkih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave i tijela jedinica lokalne samouprave obavljaju njihova porezna tijela. Obavljanje tih poslova može se povjeriti Poreznoj upravi na temelju suglasnosti ministra financija.

Stvarna nadležnost poreznih tijela

Članak 44.

Stvarna nadležnost pojedinih poreznih tijela propisuje se posebnim zakonom ili drugim propisom donesenim na temelju zakona.

Mjesna nadležnost

Članak 45.

Mjesna nadležnost poreznih tijela određuje se prema posebnim zakonima i propisima kojima se uređuje unutarnja organizacija i ustrojstvo poreznih tijela.

Mjesna nadležnost više poreznih tijela

Članak 46.

Ako bi u nekoj poreznoj stvari istodobno mjesno nadležna mogla biti dva ili više poreznih tijela, porez utvrđuje ono porezno tijelo koje je prvo pokrenulo postupak.

Promjena mjesne nadležnosti

Članak 47.

Porezno tijelo koje je pokrenulo postupak ustupit će predmet poreznom tijelu koje je prema novim okolnostima postalo mjesno nadležno ako se time poreznom obvezniku bitno olakšava sudjelovanje u poreznom postupku.

Izuzete službenika poreznog tijela

Članak 48.

(1) Službenik poreznog tijela izuzet će se od obavljanja službenih radnji u poreznom postupku:

1. ako je sudionik postupka, bilo da je porezni obveznik ili porezni jamac,
2. ako je srodnik sa sudionikom postupka ili zakonski zastupnik sudionika postupka,
3. ako je zakonski zastupnik, opunomoćenik ili pomagatelj sudionika postupka,
4. ako je u poslovnom odnosu sa sudionikom postupka,
5. ako postoji vjerojatnost da će službenim radnjama steći neposrednu korist ili pretrpjeti štetu,
6. ako je u prvostupanjskom postupku sudjelovao u vođenju postupka ili u donošenju poreznog rješenja.

(2) Srodnici u smislu ovoga Zakona jesu:

-
1. srodnik po krvi u ravnoj liniji,
 2. srodnik u pobočnoj liniji do trećeg stupnja zaključno,
 3. bračni drug,
 4. skrbnik, štíćenik, posvojitelj i posvojenik.

(3) Ako postoji opravdana sumnja u nepristranost službene osobe, voditelj poreznog tijela izuzet će službenu osobu od obavljanja službenih radnji u tom postupku. Ako se sumnja u nepristranost voditelja poreznog tijela, o izuzeću odlučuje čelnik neposredno više ustrojstvene jedinice poreznog tijela.

2. POREZNI AKTI U POREZKOM POSTUPKU

Pojam poreznog akta

Članak 49.

- (1) Porezni akt jest svaki akt kojim se pokreće, dopunjuje, mijenja ili dovršava neka radnja u poreznom postupku.
- (2) Porezni akt iz stavka 1. ovoga članka jest porezno rješenje, zaključak, zapisnik, obavijest, poziv i drugi akti.
- (3) Porezni akt kojim se odlučuje o pojedinačnim pravima i obvezama iz porezno-pravnog odnosa jest porezno rješenje, a sukladno posebnim propisima može imati i drugi naziv.
- (4) Protiv poreznog rješenja donesenog u prvostupanjskom poreznom postupku dopuštena je žalba.

Oblik i sadržaj poreznog akta

Članak 50.

- (1) Porezni akt donosi se u pisanom ili u usmenom obliku.
- (2) Usmeni porezni akt može donijeti ovlaštena osoba poreznog tijela i narediti njegovo izvršenje bez odgode u slučaju kada je ugrožena naplata poreza.
- (3) Usmeni porezni akt mora se izdati u pisanom obliku najkasnije u roku od tri dana od dana njegova donošenja.
- (4) Svaki porezni akt iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona mora sadržavati:
 1. naziv poreznog tijela, broj i datum poreznog akta,
 2. ime i prezime odnosno naziv sudionika kome se upućuje,
 3. pravni i činjenični temelj i
 4. potpis ovlaštene osobe.
- (5) Porezni akt kojim se nalaže neko činjenje ili trpljenje mora sadržavati i upozorenje na posljedice nepostupanja.

(6) Obvezni sadržaj poreznog rješenja utvrđuje se ovim Zakonom, a primjenjuje se i na zaključak.

Dostava poreznog akta

Članak 51. (NN 26/15)

(1) Porezni akt kojim se odlučuje o pojedinačnim pravima i obvezama iz porezno-pravnog odnosa ili kada od dana dostave poreznog akta počinja teći rok koji se ne može produžiti, dostavlja se prema mjestu dostave osobnom dostavom sudionicima poreznog postupka. Ako sudionik ima opunomoćenika, porezni akt dostavlja se samo opunomoćeniku.

(2) Mjestom dostave iz stavka 1. ovoga članka smatra se:

1. prebivalište ili uobičajeno boravište sudionika,
2. sjedište sudionika koji je pravna osoba,
3. radno mjesto sudionika.

(3) Osobnom dostavom iz stavka 1. ovoga članka smatra se dostava koju dostavljač izvrši osobno osobi kojoj je porezni akt namijenjen. Dostavom poreznog akta opunomoćeniku smatra se da je dostava izvršena samom sudioniku.

(4) Ako se sudionik prema kojem se treba izvršiti osobna dostava ne zatekne na mjestu dostave određenom stavkom 2. ovoga članka, dostavljač će ostaviti potpisanu pisanu obavijest o vremenu pokušane osobne dostave i o vremenu sljedeće osobne dostave, koja se ne može izvršiti prije protoka roka od 24 sata od prvog pokušaja.

(5) Porezni akt se vraća poreznom tijelu:

1. ako nakon drugog pokušaja dostava ne bude izvršena ili
2. ako sudionik odbije primiti porezni akt.

(6) U slučajevima iz stavka 5. ovoga članka na mjestu dostave ostavlja se potpisana pisana obavijest sudioniku u kojoj se naznačuje datum i vrijeme pokušane dostave, mjesto gdje se porezni akt može preuzeti i pravne posljedice nepreuzimanja poreznog akta. Smatra se da je osobna dostava izvršena u roku od petnaest dana od dana kada je obavijest ostavljena na mjestu dostave.

(7) Ako se ne radi o poreznom aktu iz stavka 1. ovoga članka te se dostava ne može izvršiti osobno sudioniku, tada se dostava obavlja predajom poreznog akta članu obitelji sudionika ili osobi koja je zaposlena na istom radnom mjestu kao i sudionik.

(8) Porezni akti kojima se odlučuje o pojedinačnim pravima i obvezama iz porezno-pravnog odnosa mogu se dostavljati elektroničkim putem na zahtjev ili uz izričiti pristanak stranke.

(9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, osobna dostava poduzetnicima može se obavljati elektroničkim putem i bez zahtjeva ili izričitog pristanka stranke.

Dostava u inozemstvo

Članak 52.

Osobna dostava u inozemstvo može se izvršiti:

1. preko nadležnog poreznog tijela u inozemstvu, na temelju molbe poreznog tijela koje šalje pismeno,
2. slanjem preporučene pošiljke s povratnicom, ili
3. preko diplomatskog ili konzularnog predstavništva Republike Hrvatske u inozemstvu.

Dostavnica

Članak 53.

- (1) Izvršena osobna dostava potvrđuje se dostavnicom. Dostavnicu potpisuju sudionik ili osoba ovlaštena za primanje poreznog akta i dostavljač.
- (2) Sudionik ili osoba ovlaštena za primanje poreznog akta na dostavnici će zapisati datum primitka.
- (3) Ako je sudionik nepismen ili se ne može potpisati, dostavljač će na dostavnici ispisati ime i prezime odnosno naziv sudionika, s datumom dostave i naznakom zašto je sudionik nije potpisao.
- (4) Ako je osobna dostava izvršena sukladno odredbama članka 51. stavka 5. i 6. ovoga Zakona, dostavnica treba sadržavati datum ostavljanja potpisane poruke sudioniku i datum vraćanja dokumenta poreznom tijelu.

3. POSLOVNE KNJIGE I EVIDENCIJE POREZNIH OBVEZNIKA

Obveza izdavanja računa i vođenja poslovnih knjiga i evidencija

Članak 54. (NN 73/13)

- (1) Porezni obveznici dužni su izdavati račune te voditi poslovne knjige i evidencije radi oporezivanja prema propisima kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.
- (2) Računom se za potrebe oporezivanja smatra i svaka isprava kojom se obračunavaju isporuke bez obzira na to u kojem obliku i pod kojim nazivom je izdana.
- (3) Porezni obveznici dužni su postupati prema odredbama stavka 1. ovoga članka i u slučaju kad su te knjige i evidencije dužni voditi i prema drugim propisima.
- (4) Porezni obveznici koji isporuku dobara ili obavljanje usluga naplaćuju u gotovini obvezni su promet iskazivati putem naplatnih uređaja ili na drugi odgovarajući način.
- (5) Stalna poslovna jedinica strane osobe i pravna osoba čiji je osnivač strana osoba dužne su izdavati račune, voditi poslovne knjige i evidencije radi oporezivanja prema poreznim propisima koji se primjenjuju u Republici Hrvatskoj.

Računi za gotovinski promet

Članak 54.a (NN 73/13)

Računi za gotovinski promet, isječci vrpce ili potvrdnice iz naplatnih uređaja moraju sadržavati najmanje ove podatke:

1. broj i nadnevak izdavanja,
2. ime (naziv), adresu i osobni identifikacijski broj poduzetnika koji je isporučio dobra ili obavio usluge te naznaku mjesta gdje je isporuka dobara ili usluga obavljena (broj prodajnog mjesta, poslovnog prostora, prodavaonice i sl.),
3. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga,
4. ukupni iznos naknade i poreza razvrstani po poreznoj stopi.

Izuzeće od obveze izdavanja računa

Članak 54.b (NN 73/13)

(1) Iznimno od članka 54. stavka 1. ovoga Zakona računi se ne moraju ispostavljati ako se promet ostvaruje od priređivanja lutrijskih igara, igara klađenja, igara u casinima te na automatima za igre na sreću i zabavu, ako se pretežni dio vrijednosti prometa odnosi na maloprodaju dnevnog tiska, duhana i duhanskih prerađevina, maraka i drugih poštanskih vrijednosnica, ako se prodaja obavlja putem automata, ako se vlastiti poljoprivredni proizvodi proizvedeni na vlastitom obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu izravno prodaju krajnjem potrošaču u proizvodnim objektima seljačkih ili obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava, ako se prodaja vlastitih poljoprivrednih proizvoda obavlja na tržnicama i otvorenim prostorima.

(2) Prodajom na tržnicama i otvorenim prostorima iz stavka 1. ovoga članka smatra se isključivo prodaja vlastitih poljoprivrednih proizvoda krajnjem potrošaču koja se obavlja na neki od sljedećih načina:

- na štandovima i klupama na tržnicama na malo
- na štandovima i klupama izvan tržnica na malo.

Opća načela vođenja knjigovodstva i evidencija

Članak 55.

Knjigovodstvo se mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna treća osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja.

Knjigovodstvene isprave i evidencije

Članak 56. (NN 26/15)

(1) Knjiženja i druga evidentiranja treba obavljati potpuno, točno, pravodobno i uredno. Primitke i izdatke blagajne (gotovinski promet) treba bilježiti slijedom njihova nastanka svakodnevno.

(2) Bilježenje podataka u poslovne knjige mora se temeljiti na urednim i vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama.

(3) Smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj.

(4) Knjiženja i druga evidentiranja ne smiju se mijenjati na način da se prvotni sadržaj više ne može utvrditi. Ne smiju se obaviti ni izmjene takvog značaja da je neizvjesno jesu li provedene odmah ili naknadno.

(5) Evidencije o dnevnom gotovinskom prometu moraju se voditi na mjestu na kojem se ti primici ostvaruju i u svakom trenutku moraju biti dostupne poreznom tijelu u postupku poreznog nadzora.

(6) Smatra se da se poslovne knjige, osim evidencija o dnevnom gotovinskom prometu, vode pravodobno ako se njima osiguravaju podaci bitni za pravodobno utvrđivanje i prijavljivanje (izvješćivanje) te plaćanje poreznih obveza.

(7) Poslovne knjige i druge evidencije moraju se voditi u skladu s načinom oporezivanja poreznog obveznika i prema temeljnim načelima urednog knjigovodstva. Obveznici poreza na dohodak vode jednostavno knjigovodstvo, a obveznici poreza na dobit dvojno knjigovodstvo.

(8) Poslovne knjige i druge evidencije mogu se voditi i u elektroničkom obliku ako ti oblici knjigovodstva, zajedno s pritom primijenjenim postupcima, odgovaraju temeljnim načelima urednoga knjigovodstva. Kod evidencija koje se vode samo prema poreznim propisima način vođenja mora odgovarati svrsi koju evidencije trebaju ispuniti za oporezivanje. Pri vođenju poslovnih knjiga i drugih evidencija u elektroničkom obliku mora se osigurati da podaci u roku čuvanja budu raspoloživi i da se u svako doba unutar primjerenog roka mogu učiniti čitljivima. Tijek postupka mora se zajedno sa svim promjenama dokazati pomoću sustavne dokumentacije.

(9) Poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom moraju se voditi i čuvati na način da su dostupne poreznim tijelima i to:

1. u poslovnim prostorijama ili ako nema poslovnih prostorija, u stanu poreznog obveznika ili
2. kod opunomoćenika ili
3. kod osobe koja za poreznog obveznika vodi poslovne knjige.

(10) Ako za stalne poslovne jedinice u inozemstvu, prema inozemnim propisima, postoji obveza vođenja knjigovodstva koju porezni obveznik ispunjava, poslovne se knjige i druge evidencije ne moraju voditi i čuvati u tuzemstvu. U tom se slučaju stanja i poslovni rezultati iz knjigovodstva u inozemstvu moraju preuzeti u knjigovodstvo tuzemnoga poreznog

obveznika ako su bitni za oporezivanje, uz naznaku i obrazloženje određenih prilagodbi tuzemnim poreznim propisima.

(11) Ako porezni obveznik vodi knjige i druge evidencije koje nisu zakonom propisane kao obvezne, a koristi ih za utvrđivanje porezne obveze, dužan ih je voditi u skladu s odredbama ovoga članka.

(12) Ako se za knjiženja ili druga evidentiranja koristi jezik i pismo koji nisu u službenoj uporabi, porezno tijelo zatražit će ovjereni prijevod na hrvatski jezik i latinično pismo. Ako se koriste kratice, brojke, slova ili simboli, onda njihovo značenje mora biti jednoznačno utvrđeno.

(13) Na početku poslovanja porezni obveznik mora popisati svu imovinu i obveze te navesti njihove pojedinačne vrijednosti. Takav se popis mora sastaviti i krajem svake poslovne godine kao godišnji popis.

(14) Osim godišnjeg popisa, porezni obveznik mora popisati imovinu i obveze i u drugim slučajevima, a posebno po nalogu poreznog tijela u postupku poreznog nadzora, pri promjenama cijena dobara ili poreznih stopa ako je to bitno za oporezivanje isporuka tih dobara, kod statusnih promjena i kod otvaranja postupka stečaja ili postupka likvidacije ili prestanka obavljanja djelatnosti.

(15) Popisne liste smatraju se knjigovodstvenim ispravama.

(16) Evidencije i isprave o dnevnom gotovinskom prometu, poslovne knjige i knjigovodstvene isprave te druge evidencije čuvaju se deset godina od početka tjeka zastare, ako posebnim propisom nisu propisani dulji rokovi.

Elektronička obrada podataka

Članak 57. (NN 26/15)

(1) Porezni obveznici i osobe koje za poreznog obveznika vode poslovne knjige, a koji vode podatke u elektroničkom obliku moraju na zahtjev poreznog tijela:

1. uručiti u elektroničkom obliku poslovne knjige, evidencije, izvješća i druge podatke koji izravno ili neizravno utječu na utvrđivanje porezne osnovice, a koji su vođeni i organizirani u računalnim datotekama u standardnom obliku, omogućujući jednostavnu daljnju elektroničku obradu podataka

2. omogućiti pristup i nadzor podataka elektronički vođenih poslovnih knjiga, evidencija i izvješća.

3. omogućiti pristup i nadzor softveru i hardveru i bazama podataka koji se koriste kao dio sustava za elektronički vođene poslovne knjige, evidencije i izvješća te provjeru primjerenosti elektroničkih programa i elektroničke obrade podataka.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti osigurani na jedan od sljedećih načina:

1. putem elektroničkih medija,

2. korištenjem modernih telekomunikacijskih usluga,

3. izravnim spajanjem poreznog tijela na sustav poreznog obveznika (lokalna veza), ili

4. neizravnim spajanjem poreznog tijela na sustav poreznog obveznika preko telekomunikacijskih linija (daljinska veza).

(3) U slučajevima iz stavka 2. ovoga članka mora biti osigurana odgovarajuća zaštita, tajnost i cjelovitost podataka.

(4) Porezni obveznici koji poslovne knjige, evidencije i izvješća vode u elektroničkom obliku za svrhe oporezivanja moraju:

1. čuvati podatke u elektroničkom obliku,
2. dopustiti pristup tim podacima u elektroničkom obliku,
3. osigurati čitljivost izvornih podataka bez obzira na okolnosti promjene opreme korištenih sustava ili programa,
4. osigurati pravilno spremanje i čuvanje podataka za propisano razdoblje u skladu sa člankom 56. stavkom 16. ovoga Zakona,
5. omogućiti pristup elektronički vođenim poslovnim knjigama, evidencijama i izvješćima i u slučajevima kada se čuvaju u elektroničkom obliku kod drugih osoba ili u drugim zemljama,
6. pohraniti i čuvati podatke u obliku koji dopušta nadzor u razumnom vremenu.

(5) Ako porezni obveznici obavljaju svoje poslovanje elektroničkim putem, moraju osigurati izvornost primljenih i izdanih isprava te cjelovitost njihova sadržaja.

(6) Na zahtjev poreznog tijela porezni obveznici moraju staviti na raspolaganje dokumentaciju o elektroničkom sustavu korištenom za vođenje poslovnih knjiga, evidencija i izvješća. Dokumentacija mora sadržavati opis:

1. elektroničkog sustava (dizajn, konstrukcija i rad),
2. podsustava i datoteka (sadržaj, struktura, linije za komunikaciju),
3. funkcionalnih procedura koje su dio elektroničkog sustava,
4. kontrole koja osigurava točnost i pouzdanost postupaka i funkcioniranja elektroničkoga sustava,
5. kontrole koja sprječava neovlaštene dopune, izmjene ili brisanja elektronički pohranjenih podataka.

(7) Svaka izmjena u elektroničkom sustavu (elektronički programi, procedure i datoteke) mora biti dokumentirana u vremenskom redoslijedu izmjena, s datumom izmjene i obrazloženjem razloga, tipa i posljedica izmjene.

(8) Porezni obveznik i osobe koje za poreznog obveznika vode poslovne knjige ne mogu ni u kojem slučaju dostaviti podatke u papirnatom obliku.

(9) Podaci moraju biti dostavljeni u formatu prilagođenom standardima koji se objavljuju na mrežnim stranicama Ministarstva financija – Porezne uprave.

(10) Ministar financija pravilnikom će propisati oblik, sadržaj, rok i način dostave poslovnih knjiga, evidencija i izvješća koji se čuvaju u elektroničkom obliku.

4. SUDJELOVANJE POREZNIH OBVEZNIKA U UTVRĐIVANJU ČINJENIČNOG STANJA

Prijava činjenica bitnih za oporezivanje

Članak 58.

(1) Porezni obveznik dužan je prijaviti sve činjenice bitne za utvrđivanje njegove porezne obveze, a naročito osnutak, premještaj i prestanak trgovačkog društva, radionice ili stalne poslovne jedinice ili početak obavljanja gospodarske djelatnosti, odnosno promjenu prebivališta ili uobičajenog boravišta, i druge činjenice čije je prijavljivanje propisano posebnim zakonom.

(2) Porezni obveznici koji su izravno ili neizravno stekli više od 50% udjela u tuzemnom ili inozemnom trgovačkom društvu, ili su u sustavu povezanih društava određenih člankom 41. stavkom 2. ovoga Zakona, dužni su to prijaviti nadležnom poreznom tijelu prema svome sjedištu.

(3) Trgovačko društvo nad kojim druga osoba ima većinska članska prava dužno je tu činjenicu prijaviti nadležnom poreznom tijelu prema svome sjedištu.

(4) Ako posebnim propisom nije uređeno drugačije, prijave iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka treba podnijeti u roku od trideset dana od dana nastanka činjenice za koju postoji obveza prijavljivanja, na obrascima koje pravilnikom propisuje ministar financija.

Sudjelovanje poreznog obveznika u poreznom postupku

Članak 59.

Porezni obveznik dužan je tijekom poreznog postupka sudjelovati u utvrđivanju činjeničnog stanja na način da potpuno i istinito iznosi činjenice bitne za oporezivanje te da za svoje tvrdnje ponudi dokaze.

Obveza sudjelovanja poreznog obveznika u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja u inozemstvu

Članak 60.

Porezni obveznik dužan je sudjelovati u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja, u odnosu na njegovu oporezivu djelatnost i imovinu u inozemstvu, pružanjem potrebnih dokaza, uz korištenje svih pravnih i stvarnih mogućnosti koje mu stoje na raspolaganju i razjašnjavanjem svih nejasnih pitanja.

Postupanje s računom, vrijednostima i pretincem

Članak 61.

Tko vodi račun, čuva ili kao zalog uzima vrijednosti ili ustupa pretinac, mora utvrditi podatke o osobi i ovlašteniku raspolaganja i zabilježiti ih u prikladnom obliku te ih dostaviti poreznom tijelu na njegov zahtjev.

5. POREZNA PRIJAVA

Obveza podnošenja porezne prijave

Članak 62.

- (1) Porezni obveznik dužan je podnijeti poreznu prijavu poreznom tijelu.
- (2) Poreznu prijavu dužna je podnijeti i osoba koju na to pozove porezno tijelo.
- (3) Poziv na podnošenje porezne prijave može se uputiti i javnim priopćenjem.
- (4) Porezna prijava mora se podnijeti u roku od dva mjeseca od isteka zakonom određenog razdoblja oporezivanja, osim ako posebnim propisom nije uređeno drugačije.

Oblik i sadržaj porezne prijave

Članak 63.

- (1) Porezna prijava podnosi se na obrascu. Oblik i sadržaj obrasca porezne prijave utvrđuje se posebnim zakonom ili provedbenim propisom donesenim na temelju zakona. Ako je propisano, porezni obveznik u poreznoj prijavi porez obračunava sam (obračunska prijava).
- (2) Podaci u poreznoj prijavi moraju biti točni i istiniti.
- (3) Poreznoj prijavi mora se priložiti dokumentacija u skladu s poreznim propisima.
- (4) Tko raspolaže dokumentacijom iz stavka 3. ovoga članka, dužan ju je izdati poreznom obvezniku na njegov zahtjev.
- (5) Obrazac za poreznu prijavu može sadržavati i pitanja potrebna za nadopunu osnova za oporezivanje i za statističke svrhe.
- (6) Ministar financija propisat će pravilnikom porezne prijave ili druge podatke potrebne za oporezivanje koje Poreznoj upravi obvezno podnose elektroničkim putem:
 1. porezni obveznici koji su razvrstani u srednje ili velike poduzetnike u smislu odredaba Zakona o računovodstvu,
 2. svi obveznici poreza na dodanu vrijednost.
- (7) U elektroničkom obliku porezne prijave, koju porezni obveznici podnose elektroničkim putem, obvezno se navode podaci propisani zakonom i posebnim propisom za poreznu prijavu kada se podnosi na propisanom obrascu u papirnatom obliku. Ako se porezna prijava podnosi elektroničkim putem, na istovjetan način podnose se prilozi koji se obvezno prilažu uz poreznu prijavu i koji moraju biti istovjetni izvornim ispravama ili

dokumentima. Porezne prijave dostavljene elektroničkim putem s naprednim elektroničkim potpisom smatrat će se vlastoručno potpisanim.

(8) Ministarstvo financija – Porezna uprava objavljuje na svojim web-stranicama tehničke preduvjete za potrebe elektroničke komunikacije s Poreznom upravom, a porezni obveznici moraju osigurati ispunjenje objavljenih tehničkih preduvjeta potrebnih radi podnošenja poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem. Ministarstvo financija – Porezna uprava osigurat će potrebnu programsku podršku (aplikativni softver) radi zaprimanja poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem u Poreznoj upravi.

(9) Porezni obveznici kod podnošenja poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem moraju koristiti kvalificirane certifikate koje je izdala ovlaštena pravna osoba registrirana za izdavanje certifikata i elektroničke sustave uspostavljene isključivo u svrhu prijenosa podataka. Na zahtjev poreznog tijela, porezni obveznik mora omogućiti pristup i preuzimanje dokumenata u elektroničkom obliku koji su pohranjeni na njegovom računalnom sustavu.

Usmeno zaprimanje porezne prijave

Članak 64.

Ako porezni obveznik, zbog osobnih uvjeta, ne može poreznu prijavu podnijeti u pisanom obliku na obrascu, može poreznu prijavu usmeno izjaviti na zapisnik službenoj osobi poreznog tijela.

Odustanak od prijave

Članak 65.

Ako je porezni obveznik podnio poreznu prijavu koju prema odredbama posebnog propisa nije bio dužan podnijeti, od podnesene porezne prijave može odustati u roku od trideset dana od dana podnošenja porezne prijave, ako posebnim propisom nije uređeno drugačije.

Ispravak prijave

Članak 66. (NN 26/15)

(1) Porezni obveznik može izvršiti ispravak prijave ako uoči da je porezna prijava koju je podnio ili koja je podnesena za njega netočna ili nepotpuna i da zbog toga može doći do manje ili više plaćenog poreza.

(2) Pravo na ispravak prijave iz stavka 1. ovoga članka ima univerzalni pravni sljednik poreznog obveznika i one osobe koje zastupaju poreznog obveznika ili univerzalnoga pravnog sljednika.

(3) Ispravak prijave iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik može izvršiti najkasnije u roku od dvanaest mjeseci od isteka roka za podnošenje prijave.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ispravak prijave može se izvršiti na poziv poreznog tijela u roku koji odredi porezno tijelo.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ispravak prijave može se izvršiti zbog primjene propisa Europske unije, a najdulje do zastarnih rokova propisanih odredbama propisa Europske unije.

(6) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, porezni obveznik dužan je izvršiti ispravak prijave u roku od 15 dana od dana izvršnosti odluke kada je temeljem činjenica utvrđenih rješenjem poreznog nadzora ili drugog tijela nužno izvršiti ispravak prijave.

(7) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, porezni obveznik dužan je izvršiti ispravak prijave u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti sudske odluke.

(8) Ministar financija pravilnikom će propisati uvjete, način i rokove za ispravak prijave na poziv poreznog tijela.

6. UTVRĐIVANJE ČINJENICA U POREZKOM POSTUPKU

Izvođenje i ocjena dokaza

Članak 67.

Porezno tijelo koristi sva dokazna sredstva potrebna za utvrđivanje činjenica bitnih za oporezivanje, a osobito:

1. prikuplja obavijesti od poreznog obveznika, drugog sudionika poreznog postupka i drugih osoba,
2. određuje vještake,
3. pribavlja isprave i spise,
4. izlazi na očevid.

Poziv u službene prostorije

Članak 68.

Porezno tijelo može pozvati poreznog obveznika u službene prostorije radi pojašnjenja sadržaja porezne prijave koju je podnio ili koju je bio dužan podnijeti.

Davanje obavijesti

Članak 69. (NN 26/15, 44/16)

(1) Porezni obveznik i druge osobe koje raspolažu podacima bitnima za oporezivanje, primjenu međunarodnih ugovora ili vode vlasničke pozicije vrijednosnih papira te upisnike o imovini i pravima poreznih obveznika dužne su na zahtjev poreznog tijela dostaviti podatke potrebne za utvrđivanje porezne obveze, primjenu međunarodnih ugovora, provedbu ovrhe i mjera osiguranja.

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga članka koje podatke vode u elektroničkom obliku dužne su ih na zahtjev poreznog tijela dostaviti u elektroničkom obliku.

(3) U vođenju poreznog postupka porezno tijelo ovlašteno je od poreznog obveznika tražiti obavijesti o njegovu poslovanju u tuzemstvu i inozemstvu, o njegovim pojedinim poslovima te o izvorima sredstava za nabavu poslovne i osobne imovine.

(4) Porezno tijelo može zatražiti usmeno davanje obavijesti iz stavka 1. i 3. ovoga članka i o tome sastaviti zabilješku.

(5) O usmenoj obavijesti sastavit će se zabilješka koja mora sadržavati imena i prezimena nazočnih osoba, mjesto, dan i bitan sadržaj obavijesti, a potpisuju je službena osoba i osoba koja daje obavijest. Osobi koja je dala usmenu obavijest može se na njezin zahtjev dati prijepis zabilješke.

(6) Na traženje osobe koja je dužna dati obavijest zahtjev se mora podnijeti u pisanom obliku. U zahtjevu za davanje obavijesti treba navesti na koga se i na što se ona odnosi.

(7) Na traženje poreznog tijela, osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je dati obavijest u pisanom obliku u roku od osam dana od primitka zahtjeva za davanje obavijesti.

(8) U poreznom postupku porezno tijelo može koristiti obavijesti o činjenicama utvrđenima u jednom poreznom postupku, a koje mogu utjecati na utvrđivanje činjenica i okolnosti bitnih za oporezivanje drugoga poreznog obveznika.

(9) Ministar financija pravilnikom će propisati obvezu podnošenja statističkih izvješća Poreznoj upravi za potrebe utvrđivanja činjenica bitnih za oporezivanje.

Vještačenje

Članak 70.

(1) Porezno tijelo odlučuje o potrebi vještačenja. Ako ne postoji opasnost od odgode, porezno tijelo treba obavijestiti sudionike poreznog postupka o osobi koju namjerava imenovati vještakom. Vještaci se imenuju iz reda poreznih savjetnika, a po potrebi iz reda sudskih vještaka odgovarajuće struke.

(2) Sudionici poreznog postupka mogu tražiti izuzeće vještaka ako postoji opravdana sumnja u njegovu nepristranost ili ako bi zbog njegovog vještačenja moglo doći do povrede poslovne tajne ili štete za poslovnu djelatnost sudionika. Obrazložen zahtjev za izuzeće podnosi se poreznom tijelu u roku od osam dana od dana primitka obavijesti o imenovanju vještaka. O izuzeću odlučuje čelnik poreznog tijela koje je imenovalo vještaka.

(3) O vještačenju se sastavlja nalaz u pisanom obliku. Vještak može biti pozvan na usmeno obrazlaganje nalaza.

(4) Nalaz vještaka prilaže se spisu.

Predočenje isprava

Članak 71.

(1) Porezno tijelo može tražiti predočenje poslovnih knjiga, evidencija, poslovne dokumentacije i drugih isprava od poreznog obveznika i drugih osoba kod kojih se one nalaze.

(2) Porezno tijelo može zatražiti isprave iz stavka 1. ovoga članka i u svrhu oporezivanja trećih osoba.

(3) Porezno tijelo može zatražiti da se isprave navedene u stavku 1. ovoga članka predoče na službenom mjestu ili da se uvid u njih obavi kod osobe koja ih je dužna predočiti.

(4) Ako je za bržu i efikasniju provedbu poreznog postupka nužna isprava o činjenicama o kojima službenu evidenciju vodi drugo javnopravno tijelo, porezno tijelo može zatražiti da ispravu pribavi sam porezni obveznik.

Očevid

Članak 72.

(1) Očevid se obavlja kad je za utvrđivanje ili razjašnjenje činjenica bitnih za oporezivanje potrebno neposredno opažanje službene osobe poreznog tijela. Porezni obveznik ima pravo biti nazočan očevidu.

(2) Iznimno, očevid se može obaviti bez nazočnosti poreznog obveznika ako bi odgoda očevida mogla ugroziti utvrđivanje činjenica ili bi imala za posljedicu uništenje dokaza bitnih za oporezivanje.

(3) Očevid se može obaviti i uz sudjelovanje vještaka.

(4) Nalazi utvrđeni očevidom unose se u zapisnik o obavljenom očevidu. Zapisnik o obavljenom očevidu potpisuju sudionici. U zapisnik o obavljenom očevidu obvezno se unose i primjedbe poreznog obveznika kao i razlozi odbijanja potpisivanja zapisnika.

(5) Zapisnik o očevidu prilaže se spisu.

Stupanje na zemljišta i u prostorije

Članak 73.

(1) Vlasnik ili držatelj stvari, prostorija ili zemljišta koji su predmet očevida ili u kojima ili na kojima se nalaze predmeti očevida, ili preko kojih je potrebno prijeći, dužan je dopustiti da se očevid obavi.

(2) Prije obavljanja očevida, osoba iz stavka 1. ovoga članka mora biti obaviještena o obavljanju očevida u primjerenom roku.

Uskrata obavijesti

Članak 74.

(1) Obavijest o činjenicama bitnima za oporezivanje poreznog obveznika mogu uskratiti:

1. bračni drug poreznog obveznika, srodnici poreznog obveznika u ravnoj liniji, srodnici u pobočnoj liniji do trećeg stupnja zaključno te srodnici po tzbini do drugog stupnja zaključno, kao i posvojenik i posvojitelj poreznog obveznika,

2. duhovnici o onome što im je povjereno ili što su doznali u svojstvu dušobrižnika,

3. odvjetnici, javni bilježnici, porezni savjetnici, revizori, liječnici, ljekarnici i primalje o onome što im je povjereno ili što su doznali u tom svojstvu,

4. osobe koje profesionalno sudjeluju ili su sudjelovale u pripremi ili proizvodnji tiskovina ili radijskih i televizijskih emisija, i to o osobi autora, pošiljatelja priloga i dokumentacije te o priopćenjima koja su im dana glede njihove djelatnosti, ako se radi o priložima, dokumentaciji i priopćenjima za redakcijski dio.

(2) S osobama iz stavka 1. ovoga članka izjednačeni su njihovi pomoćnici i osobe koje sudjeluju u profesionalnoj djelatnosti radi pripreme za zvanje. O korištenju prava na uskratku obavijesti za te osobe odlučuju osobe navedene u stavku 1. ovoga članka.

(3) Iznimno, osobe iz stavka 1. točke 3. ovoga članka ne mogu uskratiti obavijest ako su razriješene od obveze čuvanja tajne. U tom slučaju razrješenje od obveze čuvanja tajne odnosi se i na osobe iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Pravo javnih bilježnika na uskratku obavijesti ograničeno je njihovim obvezama prijavljivanja činjenica bitnih za oporezivanje u skladu s posebnim propisima.

Uskratka obavijesti kod opasnosti samookrivljanja

Članak 75.

(1) Porezni obveznici i osobe koje su dužne davati obavijesti u smislu članka 69. ovoga Zakona mogu uskratiti davanje obavijesti koje bi njih same ili njihova srodnika mogle izložiti kaznenom progonu.

(2) Porezno tijelo dužno je osobe iz stavka 1. ovoga članka poučiti o pravu na uskratku obavijesti, te pouku o tome unijeti kao zabilješku u spis.

Uskratka davanja i predočavanja stručnog mišljenja

Članak 76.

(1) Slučajevi i uvjeti pod kojima se može uskratiti davanje obavijesti utvrđeni ovim Zakonom odnose se i na uskratku stručnih mišljenja i predočavanje isprava ili drugih stvari.

(2) Osoba koja u ime poreznog obveznika čuva isprave, poslovne knjige, ostale evidencije i druge stvari ne može uskratiti njihovo predočavanje ako bi ih porezni obveznik bio dužan predočiti da ih sam čuva.

Neposredno rješavanje

Članak 77. (NN 26/15)

Porezno tijelo može riješiti stvar bez provedbe ispitnog postupka:

1. ako je porezni obveznik u poreznoj prijavi naveo činjenice ili podnio dokaze na podlozi kojih se utvrđuje stanje stvari, ili ako se to stanje može utvrditi na podlozi općepoznatih činjenica ili činjenica koje su poreznom tijelu poznate,

2. ako se stanje stvari može utvrditi na temelju podataka iz službenih evidencija kojima porezno tijelo raspolaže ili ih je pribavilo od drugih nadležnih tijela, a nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njezinih prava odnosno pravnih interesa.

Dokazivanje u poreznom postupku

Članak 78.

U poreznom postupku teret dokaza snosi:

1. porezno tijelo za činjenice koje utemeljuju porez,
2. porezni obveznik za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez.

Dokazna snaga knjigovodstva

Članak 79.

Oporezivanje se temelji na podacima iz knjigovodstva i na evidencijama poreznog obveznika koje se vode u skladu sa člancima 54. do 57. ovoga Zakona, ako okolnosti pojedinog slučaja ne upućuju na njihovu netočnost.

Dokazivanje fiducijarnog (povjereničkog) prava

Članak 80.

Tko tvrdi da prava koja glase na njegovo ime ili stvari koje se nalaze u njegovu posjedu drži ili posjeduje samo kao fiducijar (povjerenik), zastupnik druge osobe ili založni vjerovnik, mora na traženje poreznog tijela dokazati tko je vlasnik tih prava ili stvari, a u protivnom će se smatrati da su njegovo vlasništvo.

Porezni postupak s manjkom robe

Članak 81.

Ako se utvrdi manjak robe koja podliježe oporezivanju, a porezni obveznik ne može dokazati da je manjak posljedica činjenica koje ne utemeljuju porez, manjak robe se oporezuje. U tom se slučaju smatra da je porezna obveza nastala u trenutku utvrđivanja manjka.

Procjena porezne osnovice

Članak 82.

(1) Ako porezno tijelo ne može utvrditi poreznu osnovicu na temelju poslovnih knjiga i evidencija, mora je procijeniti.

(2) Porezno tijelo procijenit će poreznu osnovicu:

1. ako porezni obveznik ne može predložiti knjige ili evidencije koje je dužan voditi prema poreznim zakonima,
2. ako porezni obveznik ne izdaje propisane račune ili ne vodi poslovne knjige točno, uredno i pravodobno,

3. ako porezni obveznik podatke za oporezivanje ne može dokazati vjerodostojnom dokumentacijom,

4. ako porezni obveznik odbije sudjelovati u poreznom postupku ili onemogućava provedbu poreznog postupka,

5. ako porezni obveznik koji vodi podatke u elektroničkom obliku ne postupi u skladu s odredbama članka 57. ovoga Zakona.

(3) Pri utvrđivanju porezne osnovice procjenom, porezno tijelo polaziti će od:

1. raspoložive uredne poslovne dokumentacije, ako ona postoji, a nije proknjižena,

2. raspoložive uredne poslovne dokumentacije o poslovanju u određenom razdoblju kraćem od razdoblja oporezivanja (dnevnom, tjednim ili mjesečnim primicima), tako da se na temelju podataka o tom dijelu poslovanja procijeni porezna osnovica određenog razdoblja,

3. podataka i činjenica o ostvarenim primicima (dnevnom, tjednim ili mjesečnim) utvrđenih očevitom ili poreznim nadzorom, tako da se na temelju tih podataka procijeni porezna osnovica određenog razdoblja,

4. usporedbe iskazanih primitaka s primicima drugih poreznih obveznika koji obavljaju istu djelatnost na istoj ili sličnoj lokaciji ili usporedbe s prosječnim primitkom više poreznih obveznika iste djelatnosti na istoj ili sličnoj lokaciji,

5. podataka o mogućnostima isporuka dobara ili obavljanja usluga (instaliranog kapaciteta) utvrđenih očevitom ili poreznim nadzorom.

(4) Ako Porezna uprava na temelju prikupljenih podataka utvrdi da fizička osoba raspolaže imovinom ili sredstvima za privatnu potrošnju koja višestruko premašuje primitke što ih je fizička osoba ostvarila tijekom godine, Porezna uprava pozvat će fizičku osobu da dostavi dokaze o izvorima stjecanja imovine. Ako se fizička osoba ne odazove pozivu Porezne uprave ili ne dostavi vjerodostojne dokaze o izvorima stjecanja imovine, Porezna uprava procjenom će utvrditi osnovicu poreza na dohodak fizičke osobe.

(5) Porezno tijelo po slobodnoj ocjeni odlučuje koje će mjerilo ili više njih iz stavka 3. i 4. ovoga članka koristiti za procjenu porezne osnovice.

Produljenje roka

Članak 83.

(1) Rok koji određuje porezno tijelo može se na zahtjev osobe kojoj je određen produljiti. Produljeni rok može trajati najdulje onoliko koliko je trajao rok koji se produljuje i ne može se ponovno produljivati.

(2) Pisani zahtjev za produljenje roka iz stavka 1. ovoga članka mora se podnijeti prije isteka roka.

(3) O zahtjevu za produljenje roka porezno tijelo odlučuje zaključkom.

(4) Protiv zaključka iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba.

(5) Porezno tijelo može produljenje roka uvjetovati davanjem sredstava osiguranja plaćanja.

Povrat u prijašnje stanje

Članak 84. (NN 26/15)

(1) Ako je porezni obveznik iz opravdanih razloga propustio izvršiti neku radnju u zakonskom roku ili u roku koji je odredilo porezno tijelo i zbog tog propuštanja trpi posljedicu, dopustit će se na njegov prijedlog povrat u prijašnje stanje. Propuštanje roka od strane zastupnika ide na teret poreznog obveznika.

(2) Prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnosi se u roku od osam dana od dana kada je prestao razlog koji je uzrokovao propuštanje, odnosno od dana kada je porezni obveznik doznao za uzrok. Razlozi kojima se obrazlaže zahtjev moraju se učiniti vjerojatnima.

(3) O prijedlogu za povrat u prijašnje stanje porezno tijelo odlučuje rješenjem.

(4) Nakon isteka tri mjeseca od propuštenog roka porezni obveznik ne može podnijeti prijedlog za povrat u prijašnje stanje.

(5) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, porezni obveznik može podnijeti prijedlog za povrat u prijašnje stanje i izvršiti propuštenu radnju i nakon isteka tri mjeseca od propuštenog roka ako je u tome bio prije isteka tog roka spriječen višom silom.

7. UTVRĐIVANJE POREZA

Porezno rješenje

Članak 85.

(1) Porezno tijelo na temelju činjenica utvrđenih u poreznom postupku donosi porezno rješenje.

(2) Porezno tijelo donijet će rješenje o utvrđivanju visine porezne obveze i kada se porezni obveznik u cijelosti ili djelomično oslobađa od plaćanja poreza.

(3) Iznimno porezno rješenje se ne mora donijeti u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

Rok za izdavanje rješenja po godišnjoj poreznoj prijavi

Članak 86.

Porezno rješenje koje se donosi na temelju godišnje porezne prijave mora se dostaviti poreznom obvezniku čim je to moguće, a najkasnije u roku od godine dana nakon isteka roka za podnošenje godišnje porezne prijave.

Posebni slučajevi nedonošenja poreznog rješenja

Članak 87.

(1) Porezno tijelo ne mora donijeti porezno rješenje ako bi troškovi utvrđivanja i naplate poreza bili nerazmjerni naplaćenom porezu.

(2) U slučaju pogrešno utvrđene visine porezne obveze porezno se rješenje ne mora mijenjati ako bi povećani iznos poreza bio nerazmjeran troškovima postupka izmjene rješenja.

Oblik i sadržaj poreznog rješenja

Članak 88.

(1) Porezno rješenje donosi se u pisanom obliku i mora se kao takvo označiti.

(2) Porezno rješenje mora sadržavati:

1. naziv poreznog tijela, broj i datum rješenja,
2. uvod, izreku i obrazloženje,
3. uputu o pravnom lijeku,
4. potpis ovlaštene osobe i otisak pečata.

(3) Uvod poreznog rješenja osobito sadrži naziv poreznog tijela, propis o nadležnosti, kratku oznaku predmeta i datum donošenja poreznog rješenja.

(4) Izreka poreznog rješenja sadrži ime i prezime odnosno naziv poreznog obveznika, vrstu poreza, poreznu osnovicu, poreznu stopu i iznos utvrđenog poreza, razdoblje oporezivanja, nalog za uplatu poreza, rokove i uvjete plaćanja. U izreci poreznog rješenja obvezno se navodi da žalba ne odgađa izvršenje rješenja ako to proizlazi iz odredaba ovoga Zakona ili posebnog propisa.

(5) U obrazloženju rješenja se osobito navodi:

1. utvrđeno činjenično stanje,
2. jasan i precizan sažetak dokaznog postupka,
3. razloge zbog kojih nije uvažen zahtjev stranke,
4. porezne propise i razloge koji upućuju na odluku danu u izreci rješenja,
5. porezni propis koji određuje da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(6) U obrazloženju poreznog rješenja koje se donosi u skraćenom postupku na temelju članka 77. ovoga Zakona navode se pravni propisi na temelju kojih je porezno rješenje doneseno.

(7) Uputa o pravnom lijeku sadrži naziv tijela kojem se žalba podnosi, porezno tijelo kojem se žalba predaje, rok u kojem se može podnijeti žalba, mogućnost izjavljivanja žalbe usmeno u zapisnik te visinu upravne pristojbe.

Privremeno porezno rješenje

Članak 89.

(1) Ako se rješenje o utvrđivanju poreza donosi na temelju podataka iskazanih u poreznoj prijavi poreznog obveznika, a porezno tijelo nije prethodno provelo postupak provjere činjenica bitnih za donošenje toga rješenja, takvo je rješenje privremeno.

(2) Privremeno porezno rješenje mora biti kao takvo označeno.

(3) Privremeno porezno rješenje smatra se u pogledu pravnih lijekova i izvršenja samostalnim rješenjem.

(4) Porezno tijelo može izvršiti naknadnu provjeru vjerodostojnosti podataka iskazanih u poreznoj prijavi poreznog obveznika. Ako porezno tijelo na temelju naknadno izvršene provjere utvrdi da postoji osnova za izmjenu porezne obveze utvrđene privremenim poreznim rješenjem, porezno tijelo će zamijeniti privremeno porezno rješenje novim rješenjem.

(5) Ako porezno tijelo ne donese rješenje kojim se zamjenjuje privremeno porezno rješenje, porezna obveza utvrđena privremenim rješenjem smatrat će se konačno utvrđenom poreznom obvezom.

Privremeno utvrđivanje poreza

Članak 90.

(1) Ako postoji sumnja glede vlasništva nad nekim predmetom ili glede njegove vrijednosti koja se može otkloniti tek nekim drugim postupkom ili radnjom, porezno tijelo će privremenim rješenjem utvrditi poreznu obvezu.

(2) Rok za donošenje rješenja kojim se konačno utvrđuje porezna obveza iz stavka 1. ovoga članka je tri godine od dana donošenja privremenog rješenja.

Obračunska prijava

Članak 91.

Ako je propisano da se porez prijavljuje obračunskom prijavom, tada se porez utvrđuje rješenjem ako je to zakonom propisano ili ako se njime utvrđuje drugačiji iznos poreza od onoga koji je porezni obveznik sam obračunao ili ako porezni obveznik nije predao obračunsku prijavu.

Članak 91.a (NN 26/15)

Brisan.

Upravni ugovor

Članak 91.b (NN 26/15)

(1) Porezno tijelo i porezni obveznik mogu radi namirenja dospjelog poreznog duga sklopiti upravni ugovor.

(2) Upravni ugovor s poreznim obveznikom sklapa čelnik poreznog tijela.

(3) Upravni ugovor može se odnositi na namirenje poreznog duga u cijelosti ili djelomično.

(4) Upravni ugovor sklapa se u pisanom obliku najdulje na rok od 24 mjeseca.

-
- (5) Upravni ugovor sklapa se slobodnom voljom sudionika porezno-dužničkog odnosa, a ne smije biti protivan prinudnim propisima, javnom interesu, ne smije biti sklopljen na štetu trećih osoba niti smije biti protivan izreci rješenja kojim je utvrđena porezna obveza.
- (6) Sklopljeni upravni ugovor ima učinak izvršnog rješenja donesenog u poreznom postupku.
- (7) Sklapanjem upravnog ugovora ovrha će se obustaviti samo za iznos poreznog duga obuhvaćenog upravnim ugovorom.
- (8) Upravni ugovor ne može se sklopiti s poreznim obveznikom čiji je račun blokiran od strane drugih vjerovnika i/ili protiv kojega se provodi postupak utvrđivanja zlouporabe prava u porezno-dužničkom odnosu.
- (9) Upravni ugovor ne može se sklopiti za porezni dug koji je već bio predmetom raskinutog upravnog ugovora, za dug za koji je sklopljen upravni ugovor ili za dug koji je obuhvaćen reprogramom.
- (10) Upravni ugovor neće se sklopiti ako porezno tijelo razmatranjem prijedloga i dostavljene dokumentacije ocijeni kako porezni obveznik nije učinio vjerojatnim ispunjenje svrhe i predmeta upravnog ugovora.
- (11) Upravni ugovor koji ima pravni učinak na prava trećih osoba pravno je valjan samo uz pisani pristanak tih osoba.
- (12) Za vrijeme trajanja upravnog ugovora zastara ne teče.
- (13) U slučaju nepoštivanja odredaba upravnog ugovora porezno tijelo će jednostrano raskinuti upravni ugovor rješenjem protiv kojega se može pokrenuti upravni spor, a naplata obveze iz upravnog ugovora nastaviti će se prema odredbama Općega poreznog zakona i Stečajnog zakona.

Prijedlog za sklapanje upravnog ugovora

Članak 91.c (NN 26/15)

- (1) Prijedlog za sklapanje upravnog ugovora podnosi porezni obveznik fizička ili pravna osoba.
- (2) Prijedlog sadrži:
- prijedlog načina namirenja dospjelog poreznog duga (u cijelosti ili djelomično) prethodno usklađenog s poreznim tijelom, ovjerenog pečatom i potpisom ovlaštenih osoba poreznog tijela i poreznog obveznika,
 - prijedlog rokova za njegovo namirenje,
 - osobni identifikacijski broj (OIB) poreznog obveznika,
 - razloge zbog kojih je nastao porezni dug,
 - podatke o strukturi vlasništva poreznog obveznika,
 - podatke o povezanim društvima,

-
- popis imovine u vlasništvu poreznog obveznika s iskazanim knjigovodstvenim vrijednostima na zadnji obračunski datum,
 - podatke o sudskim postupcima koji imaju utjecaj na poslovanje poreznog obveznika,
 - prijedlog sredstava osiguranja naplate poreznoga duga, a sukladno Općem poreznom zakonu,
 - popis dospjelih obveza prema svim vjerovnicima na zadnji obračunski datum,
 - popis ključnih dobavljača i vjerovnika sa stanjem obveza na zadnji obračunski datum.

(3) Prijedlog se podnosi nadležnom poreznom tijelu.

(4) Porezno tijelo će odlučiti o ispunjenju zakonom propisanih uvjeta i o osnovanosti zaprimljenog prijedloga za sklapanje upravnog ugovora te o tome obavijestiti poreznog obveznika.

Sadržaj upravnog ugovora

Članak 91.d (NN 26/15)

Upravni ugovor mora sadržavati najmanje odredbe kojima se uređuju:

- svrha i predmet ugovora,
- visina poreznog duga i način namirenja,
- rok na koji je ugovor sklopljen,
- posljedice neispunjenja ugovornih obveza,
- prestanak ugovora,
- prava, obveze i odgovornosti ugovornih strana.

Porezna nagodba

Članak 91.e (NN 26/15)

(1) Porezno tijelo i porezni obveznik mogu za novoutvrđene obveze u postupku poreznog nadzora, do uručenja zapisnika o obavljenom poreznom nadzoru sklopiti poreznu nagodbu.

(2) Predmet porezne nagodbe može biti: novoutvrđena porezna obveza u postupcima u kojima je porezna osnovica utvrđena procjenom; rok plaćanja novoutvrđenih obveza; smanjenje obveze po osnovi utvrđene zatezne kamate te odricanje poreznog tijela od prekršajnog progona, ako su sukladno odredbama Prekršajnog zakona ispunjeni uvjeti za primjenu načela oportuniteta.

(3) Uvjet za sklapanje porezne nagodbe je prihvaćanje novoutvrđene obveze u postupku poreznog nadzora od strane poreznog obveznika i njegovo odricanje od prava na korištenje pravnih lijekova.

(4) Porezna nagodba sklapa se u pisanom obliku i smatra se sklopljenom potpisom stranaka.

(5) Porezna nagodba protivna propisima, javnom interesu ili pravima trećih osoba nije dopuštena.

(6) Porezna nagodba ne može se sklopiti ako je u tijeku poreznog nadzora utvrđeno postojanje sumnje o počinjenju kaznenog djela.

(7) Porezna nagodba ima snagu izvršnog rješenja donesenog u postupku poreznog nadzora.

(8) Ako se porezna nagodba odnosi samo na dio novoutvrđene porezne obveze, porezni postupak će se nastaviti u odnosu na preostali dio novoutvrđene porezne obveze, a u izreci poreznog rješenja naznačit će se postojanje porezne nagodbe.

(9) Porezna nagodba je ovršna isprava i izvršava se prema pravilima o izvršenju poreznog rješenja.

(10) Ministar financija će pravilnikom propisati uvjete sklapanja porezne nagodbe te rokove izvršenja obveza iz porezne nagodbe.

Sadržaj porezne nagodbe

Članak 91.f (NN 26/15)

Porezna nagodba mora sadržavati najmanje odredbe kojima se uređuju:

- svrha i predmet porezne nagodbe,
- prihvaćanje novoutvrđene obveze u postupku poreznog nadzora od strane poreznog obveznika,
- rok u kojem se porezna obveza mora ispuniti,
- posljedice neispunjenja poreznom nagodbom utvrđenih obveza, odnosno nepoštivanja odredaba porezne nagodbe,
- prava, obveze i odgovornosti stranaka,
- odricanje poreznog obveznika izriekom od prava na korištenje pravnih lijekova.

Zaštita prava poreznih obveznika pri poništavanju, ukidanju ili izmjeni poreznog rješenja

Članak 92.

Porezno tijelo ne može poništiti, ukinuti ili izmijeniti porezno rješenje na štetu poreznog obveznika zbog toga što je Ustavni sud Republike Hrvatske utvrdio da je propis na kojem se zasnivalo dotadašnje utvrđivanje poreza neustavan ili nezakonit.

Rješenje o naplati poreza na osnovi jamstva

Članak 93.

(1) Na rješenja o naplati poreza na osnovi jamstva primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o poreznim rješenjima.

(2) Rješenje o naplati poreza na osnovi jamstva ne može se donijeti:

-
1. ako poreznom obvezniku utvrđena porezna obveza nije dospjela ili je otpisana ili
 2. ako je za porez koji je utvrđen poreznom obvezniku nastupila zastara prava na naplatu.

8. POREZNA ZASTARA

Zastara

Članak 94. (NN 73/13)

- (1) Pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći.
- (2) Zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate.
- (3) Zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata sukladno članku 26. ovoga Zakona, počinje teći po isteku godine u kojoj je donesena pravomoćna presuda za kazneno djelo.
- (4) Zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je u tijeku postupka ispitivanja izvora imovine utvrđeno da ima osnove za oporezivanje.
- (5) Zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je utvrđena zlouporaba prava u porezno-dužničkom odnosu.
- (6) Zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu, kamate i troškove ovrhe.
- (7) Zastara prava na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik stekao pravo na povrat.
- (8) U vrijeme zastare računa se i vrijeme koje je proteklo u korist prednika poreznog obveznika.
- (9) Ako se radi naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče.
- (10) Kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi. Međutim, zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može se namiriti ni iz opterećene stvari.
- (11) Na zastaru prava poreznog tijela za pokretanje prekršajnog postupka, izvršenja novčanih kazni, troškova prekršajnog postupka i oduzete imovinske koristi primjenjuju se odredbe Prekršajnog zakona.
- (12) Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, na poreznu zastaru primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima.

Prekid zastare

Članak 95.

(1) Tijek zastare prava na utvrđivanje, odnosno prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe prekida se svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe, koja je dostavljena na znanje poreznom obvezniku.

(2) Tijek zastare prava na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe prekida se svakom radnjom poreznog obveznika dostavljenom na znanje poreznom tijelu radi ostvarenja prava na povrat poreza naplaćenog bez pravne osnove ili više plaćenog poreza, kamata i troškova ovrhe.

(3) Nakon poduzetih radnji iz stavka 1. ili 2. ovoga članka zastarni rok počinje ponovno teći.

Apsolutna zastara

Članak 96. (NN 73/13)

(1) Apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, a prema odredbama članka 94. stavka 3. 4. i 5. ovoga Zakona.

(2) Apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata u postupku ispitivanja izvora imovine u kojem je utvrđeno da ima osnove za oporezivanje nastupa za šest godina od dana kada je zastara počela prvi put teći.

(3) Apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata u postupku utvrđivanja zlouporabe prava u porezno-dužničkom odnosu nastupa za šest godina od dana kada je zastara počela prvi put teći.

9. PRAVNA POMOĆ U POREZNIM STVARIMA

Pojam pravne pomoći u poreznim stvarima

Članak 97.

Pravna pomoć u smislu ovoga Zakona jest pomoć koju tijela državne uprave, područne (regionalne) samouprave i lokalne samouprave pružaju poreznom tijelu u obliku obavijesti ili primjene određene mjere na temelju zahtjeva poreznog tijela, a koje su tom tijelu potrebne za provedbu poreznog postupka.

Preduvjeti i opseg pružanja pravne pomoći

Članak 98.

(1) Porezno tijelo može zamoliti za pravnu pomoć osobito:

1. ako prema propisima ne može samo obaviti službenu radnju,
2. ako nedostaju uređaji potrebni za obavljanje službene radnje,

3. ako bi službenu radnju moglo obaviti samo uz bitno veći trošak nego zamoljeno tijelo.

(2) Ako zamoljeno tijelo odbije pružiti zatraženu pomoć, o obvezi pružanja pravne pomoći odlučuje više nadležno tijelo, ili ako ono ne postoji, nadzorno tijelo.

Međunarodna pravna pomoć

Članak 99.

(1) Pod međunarodnom pravnom pomoći, u smislu ovoga Zakona, smatra se pravo poreznog tijela da se u rješavanju određenoga poreznog slučaja za pomoć obrati inozemnom poreznom tijelu.

(2) Pružanje međunarodne pravne pomoći temelji se na međunarodnim ugovorima.

(3) Ako nije sklopljen međunarodni ugovor pravna pomoć pružit će se pod uvjetima:

1. ako postoji uzajamnost,

2. ako se država primateljica pravne pomoći obveže da će primljene obavijesti i dokumentaciju koristiti samo u svrhu poreznog, kaznenog, prijestupnog i prekršajnog postupka te da će one biti dostupne samo onim osobama, tijelima uprave ili sudovima koji su nadležni za određeni porezni predmet ili progon poreznoga, kaznenog, prijestupnog ili prekršajnog djela,

3. ako država kojoj se pruža pomoć izrazi spremnost da kod poreza na dohodak, dobit i imovinu sporazumno izbjegne možebitno dvostruko oporezivanje odgovarajućim razgraničenjem temelja oporezivanja i

4. ako udovoljenje zamolbi ne ugrožava javni poredak ili druge bitne interese Republike Hrvatske, te da ne postoji opasnost odavanja trgovinske, industrijske, tehnološke ili profesionalne tajne ili poslovnog postupka, koji bi se udovoljenjem toj zamolbi razotkrili te da tuzemnom poreznom obvezniku neće nastati šteta nespojiva sa svrhom pravne pomoći.

Obveze tijela državne uprave, područne (regionalne) samouprave i lokalne samouprave

Članak 100.

Tijela državne uprave, područne (regionalne) samouprave i lokalne samouprave dužna su poreznom tijelu priopćiti činjenice koje su doznali obavljajući poslove iz svog djelokruga, a koje ukazuju na mogućnost da nije plaćen porez.

Obveze banaka

Članak 101. (NN 26/15)

(1) Banke su dužne Poreznoj upravi dostavljati podatke o prometu svih kunskih i deviznih računa pravnih osoba, fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost obrta i slobodnih zanimanja i građana, osim podataka o prometu tekućih računa i štednih uloga.

(2) Podatke iz stavka 1. ovoga članka banke su dužne dostavljati putem raspoloživih informacijskih tehnologija mjesečno ili tromjesečno, kumulativno za razdoblje od 1. siječnja do posljednjeg dana izvještajnog razdoblja.

(3) Na poseban zahtjev Ministarstva financija banke su dužne za pojedine osobe podatke iz stavka 1. ovoga članka dostaviti i u drugim rokovima osim onih propisanih stavkom 2. ovoga članka te podatke o prometima svih ostalih računa.

(4) Troškovi davanja podataka poreznom tijelu ne zaračunavaju se.

10. POREZNI NADZOR

Pojam poreznog nadzora

Članak 102.

(1) Porezni nadzor u smislu ovoga Zakona je dio porezno-pravnog odnosa u kojem porezno tijelo provodi postupak radi provjere i utvrđivanja činjenica bitnih za oporezivanje poreznih obveznika i drugih osoba.

(2) Porezna tijela provode porezni nadzor sukladno zakonu kojim se uređuje pojedina vrsta poreza.

Ovlaštene osobe za porezni nadzor

Članak 103.

(1) Porezni nadzor obavljaju porezni revizori, porezni inspektori i drugi državni službenici ovlaštene za provedbu poreznog nadzora.

(2) Osim osoba iz stavka 1. ovoga članka, za obavljanje pojedinih zadataka u vezi s poreznim nadzorom čelnik poreznog tijela može ovlastiti i druge stručno osposobljene osobe.

Dopustivost poreznog nadzora

Članak 104.

(1) Porezni nadzor može se obavljati kod svih poreznih obveznika i drugih osoba koje raspolažu činjenicama i dokazima bitnima za oporezivanje.

(2) Porezni nadzor može se obavljati za razdoblje za koje nije nastupila zastara prava na utvrđivanje porezne obveze.

Predmet poreznog nadzora

Članak 105. (NN 26/15)

(1) Porezni nadzor obuhvaća provjeru jedne ili više vrsta poreza te svih činjenica bitnih za oporezivanje, knjigovodstvenih isprava i evidencija, poslovnih događaja i svih drugih podataka, evidencija i isprava bitnih za oporezivanje.

(2) Ako je poduzetnik fizička osoba, nadzor može obuhvaćati i one činjenice koje nisu u vezi s njegovom gospodarskom djelatnošću.

(3) Porezni nadzor društava kapitala ili društava osoba obuhvaća i provjeru odnosa bitnih za oporezivanje između člana društva i samog društva.

Načelo odabira poreznih obveznika za porezni nadzor

Članak 106.

(1) Porezno tijelo odlučuje kod kojeg će poreznog obveznika provoditi porezni nadzor, vodeći računa o poreznoj snazi poreznog obveznika i objektivnim kriterijima na temelju procjene rizika, pri čemu prioritet imaju veliki poduzetnici iz Zakona o računovodstvu i porezni obveznici iz članka 41. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik ne može utjecati na odluku poreznog tijela o odabiru poreznih obveznika kod kojih će se provoditi porezni nadzor.

Obavijest o poreznom nadzoru

Članak 107.

(1) Obavijest o poreznom nadzoru mora biti dostavljena poreznom obvezniku najkasnije osam dana prije početka poreznog nadzora.

(2) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako bi se time ugrozila svrha poreznog nadzora. U tom slučaju obavijest se predaje poreznom obvezniku neposredno prije početka nadzora.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora se izdati u pisanom obliku te mora sadržavati:

1. naziv poreznog tijela, broj i datum poreznog akta,
2. ime i prezime, odnosno naziv poreznog obveznika kome se upućuje,
3. pravni i činjenični temelj,
4. predmet poreznog nadzora ili druge radnje koje će se provesti u poreznom nadzoru,
5. razdoblje koje je predmet poreznog nadzora,
6. datum početka poreznog nadzora,
7. obvezu sudjelovanja poreznog obveznika u postupku i pravne posljedice zbog ometanja ili odbijanja poreznog nadzora,
8. potpis ovlaštene osobe.

Tijek poreznog nadzora

Članak 108.

(1) Prije početka poreznog nadzora osoba ovlaštena za njegovu provedbu mora se predstaviti poreznom obvezniku predočenjem službene iskaznice.

(2) Porezni nadzor treba obavljati jednakom pozornošću u pogledu svih bitnih činjenica, kako onih koje idu na štetu poreznog obveznika tako i onih u njegovu korist.

(3) Porezni nadzor treba usmjeriti na bitne činjenice koje mogu konačno povećati ili smanjiti poreznu obvezu te njegovo trajanje ograničiti na nužnu mjeru.

(4) Porezni obveznik mora ovlaštenoj osobi za provođenje poreznog nadzora, na njezin zahtjev, omogućiti obavljanje nadzora u sjedištu poreznog obveznika i na ostalim mjestima na kojima porezni obveznik ili druga osoba prema njegovoj ovlasti obavlja djelatnosti i poslove u vezi s kojima se obavlja porezni nadzor. Porezni obveznik u tu svrhu mora staviti na raspolaganje odgovarajuće mjesto za rad i potrebna pomagala.

(5) Ako ne postoji poslovni prostor pogodan za obavljanje poreznog nadzora, porezni nadzor se obavlja u službenim prostorijama poreznog tijela. Ako se porezni nadzor ne obavlja u poslovnim prostorijama, osoba ovlaštena za njegovu provedbu dužna je poslovne prostorije razgledati i to navesti u zapisniku o obavljenom nadzoru.

(6) Ovlaštena osoba za porezni nadzor ima pravo stupiti na zemljište i u poslovne prostorije u kojima porezni obveznik obavlja djelatnost te ih pregledati. Poreznom obvezniku ili njegovu opunomoćeniku ili zastupniku mora omogućiti nazočnost pri pregledavanju poslovnih prostorija.

(7) Porezni nadzor obavlja se tijekom uobičajenoga radnog vremena. Obavljanje poreznog nadzora izvan tog vremena dopustivo je ako porezni obveznik na to pristane ili ako to bezuvjetno nalaže svrha poreznog nadzora.

(8) Ako se započeta radnja u postupku poreznog nadzora ne može završiti tijekom radnog vremena poreznog obveznika, a porezni obveznik ne pristane na nastavak obavljanja poreznog nadzora nakon redovitoga radnog vremena, porezno tijelo može izvršiti privremeno pečačenje poslovnog ili skladišnog prostora.

(9) Mjera privremenog pečačenja iz stavka 8. ovoga članka može trajati najdulje do početka radnog vremena poreznog obveznika prvoga idućeg radnog dana.

(10) O privremenoj mjeri iz stavka 8. ovoga članka donosi se zaključak protiv kojeg nije dopuštena žalba.

Obveza sudjelovanja poreznog obveznika u provedbi poreznog nadzora

Članak 109.

(1) Porezni obveznik dužan je sudjelovati u utvrđivanju činjeničnog stanja bitnog za oporezivanje na način da daje obavijesti, predočava evidencije, poslovne knjige, poslovnu dokumentaciju i druge isprave ili imenuje osobu koja će to raditi u njegovo ime, o čemu je dužan obavijestiti porezno tijelo najkasnije do datuma početka poreznog nadzora utvrđenog u obavijesti iz članka 107. ovoga Zakona.

(2) Ako obavijesti poreznog obveznika ili imenovane osobe nisu dovoljne, ovlaštena osoba za porezni nadzor može zatražiti od poreznog obveznika da imenuje i druge osobe za davanje obavijesti. Ovlaštena osoba za porezni nadzor može zatražiti obavijesti od drugih zaposlenika poreznog obveznika ili od trećih osoba.

(3) Osobe iz stavka 2. ovoga članka koje daju obavijesti u postupku poreznog nadzora dužne su dati obavijesti ovlaštenoj osobi za porezni nadzor, bez pisanog zahtjeva.

Postupak u slučaju sumnje na porezno kazneno djelo i prekršaj

Članak 110.

Ako se tijekom poreznog nadzora pojavi sumnja da je porezni obveznik počinio kazneno djelo ili prekršaj, porezno tijelo obvezno je podnijeti prijavu nadležnom tijelu.

Pravo poreznog obveznika na obavijest o ishodu poreznog nadzora

Članak 111.

(1) O ishodu poreznog nadzora, prije sastavljanja zapisnika, treba obaviti zaključni razgovor s poreznim obveznikom ili s osobom koju je imenovao porezni obveznik te raspraviti sporne činjenice, pravne ocjene, zaključke i njihove učinke na utvrđivanje porezne obveze te o tome sačiniti zabilješku.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, zaključni razgovor neće se obaviti:

1. ako tijekom poreznog nadzora nisu utvrđene nepravilnosti ili
2. ako porezni obveznik razgovor izbjegava.

Zapisnik o poreznom nadzoru

Članak 112.

(1) O poreznom nadzoru sastavlja se zapisnik.

(2) Zapisnik treba sadržavati:

1. naziv poreznog tijela, broj i datum poreznog akta,
2. ime i prezime odnosno naziv poreznog obveznika,
3. pravni i činjenični temelj,
4. mjesto provođenja i vrijeme trajanja nadzora,
5. imena ovlaštenih osoba koje su nadzor provele,
6. vrste poreza i razdoblje obuhvaćeno nadzorom,
7. opis radnja, činjenica i dokaza provedenih u postupku po kojima su utvrđene nepravilnosti.

Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ništa ne smije dodati ili mijenjati, prekrivena mjesta moraju ostati čitljiva, a ako zapisnik ima više listova, svaka stranica mora biti označena rednim brojem i potpisana.

(3) Na zapisnik o poreznom nadzoru porezni obveznik ima pravo podnijeti prigovor u roku koji ne može biti kraći od pet dana, a niti dulji od dvadeset dana, računajući od dana primitka zapisnika.

(4) Porezno tijelo dužno je razmotriti prigovor na zapisnik, te ako prigovor ne usvoji, razloge neusvajanja treba navesti u obrazloženju poreznog rješenja.

(5) Ako su prigovorom iznesene nove činjenice i materijalni dokazi zbog kojih bi trebalo promijeniti činjenično stanje utvrđeno u zapisniku ili izmijeniti prijašnje pravne ocjene, porezno tijelo će o takvim činjenicama i materijalnim dokazima ili novim pravnim ocjenama sastaviti dopunski zapisnik. Na dopunski zapisnik ne može se podnijeti prigovor.

(6) Na temelju činjenica navedenih u zapisniku i u dopunskom zapisniku o poreznom nadzoru donosi se porezno rješenje.

(7) Rješenje iz stavka 6. ovoga članka donosi se najkasnije u roku od šezdeset dana od dana uručenja zapisnika ili dopunskog zapisnika o poreznom nadzoru.

(8) Ako se na temelju provedenoga poreznog nadzora utvrdi da nema osnove za izmjenu porezne obveze, porezno tijelo će o utvrđenom dostaviti obavijest poreznom obvezniku.

(9) Ako ovlaštene osobe tijekom poreznog nadzora utvrde činjenice značajne za oporezivanje drugih osoba, tada će o tome obavijestiti nadležno porezno tijelo.

11. PLAĆANJE POREZA I KAMATA PO OSNOVI POREZA

Način i vrijeme plaćanja

Članak 113.

(1) Porez i kamate po osnovi poreznog duga uplaćuju se na propisane uplatne račune putem banke.

(2) Porezi i kamate iz stavka 1. ovoga članka smatraju se plaćeni danom kad je banka kod koje se vode uplatni računi primila uplatu.

(3) Vraćanje preplaćenog poreza, plaćenog poreza bez pravne osnove i pripadajućih kamata pravnim i fizičkim osobama obavlja se bezgotovinski ili propisanim sredstvima gotovinskog plaćanja.

(4) Pri povratu poreza i pripadajućih kamata danom plaćanja smatra se:

1. kod bezgotovinskog plaćanja dan kada su sredstva pristigla u korist računa banke vjerovnika,

2. kod gotovinskog plaćanja dan s kojim je za navedenu isplatu terećen račun proračuna.

(5) Povrat preplaćenog poreza i poreza plaćenog bez pravne osnove zajedno s kamatama porezno tijelo dužno je vratiti osobi koja ga je platila, odnosno osobi kojoj je pravo na povrat poreza ustupljeno.

(6) Iznimno, povrat iz stavka 5. ovoga članka se neće izvršiti ako je porezno tijelo prethodno utvrdilo da porezni obveznik ima dospjelih, a neplaćenih poreza koje naplaćuje porezno tijelo.

Redosljed plaćanja

Članak 114. (NN 26/15)

(1) Ako porezni obveznik duguje poreze, kamate i troškove ovrhe iz uplaćenog iznosa, najprije se naplaćuju kamate i troškovi ovrhe, a nakon toga glavni porezni dug iste vrste poreza.

(2) U slučaju da je porezno tijelo temeljem provedenog postupka propisanog člankom 187.a ovoga Zakona zaprimilo informaciju da je tražbina poreznog tijela naplaćena u cijelosti po propisima zemlje članice koja je zahtjev zaprimila, iz naplaćenog iznosa najprije se podmiruje iznos glavnice i kamate za koje je naplata zatražena. Eventualna nastala razlika zaduženih kamata nakon podnošenja zahtjeva i kamata naplaćenih po propisima zemlje članice kojoj je dostavljen zahtjev za naplatu otpisuje se.

(3) Ako porezni obveznik duguje više vrsta poreza, a uplaćeni iznos nije dovoljan za plaćanje ukupnoga poreznog duga, tada se pojedine vrste poreza naplaćuju po redosljedu njihova dospjeća.

(4) Kod iznosa koji dospijevaju istodobno redosljed naplate određuje porezno tijelo.

(5) S uplatom poreznog obveznika u kojoj je naznačena vrsta obveze koja se plaća porezno tijelo postupit će na način propisan u stavcima 1. do 3. ovoga članka ukoliko postoje ranije nepodmirene obveze.

(6) Iznimno, ako se uplata odnosi na podmirenje duga za koji je upisan zalog ili hipoteka, uplatom se naplaćuju najprije kamate pa glavnica duga na koje se zalog ili hipoteka odnosi. Ako uplaćeni iznos nije dostatan za podmirenje svih vrsta poreza pod zalogom ili hipotekom, pojedine vrste poreza naplaćuju se na način propisan stavkom 2. i 3. ovoga članka.

Prijeboj

Članak 115.

(1) Na prijeboj međusobnih poreznih dugova iz porezno-dužničkog odnosa primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima, ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije.

(2) Porezni obveznik može prebijati porezne dugove iz porezno-dužničkog odnosa samo s nespornim ili pravomoćno utvrđenim poreznim obvezama.

(3) Poreznom dužniku koji ima dospjelo potraživanje prema državnom proračunu, a istodobno ima evidentirane obveze na ime poreznog duga, iznos potraživanja do iznosa duga obustavit će se radi prijeboja s poreznim dugom.

Opće odredbe o kamatama

Članak 116.

(1) Na iznos manje ili više plaćenog poreza obračunavaju se i plaćaju kamate u skladu s posebnim propisom, ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije.

(2) Dospijeće pojedine vrste poreza utvrđuje se posebnim zakonom.

(3) Kamate se obračunavaju od dana dospijeća porezne obveze.

(4) Na iznos dužnih kamata ne obračunavaju se kamate.

(5) Na plaćene poreze bez pravne osnove kamate se obračunavaju počevši s 15-im danom od dana primitka zahtjeva za povrat, ako posebnim propisom nije uređeno drugačije.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, ako je povodom pokrenutog upravnog spora u pravomoćno dovršenom postupku poništeno, izmijenjeno ili ukinuto rješenje ili drugi akt o zaduženju na temelju kojeg je plaćen porez, tada obračun kamata počinje teći od dana uplate poreza.

(7) Ako se tijekom poreznog nadzora utvrdi razlika porezne obveze, kamata se obračunava od dana kada je tu poreznu obvezu porezni obveznik bio dužan platiti.

Kamata na porezni dug čije je plaćanje odgođeno

Članak 117.

(1) Ako je naplata duga po osnovi poreza odgođena, kamata se obračunava i za vrijeme trajanja odgode.

(2) Ako je naplata duga po osnovi poreza privremeno odgođena zbog obustave izvršenja konačnoga poreznog akta, kamata se obračunava i za vrijeme obustave izvršenja poreznog akta.

Članak 118.

Brisan.

Članak 119.

Brisan.

Prodaja ili otpis poreznog duga iz porezno-dužničkog odnosa

Članak 120. (NN 73/13)

(1) Osim u slučajevima utvrđenima ovim Zakonom, Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog ministra financija donijeti odluku o prodaji ili otpisu poreznog duga iz porezno-dužničkog odnosa.

(2) Pravima poreznog tijela iz porezno-dužničkog odnosa u stečajnom postupku i u postupku predstečajne nagodbe čija vrijednost predmeta prelazi iznos od 10.000.000,00 kuna ovlašten je raspolagati ministar financija odnosno nadležno tijelo određeno zakonom i drugim propisima utemeljenim na zakonu.

(3) Pravima poreznog tijela iz porezno-dužničkog odnosa u stečajnom postupku, postupku predstečajne nagodbe čija vrijednost predmeta ne prelazi iznos od 10.000.000,00 kuna i skraćenom postupku predstečajne nagodbe ovlašten je raspolagati čelnik poreznog tijela odnosno nadležno tijelo određeno zakonom i drugim propisima utemeljenim na zakonu.

(4) Čelnik poreznog tijela može donijeti odluku o otpisu poreznog duga iz porezno-dužničkog odnosa koji je ostao nenaplaćen nakon proteka roka od četiri godine od nastupanja aposlutnog roka zastare prava na naplatu poreznog duga. Odluka o otpisu poreznog duga obvezno sadrži oznaku poreznog duga i razdoblje na koje se odnosi otpis.

(5) Ako porezni obveznik svojevrijem izvrši uplatu na ime poreznog duga nakon što je porezni dug otpisan radi zastare i nenaplativosti, porezno tijelo će ponovno evidentirati iznos poreznog duga.

(6) U iznimnim slučajevima, kada je to od interesa za Republiku Hrvatsku, Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra financija, može donijeti odluku o potpunom ili djelomičnom namirenju poreznog duga ustupanjem nekretnina.

12. SREDSTVA OSIGURANJA NAPLATE POREZNOG DUGA

Osiguranje naplate poreznog duga

Članak 121. (NN 26/15)

Porezno tijelo može tražiti od poreznog obveznika ili poreznog jamca da dade sredstva osiguranja plaćanja poreza, ako je to uvjet za sklapanje upravnog ugovora.

Vrste sredstava osiguranja naplate

Članak 122.

(1) Naplata poreznog duga iz porezno-dužničkog odnosa može se osigurati:

1. neopozivom garancijom banke ili druge financijske organizacije ovlaštene za obavljanje platnog prometa koju odredi porezno tijelo,
2. zalogom vrijednosnih papira – vrijednosnica (vlasničkih i vjerovničkih) i tražbina (uključivo i tražbine po osnovi udjela u kapitalu),
3. založnim pravom na nekretninama, pokretninama i pravima građenja,
4. jamstvom druge osobe koja ispunjava uvjete navedene u stavku 2. ovoga članka.

(2) Osoba koja svojim jamstvom osigurava naplatu poreznog duga mora biti vlasnik imovine koja odgovara visini poreznog duga.

(3) Skladište robe smatra se dovoljnim osiguranjem za naplatu porezne obveze koju treba platiti na tu robu.

Naplata iz sredstava osiguranja

Članak 123. (NN 26/15)

U slučaju raskida upravnog ugovora dug poreznog obveznika koji je dao sredstva osiguranja naplate naplatit će se iz tih sredstava.

VI. OVRŠNI POSTUPAK

1. OPĆE ODREDBE

Pojam ovršnog postupka

Članak 124.

Ovršni postupak u smislu ovoga Zakona dio je porezno–pravnog odnosa u kojem porezno tijelo provodi postupak prisilne naplate poreznog duga na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava.

Načela ovrhe

Članak 125.

(1) Porezno tijelo dužno je u ovršnom postupku primijeniti one ovršne radnje koje su primjerene u odnosu na visinu poreznog duga.

(2) Pri provedbi ovrhe porezno je tijelo dužno paziti na dostojanstvo ovršenika.

Ovrhovoditelj i ovršenik

Članak 126.

(1) Ovrhovoditelj je porezno tijelo koje provodi ovrhu, odnosno na čiji zahtjev nadležno državno odvjetništvo podnosi prijedlog za ovrhu na nekretnini.

(2) Ovršenik je porezni obveznik ili njegov jamac od kojega se naplaćuje porezni dug iz porezno-dužničkog odnosa.

Obveza ovršenika

Članak 127.

(1) Ovršenik je dužan poreznom tijelu dati podatke o svojoj imovini i dohotku kako bi porezno tijelo moglo izvršiti pripremu ovrhe.

(2) Ovršenik je na zahtjev poreznog tijela dužan sastaviti popis imovine u kojem će navesti svu svoju pokretnu i nepokretnu imovinu, ima li prema kome novčanu ili koju drugu tražbinu ili kakva prava, ima li na računu i kod koga novčana sredstva, prima li i od koga plaću ili mirovinu.

(3) Ovršenik će u izjavi potvrditi da su podaci koje je dao točni i potpuni i da ništa od svoje imovine nije zatajio.

Ovršna i vjerodostojna isprava

Članak 128. (NN 73/13, 26/15)

(1) Ovrha se provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave.

(2) Ovršne isprave iz stavka 1. ovoga članka jesu:

1. rješenje o utvrđivanju poreza,

2. obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza,

3. jedinstvena ovršna isprava koja se koristi pri naplati stranih tražbina,

4. druga isprava koja je posebnim zakonom određena kao ovršna isprava,

5. upravni ugovor i porezna nagodba.

(3) Vjerodostojna isprava u smislu stavka 1. ovoga članka jest knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela.

Rješenje o ovrsi

Članak 129.

(1) O provođenju ovrhe donosi se rješenje o ovrsi.

(2) Rješenje o ovrsi, osim podataka iz članka 50. stavka 4. ovoga Zakona, mora sadržavati i:

1. naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave na temelju koje se ovrha određuje,

2. visinu i vrstu porezne obveze i pripadajućih kamata koje se ovrhom naplaćuju,

3. predmet ovrhe,

4. način provođenja ovrhe,

5. troškove ovrhe i

6. uputu o pravnom lijeku.

(3) Rješenje o ovrsi donosi porezno tijelo koje je mjesno nadležno za utvrđivanje i naplatu poreza.

Žalba i prigovor

Članak 130.

(1) Protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju ovršne isprave iz članka 128. stavka 2. ovoga Zakona može se podnijeti žalba u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(2) Protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju vjerodostojne isprave iz članka 128. stavka 3. ovoga Zakona može se podnijeti prigovor u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(3) O prigovoru iz stavka 2. ovoga članka odlučuje prvostupanjsko porezno tijelo rješenjem u roku od osam dana od dana zaprimanja prigovora.

(4) Prigovor iz stavka 2. ovoga članka odgađa izvršenje rješenja o ovrsi do donošenja rješenja po prigovoru.

(5) Protiv rješenja donesenog na temelju stavka 3. ovoga članka može se podnijeti žalba u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(6) Žalba na rješenje iz stavka 1. i 5. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja o ovrsi.

(7) Žalbom na rješenje iz stavka 1. ovoga članka ne može se pobijati zakonitost ovršne isprave.

Ovrha radi naplate poreznog duga

Članak 131.

(1) Ovršenik fizička osoba odgovara za obveze iz porezno-dužničkog odnosa cjelokupnom svojom imovinom.

(2) Ovršenik trgovačko društvo odgovara za obveze iz porezno-dužničkog odnosa cijelom svojom imovinom.

(3) Ovršenik trgovac pojedinac odgovara za obveze iz porezno-dužničkog odnosa osobno, uključujući i obveze nastale u obavljanju obrta prije upisa u sudski registar kao trgovca pojedinca, cijelom svojom imovinom.

(4) Ovrha se provodi u opsegu koji je potreban za namirenje obveze iz porezno-dužničkog odnosa iz cjelokupne imovine poreznog obveznika.

Ovrha nad imovinom tijela državne uprave

Članak 132.

(1) Ovrha nad imovinom tijela državne uprave nije dopuštena.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je tijelo državne uprave dužnik poreznog obveznika, ovrha je dopuštena.

Ovrha na temelju zamolbe

Članak 133.

Ako porezno tijelo provodi ovrhu na temelju zamolbe drugog tijela državne uprave, tijela jedinice područne (regionalne) samouprave ili tijela jedinice lokalne samouprave, za pravni temelj ovrhe odgovorno je tijelo koje je podnijelo zamolbu.

Provedba ovrhe

Članak 134.

Ovrha se provodi:

1. ako je porezni dug poreznog obveznika dospio,
2. ako je porezno tijelo poduzelo sve mjere da se porezni dug naplati iz sredstava osiguranja naplate poreznog duga.

Obustava ovrhe

Članak 135. (NN 73/13)

Ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovršenika:

-
1. ako je ovršna isprava nakon pravomoćno dovršenog postupka preinačena, ukinuta ili poništena,
 2. ako prestanu prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa,
 3. ako nema osnove za nastavak postupka zbog razloga iz članka 143. ovoga Zakona,
 4. ako se otvori postupak predstečajne nagodbe,
 5. ako se otvori stečajni postupak,
 6. ako se odgodi izvršenje rješenja.

Članak 136.

Brisan.

Otpis dospjeloga poreznog duga

Članak 137. (NN 73/13, 26/15)

(1) Tražbina s osnove poreza koja se ne može naplatiti ni u postupku ovrhe, otpisuje se kao nenaplativa:

1. ako je ovršenik umro, a nije ostavio pokretnina ni nekretnina iz kojih se može naplatiti dug po osnovi poreza,
2. ako postoji pravomoćno rješenje o zaključenju stečajnog postupka nad pravnom osobom ili ako je ista informacija razmijenjena između sudskog registra i poreznog tijela elektroničkim putem, a ne postoji osiguranje duga po osnovi poreznog jamstva,
3. ako postoji pravomoćno rješenje o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi kojom je utvrđeno da se dug otpisuje,
4. ako postoji pravomoćno rješenje o brisanju iz sudskog registra, a ne postoji osiguranje duga po osnovi poreznog jamstva,
5. ako se u stečajnom postupku nad dužnikom pojedincem ispune pretpostavke za oslobođenje od preostalih obveza propisane odredbama Stečajnog zakona.

(2) Ako protiv odgovorne osobe u pravnoj osobi iz stavka 1. točke 2. i 4. ovoga članka bude podnesen zahtjev za plaćanje sukladno članku 26. ovoga Zakona s osnove poreznog jamstva prema ovom Zakonu te s osnove pogodavanja vjerovniku, tražbina poreznog tijela od ovršenika će se ponovno evidentirati.

(3) Ako bi izvršenje naplate poreznog duga dovelo u pitanje osnovne životne potrebe dužnika odnosno ovršenika i članova njegova kućanstva, porez se može iznimno, na njegov zahtjev, otpisati u cijelosti ili djelomice.

(4) O otpisu dospjeloga poreznog duga iz stavka 3. ovoga članka, na osnovi pisanog i obrazloženog zahtjeva dužnika odnosno ovršenika koji se podnosi poreznom tijelu nadležnom prema prebivalištu ili uobičajenom boravištu dužnika odnosno ovršenika, rješenjem odlučuje čelnik poreznog tijela.

Vođenje sporno naplativih dugovanja u poreznim evidencijama

Članak 137.a (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo prenijet će sporno naplativa dugovanja po osnovi poreznog duga iz svojih evidencija u evidenciju sporno naplativih dugovanja.

(2) Porezni dug smatrat će se sporno naplativim:

1. ako se ne može naplatiti čak ni u postupku ovrhe, a još nije nastupila apsolutna zastara prava na naplatu,

2. ako porezni obveznik – fizička osoba koja se preselila na nepoznato mjesto, ili je od strane suda proglašena nestalom, ili joj je oduzeta poslovna sposobnost, nije ostavila ili nema imovinu iz koje se porezni dug može naplatiti, a još nije nastupila apsolutna zastara prava na naplatu,

3. ako nije plaćen u roku od pet godina nakon isteka kalendarske godine u kojoj je porezna obveza utvrđena,

4. ako je porezni dužnik pokrenuo postupak predstečajne nagodbe,

5. ako je nad poreznim dužnikom pokrenut stečajni postupak,

6. od dana smrti poreznog obveznika do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju.

(3) Evidentiranje sporno naplativog duga u skladu s ovim člankom ne utječe na zakonske postupke vezane uz ove porezne obveze.

Otpis neznatnog poreznog duga

Članak 137.b (NN 73/13)

(1) Dospjeli porezni dug poreza za svaku pojedinu vrstu poreza, koji na dan 31. prosinca tekuće godine ne prelazi iznos od 10 kuna, otpisat će se po službenoj dužnosti.

(2) Porezno tijelo izvršit će otpis duga 15. veljače tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu

Primjena drugih zakona

Članak 138.

Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, na ovrhu se primjenjuje Ovršni zakon i Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

2. OVRHA PLJENIDBOM NA POKRETNINAMA, TRAŽBINAMA I DRUGIM IMOVINSKIM PRAVIMA

Predmet ovrhe

Članak 139.

(1) Ovrha se može provesti na novčanoj tražbini ovršenika, pokretninama, drugim imovinskim, odnosno materijalnim pravima te na nekretninama.

(2) Radi osiguranja naplate poreza, u postupku ovrhe može se upisati zalog i/ili hipoteka na pokretninama i/ili nekretninama ovršenika.

(3) Pljenidba je ovršna radnja koja se poduzima u postupku ovrhe kada su predmet pljenidbe:

1. novčana sredstva po svim računima i oročenim novčanim sredstvima,
2. tražbine ovršenika, osim nepljenjivih tražbina (članak 142.),
3. pljenidba vlasničkih i vjerovničkih vrijednosnih papira,
4. pljenidba tražbine na temelju udjela u kapitalu,
5. pljenidba pokretnina, osim onih koje se ne mogu plijeniti (članak 147.),
6. pljenidba na imovinskim pravima.

Pljenidba novčanih sredstava ovršenika po računima

Članak 140. (NN 26/15)

(1) Provedba ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika obavlja se dostavom osnove za plaćanje Financijskoj agenciji sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

(2) Osnovom za plaćanje u smislu ovoga Zakona smatra se: rješenje o ovrsi, rješenje o osiguranju i zadužnica.

(3) Iznimno od odredaba ovoga Zakona, u postupcima u kojima je vrijednost porezne obveze utvrđene rješenjem do 5.000,00 kuna, ako porezni obveznik u roku iz rješenja kojim je utvrđena obveza ne uplati naznačeni iznos, porezno tijelo koje je u prvom stupnju donijelo rješenje, nakon što ono postane izvršno, dostavlja ga tijelu nadležnom za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima poreznog obveznika sukladno posebnom zakonu.

Pljenidba tražbine ovršenika

Članak 141.

(1) Ako je predmet pljenidbe dospjela novčana tražbina ovršenika, tada će ovrhovoditelj naložiti dužniku ovršenika da dužni iznos u roku od osam dana umjesto ovršeniku uplati u korist propisanih uplatnih računa radi plaćanja poreznog duga ovršenika. Primjerak rješenja o ovrsi s nalogom mora se dostaviti i ovršeniku.

(2) Ako dužnik ovršenika u roku od osam dana od dana primitka naloga nije osporio tražbinu iz stavka 1. ovoga članka, a niti izvršio nalog poreznog tijela, porezno tijelo će donijeti rješenje o pljenidbi njegovih novčanih sredstava u skladu sa člankom 140. ovoga Zakona. U rješenju o pljenidbi tražbine treba naznačiti broj računa i druge podatke potrebne za pravilnu uplatu i evidentiranje tako naplaćenog poreza.

(3) Ako tražbina ovršenikova dužnika u trenutku kada je ovršenikov dužnik primio nalog iz stavka 1. ovoga članka nije dospjela, po njezinoj dospelosti dužan je navedeni iznos uplatiti u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(4) Tražbine po osnovi mjenica i drugih vrijednosnih papira (vrijednosnica) koje se mogu prenijeti naleđem (indosamentom) plijene se na način da ih ovrhovoditelj uzme u posjed.

(5) Na pljenidbu tražbine koju poslodavatelj ima prema zaposleniku na temelju danih robnih, potrošačkih i drugih kredita odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o pljenidbi plaće.

(6) Ako je predmet pljenidbe dospjela novčana tražbina ovršenika-zaposlenika, tada će ovrhovoditelj rješenjem naložiti ovršenikovu dužniku-poslodavatelju da plaću ovršenika isplati u korist propisanih uplatnih računa, uzimajući u obzir izuzeća propisana člankom 142. ovoga Zakona. Primjerak rješenja dostavlja se ovršeniku-zaposleniku i ovršenikovu dužniku-poslodavatelju.

(7) Ako ovršenikov dužnik-poslodavatelj u roku od osam dana od primitka rješenja iz stavka 6. ovoga članka nije osporio tražbinu ovršenika-zaposlenika, a pri isplati plaće nije izvršio nalog poreznog tijela, porezno tijelo će donijeti rješenje o pljenidbi njegovih novčanih sredstava u iznosu dospjelih tražbina ovršenika-zaposlenika u skladu sa člankom 140. ovoga Zakona.

(8) Novčane tražbine ovršenika-zaposlenika mogu se plijeniti iako nisu dospjele.

Nepljenjive tražbine

Članak 142.

U postupku ovrhe ne mogu se plijeniti sljedeće ovršenikove tražbine:

1. po osnovi plaće i s plaćom izjednačenih primanja do iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj utvrđene prema propisu o minimalnoj plaći,
2. novčani primici koji su izuzeti od oporezivanja prema posebnim propisima.

Obveza očitovanja dužnika ovršenika

Članak 143. (NN 26/15)

Dužnik ovršenika mora ovrhovoditelja u roku od osam dana od dana primitka rješenja o ovrsi na tražbini ovršenika obavijestiti o tome:

1. priznaje li tražbinu kao utemeljenu,
2. koja prava prema tražbini polažu druge osobe,
3. je li i zbog kojih prava tražbina već zaplijenjena za druge vjerovnike.

(2) Ako dužnik ovršenika u roku iz stavka 1. ovoga članka ospori tražbinu, a dug nije plaćen, prvostupanjsko tijelo dužno je provjeriti navode dužnika ovršenika te o prigovoru odlučiti rješenjem.

(3) Na prigovor i postupak odlučivanja po prigovoru iz stavka 2. ovoga članka primjenjuju se odredbe članka 130. ovoga Zakona.

(4) Ako se rješenjem prigovor odbije ili odbaci, ovrha se nastavlja protiv ovršenikova dužnika kao ovršenika.

Pljenidba vlasničkih i vjerovničkih vrijednosnih papira (vrijednosnica)

Članak 144.

(1) Zaplijenjeni vlasnički i vjerovnički vrijednosni papiri (vrijednosnice), pod uvjetom da kotiraju, prodaju se na burzi, a ako ne kotiraju, prodaju se na slobodnom tržištu.

(2) Ako zaplijenjeni vlasnički i vjerovnički papiri (vrijednosnice) ne kotiraju na burzi, njihova prodaja mora se oglasiti u dnevnom tisku.

Pljenidba tražbine na temelju udjela u kapitalu

Članak 145.

(1) Pljenidbi podliježu i tražbine na temelju udjela u kapitalu.

(2) Javna prodaja tražbina na temelju udjela u kapitalu obvezatno se objavljuje u dnevnom tisku.

Pljenidba pokretnina

Članak 146.

(1) Pokretnine koje su kod ovršenika ovrhovoditelj popisuje i plijeni (pljenidbeni popis). Pokretnine osim novca, dragocjenosti i vrijednosnih papira (vrijednosnica) ostavljaju se kod ovršenika, ako se time ne ugrožava ovrha. Zaplijenjene pokretnine koje ostaju kod ovršenika treba označiti stavljanjem pečata ili na drugi način.

(2) Ovršenikove pokretnine koje se nalaze u posjedu treće osobe popisuju se i plijene prema odredbama stavka 1. ovoga članka.

(3) Ako treća osoba ne pristane na popis i predaju stvari ovršenika, porezno tijelo donosi rješenje s nalogom za predaju stvari ovršenika.

(4) Ako treća osoba u roku od osam dana ne izvrši nalog poreznog tijela, porezno tijelo će se naplatiti iz imovine treće osobe.

(5) Ako ovršenik namjerno ili krajnjom nepažnjom uništi, ošteti ili otuđi popisane stvari, ovrhovoditelj će podnijeti kaznenu prijavu nadležnom tijelu.

(6) Ovrhovoditelj je po pisanom sudskom nalogu ovlašten pretražiti stambene prostorije. Ovrhovoditelj je ovlašten pretražiti poslovne prostorije i spremnike te naložiti otvaranje zaključanih vrata, ako to zahtijeva svrha ovrhe.

(7) Ako u provedbi ovrhe u stambenim ili poslovnim prostorijama nije nazočan ovršenik ili član njegove obitelji ili njegov zaposlenik, ovrhovoditelj mora kao svjedoke pozvati dvije punoljetne osobe.

Pokretnine koje se ne mogu plijeniti

Članak 147.

Ne mogu biti predmetom pljenidbe:

1. odjeća, cipele, rublje i drugi predmeti za osobnu uporabu, posteljina, posuđe, pokućstvo, štednjak, hladnjak, televizor, radio-prijamnik i druge stvari za kućanstvo ako ih ovršenik i članovi njegova kućanstva trebaju za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba,
2. hrana i ogrjev za potrebe ovršenika i članova njegova kućanstva,
3. radna i rasplodna stoka, poljoprivredni strojevi i drugo radno oruđe koje ovršenik kao poljoprivrednik treba za rad na svom gospodarstvu, te sjeme za uporabu i hranu za stoku potrebnu do sljedećeg razdoblja prinosa žetve, kosidbe i sl.,
4. knjige i druge stvari koje ovršenik treba za obavljanje svoje znanstvene, umjetničke ili druge djelatnosti,
5. alat, oruđe, strojevi i drugi predmeti koji su ovršeniku-fizičkoj osobi koja samostalno obavlja djelatnost nužni za obavljanje njegove upisane djelatnosti, te sirovine i pogonsko gorivo za tri mjeseca.

Prava trećih osoba

Članak 148.

- (1) Ako ovršenik izjavi da su popisane pokretnine vlasništvo treće osobe, a za to ne pruži dokaze ni on ni treća osoba, ovrhovoditelj može popisati i te predmete, ali je tu treću osobu dužan uputiti da podnese tužbu sudu u roku od osam dana od dana dostave obavijesti o popisu radi dokazivanja svoga prava vlasništva. Ako u tom roku ne podnese dokaz da je tužba podnesena sudu, ovrha će se nastaviti kao da nije bilo prigovora.
- (2) Podnošenjem tužbe sudu u roku određenom u stavku 1. ovoga članka obustavlja se prodaja popisanih stvari do okončanja sudskog postupka.
- (3) Treća osoba koja se ne nalazi u posjedu stvari ne može prigovoriti pljenidbi na temelju založnog ili povlaštenog prava. Ta osoba može tražiti namiru iz utrška, bez obzira na to je li njezina tražbina dospjela ili nije.

Zapisnik o popisu i procjeni pokretnina

Članak 149.

- (1) O popisu i procjeni pokretnina ovrhovoditelj vodi zapisnik u kojem mora navesti sve potrebne podatke i druge pojedinosti koje su se dogodile tijekom popisivanja. Pljenidbeni popis sastavni je dio zapisnika. Ovrhovoditelj procjenom utvrđuje vrijednost pokretnina koje se plijene. Ta se vrijednost određuje kao cijena koja bi se mogla postići na javnoj prodaji. U zapisnik se mora unijeti nalog o zabrani prava raspolaganja zaplijenjenim pokretninama.

(2) Zapisnik o popisu i procjeni pokretnina potpisuju ovrhovoditelj, ovršenik, odnosno punoljetni član njegova kućanstva, nazočni svjedoci i druge službene osobe koje su bile nazočne popisivanju.

(3) U slučaju da ovršenik nije nazočan popisu ili ako odbije potpisati zapisnik i razlog odbijanja, to se mora zapisnički utvrditi.

Javna prodaja pokretnina

Članak 150.

(1) Zaplijenjene se pokretnine javno prodaju. Ako je zaplijenjena lako kvarljiva roba, ovrhovoditelj može u nazočnosti ovršenika unovčiti takvu robu neposrednom pogodbom.

(2) Javna prodaja pokretnina se oglašava. Oglas mora sadržati obavijesti o mjestu, datumu, vremenu i načinu prodaje, kao i opis predmeta i njihovih početnih cijena.

(3) Oglas o javnoj prodaji pokretnina mora se vidno istaknuti na mjestu gdje će se obaviti prodaja. Oglas se mora dostaviti ovršeniku najmanje pet dana prije dana koji je određen za javnu prodaju.

(4) Ako je procijenjena vrijednost pokretnina koje se javno prodaju veća od 200.000,00 kuna, oglas se mora objaviti u dnevnom tisku.

Obavljanje javne prodaje

Članak 151.

(1) Javna prodaja može započeti kada se prijave najmanje dva kupca.

(2) U javnoj prodaji kao kupci ne mogu sudjelovati ovršenik i službene osobe koje su zaposlene u poreznim tijelima.

(3) Porezno tijelo može uvjetovati sudjelovanje na javnoj prodaji polaganjem jamčevine u iznosu do 20% procijenjene vrijednosti popisane imovine.

(4) Pokretnine se prodaju po najvišoj ponuđenoj cijeni, koja ne smije biti niža od dvije trećine njihove vrijednosti utvrđene procjenom.

(5) Ako se ne postignu dvije trećine cijene iz stavka 4. ovoga članka, može se u roku od najmanje pet dana odrediti nova javna prodaja na kojoj se stvari mogu prodati po cijeni koja ne može biti niža od polovine vrijednosti utvrđene procjenom. Ako se pokretnine ne prodaju niti na drugoj javnoj prodaji, porezno tijelo može odlučiti o načinu prodaje.

Zapisnik o javnoj prodaji

Članak 152.

(1) O javnoj prodaji ovrhovoditelj je dužan voditi zapisnik. U zapisnik se unose svi podaci o načinu i tijeku prodaje.

(2) Zapisnik o izvršenoj javnoj prodaji pokretnina dostavlja se ovršeniku u roku od tri dana od dana izvršene prodaje.

Pljenidba na imovinskim pravima

Članak 153.

(1) Za pljenidbu imovinskih prava primjenjuju se odredbe o pljenidbi nad pokretninama i tražbinama, osim ako se radi o imovinskim pravima koja su predmet ovrhe nad nekretninama.

(2) Učinci pljenidbe nastupaju u trenutku kada je ovršeniku priopćena zabrana raspolaganja imovinskim pravima.

Učinak pljenidbe

Članak 154.

(1) Porezno tijelo pljenidbom stječe založno pravo na zaplijenjenoj imovini.

(2) Primjerak rješenja o ovrsi kojim se nalaže pljenidba dostavlja se tijelu nadležnom za vođenje upisnika propisanih odredbama Ovršnog zakona odnosno drugoga posebnog zakona kojim se uređuje vođenje upisnika stvari ili prava radi provedbe zabilježbe ovrhe.

(3) Založno pravo po osnovi ranije pljenidbe ima prednost pred založnim pravom po osnovi kasnije pljenidbe.

Prestanak obveze iz poreznog jamstva

Članak 155.

Obveza iz poreznog jamstva prestaje kad se porezni dug u cijelosti naplati od poreznog obveznika ili poreznog jamca.

Provođenje ovrhe nad nekretninama

Članak 156.

Prijedlog za ovrhu na nekretninama i prijedlog za provedbu mjera osiguranja na nekretninama podnosi nadležno državno odvjetništvo, na zahtjev Porezne uprave, nadležnom sudu.

Troškovi ovrhe

Članak 157.

(1) Troškove ovrhe snosi ovršenik. Ako ima više ovršenika, oni su solidarni dužnici.

(2) Troškovi koji nisu utvrđeni ovršnim rješenjem utvrđuju se posebnim rješenjem u roku od osam dana od nastanka.

(3) Najmanji iznos troškova ovrhe iznosi 200,00 kuna i naplaćuju se u postupku ovrhe.

(4) Ako ovršenik podmiri dug iz rješenja o ovrsi prije nego što Financijska agencija zaprimi to rješenje, ovršenik nije dužan platiti troškove ovrhe po tom rješenju.

3. MJERE OSIGURANJA

Pljenidba radi osiguranja naplate

Članak 158. (NN 73/13)

- (1) Ako postoji vjerojatnost da porezni obveznik ili porezni jamac onemogućiti naplatu još nedospjelog iznosa poreza mogu se poduzeti mjere za osiguranje naplate.
- (2) Mjere osiguranja naplate sastoje se u zabrani raspolaganja sredstvima na žiroračunu ili drugim računima poreznog obveznika, u popisu pokretnina, tražbina i drugih imovinskih prava, zabrani raspolaganja tražbinama poreznog obveznika, oduzimanjem pokretnina i predbilježbi založnog prava na nekretnini.
- (3) Mjere osiguranja naplate iz stavka 2. ovoga članka mogu se poduzeti radi naplate neutvrđenog iznosa porezne obveze čim je pokrenut postupak utvrđivanja ako postoji vjerojatnost da bi porezni obveznik mogao onemogućiti naplatu.
- (4) Mjere osiguranja naplate iz stavka 2. ovoga članka mogu se poduzeti radi naplate neutvrđenog iznosa porezne obveze ako poduzetnik ne vodi poslovne knjige ili ne dostavlja porezne prijave.
- (5) Pljenidba radi osiguranja naplate može se odgoditi ili obustaviti ako porezni obveznik dade sredstva osiguranja plaćanja iz članka 122. stavka 1. ovoga Zakona.

VI.a POSEBNE ODREDBE O POSTUPKU UTVRĐIVANJA ZLOUPORABE PRAVA

Utvrđivanje zlouporabe prava u porezno-dužničkom odnosu

Članak 158.a

- (1) Postupak utvrđivanja zlouporabe prava iz porezno-dužničkog odnosa je dio poreznog postupka koji porezno tijelo po službenoj dužnosti pokreće i provodi nad osobama koje u skladu s člankom 26.d ovoga Zakona odgovaraju kao porezni jamci radi provjere i utvrđivanja činjenica koje ukazuju na postupanje koje ima obilježje zlouporabe prava, a koje za posljedicu ima nemogućnost podmirenja obveza iz porezno-dužničkog odnosa.
- (2) Postupak utvrđivanja zlouporabe prava iz porezno dužničkog odnosa osoba koje u skladu sa člankom 26.d ovoga Zakona odgovaraju kao porezni jamci provodi se jedino u slučaju nemogućnosti naplate poreznog duga od poreznog obveznika primjenom svih mjera prisilne naplate.

Ovlaštene osobe

Članak 158.b

- (1) Postupak utvrđivanja zlouporabe prava iz porezno-dužničkog odnosa provode ovlaštene službenici službe za ovršni postupak i porezni revizori.
- (2) Osim osoba iz stavka 1. ovoga članka, za obavljanje pojedinih zadataka čelnik poreznog tijela može ovlastiti i druge stručno osposobljene osobe.

Dopustivost provedbe postupka utvrđivanja zlouporabe prava

Članak 158.c

- (1) Postupak utvrđivanja zlouporabe prava može se obavljati kod svih poreznih obveznika i drugih osoba koje raspolažu činjenicama i dokazima bitnima za odlučivanje.
- (2) Postupak utvrđivanja zlouporabe prava može se obavljati za razdoblje za koje nije nastupila zastara prava na utvrđivanje zlouporabe prava.

Predmet postupka utvrđivanja zlouporabe prava

Članak 158.d

- (1) U postupku utvrđivanja zlouporabe prava utvrđuje se da li osoba nad kojom se postupak provodi:
1. koristi društvo za to da bi postigla cilj koji joj je inače zabranjen,
 2. koristi društvo da bi oštetila porezno tijelo,
 3. protivno zakonu upravlja imovinom društva kao da je to njezina imovina ili imovina povezanih društava ili osoba,
 4. u svoju korist ili u korist neke druge osobe umanjuje imovinu društva, iako je znala ili mogla znati da neće moći podmiriti svoje obveze,
 5. sklapa pravne poslove ili raspolaže imovinom društva na način opisan u članku 26.c ovoga Zakona.
- (2) Ako je poduzetnik fizička osoba, postupak utvrđivanja zlouporabe prava može obuhvaćati i one činjenice koje nisu u vezi s njegovom gospodarskom djelatnošću.
- (3) Postupak utvrđivanja zlouporabe prava kod društava kapitala ili društava osoba obuhvaća i provjeru odnosa bitnih za oporezivanje između člana društva i samog društva.

Obavijest o postupku utvrđivanja zlouporabe prava

Članak 158.e

- (1) Obavijest o postupku utvrđivanja zlouporabe prava mora biti dostavljena poreznom obvezniku najkasnije osam dana prije početka postupka.
- (2) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako bi se time ugrozila svrha postupka. U tom slučaju obavijest se predaje poreznom obvezniku neposredno prije početka postupka.
- (3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora se izdati u pisanom obliku, te mora sadržavati:
1. naziv poreznog tijela, broj i datum poreznog akta,
 2. ime i prezime, odnosno naziv poreznog obveznika kome se upućuje,
 3. pravni i činjenični temelj,

-
4. predmet postupka ili druge radnje koje će se provesti u postupku,
 5. razdoblje koje je predmet postupka,
 6. datum početka postupka,
 7. obvezu sudjelovanja poreznog obveznika u postupku i pravne posljedice zbog ometanja postupka ili odbijanja sudjelovanja i davanja obavijesti,
 8. potpis ovlaštene osobe.

Zapisnik o utvrđivanju zlouporabe prava

Članak 158.f

(1) U postupku utvrđivanja zlouporabe prava sastavlja se zapisnik.

(2) Zapisnik treba sadržavati:

1. naziv poreznog tijela, broj i datum poreznog akta,
2. ime i prezime, odnosno naziv poreznog obveznika,
3. pravni i činjenični temelj,
4. imena ovlaštenih osoba koje su provele postupak,
5. opis radnja, činjenica i dokaza provedenih u postupku po kojima su utvrđene zlouporabe prava.

Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ništa ne smije dodati ili mijenjati, prekrivena mjesta moraju ostati čitljiva, a ako zapisnik ima više listova, svaka stranica mora biti označena rednim brojem i potpisana.

(3) Na zapisnik porezni obveznik ima pravo podnijeti prigovor u roku koji ne može biti kraći od pet dana, a niti dulji od 20 dana, računajući od dana primitka zapisnika.

(4) Porezno tijelo dužno je razmotriti prigovor na zapisnik, te ako prigovor ne usvoji, razloge neusvajanja treba navesti u obrazloženju poreznog rješenja.

(5) Ako su prigovorom iznesene nove činjenice i materijalni dokazi zbog kojih bi trebalo promijeniti činjenično stanje utvrđeno u zapisniku ili izmijeniti prijašnje pravne ocjene, porezno tijelo će o takvim činjenicama i materijalnim dokazima ili novim pravnim ocjenama sastaviti dopunski zapisnik. Na dopunski zapisnik ne može se podnijeti prigovor.

(6) Na temelju činjenica navedenih u zapisniku i u dopunskom zapisniku u slučaju iz stavka 5. ovoga članka donosi se rješenje.

(7) Rješenje iz stavka 6. ovoga članka donosi se najkasnije u roku od 60 dana od dana uručivanja zapisnika ili dopunskog zapisnika.

VII. PRAVNI LIJEK

Dopustivost i podnošenje žalbe

Članak 159.

- (1) Protiv poreznog akta kojim je odlučeno o pojedinačnim pravima i obvezama iz porezno-pravnog odnosa može se podnijeti žalba.
- (2) Žalba se može podnijeti i onda kada žalitelj istakne kako o njegovu zahtjevu za donošenjem poreznog akta nije donesena odluka u propisanom roku.
- (3) Protiv rješenja kojim je odlučeno o žalbi može se podnijeti tužba nadležnom sudu.
- (4) Podnesena tužba ne odgađa izvršenje poreznog akta.

Pravo na podnošenje žalbe

Članak 160.

Žalbu na porezni akt može podnijeti svaka osoba o čijim se pravima ili obvezama odlučivalo u prvostupanjskom poreznom postupku i svaka osoba koja za to ima pravni interes.

Žalbeni rok

Članak 161.

Žalba se podnosi u roku od trideset dana od dana primitka poreznog akta.

Podnošenje žalbe

Članak 162.

- (1) Žalba se podnosi nadležnom drugostupanjskom poreznom tijelu, a predaje neposredno ili poštom preporučeno, odnosno izjavljuje na zapisnik prvostupanjskom poreznom tijelu. Dovoljno je da je iz žalbe razvidno tko je žalitelj i koji se porezni akt pobija.
- (2) Žalba podnesena u roku, a predana nenadležnom tijelu, ne može se odbaciti kao nepravodobna.
- (3) U žalbi treba navesti porezni akt protiv kojega se podnosi žalba i žalbene razloge zbog kojih se zahtijeva poništenje, izmjena ili ukidanje toga poreznog akta, te dokaze kojima se žalba obrazlaže.
- (4) Žalitelj mora žalbu potpisati.

Postupanje prvostupanjskog tijela po žalbi

Članak 163.

- (1) Ako žalba nije dopuštena, nije podnesena od ovlaštene osobe ili nije podnesena u roku, prvostupanjsko porezno tijelo žalbu će odbaciti.
- (2) Protiv rješenja o odbacivanju žalbe može se podnijeti žalba.
- (3) Prvostupanjsko porezno tijelo će porezni akt izmijeniti tijekom postupka po žalbi:
 1. ako ocijeni da je žalba opravdana i nije nužno provoditi novi ispitni postupak,

2. ako ocijeni da je provedeni postupak bio nepotpun, a to je moglo biti od utjecaja na rješavanje,

3. ako žalitelj u žalbi iznosi takve činjenice i dokaze koji bi mogli biti od utjecaja na drukčije rješavanje stvari,

4. ako je žalitelju moralo biti omogućeno da sudjeluje u postupku,

5. ako je žalitelj propustio sudjelovati u postupku, ali je u žalbi opravdao to propuštanje.

(4) Prvostupanjsko porezno tijelo će u žalbenom postupku žalbu usvojiti i novim poreznim aktom zamijeniti porezni akt koji se žalbom pobija, i to:

1. u slučaju iz stavka 3. točke 1. ovoga članka bez provođenja dopunskog postupka,

2. u slučaju iz stavka 3. točke 2., 3., 4. i 5. ovoga članka uz provođenje dopunskog postupka.

(5) Protiv novoga poreznog akta porezni obveznik može podnijeti žalbu.

(6) Novi porezni akt može se izmijeniti do donošenja odluke o žalbi.

Tijelo nadležno za rješavanje o žalbi

Članak 164.

O žalbi protiv poreznog akta koji je donijelo prvostupanjsko porezno tijelo odlučuje nadležno drugostupanjsko porezno tijelo određeno zakonom.

Sudionici žalbenog postupka

Članak 165.

U žalbenom postupku sudjeluju:

1. žalitelj,

2. osoba pozvana da sudjeluje u postupku.

Poziv na sudjelovanje u postupku

Članak 166.

(1) Drugostupanjsko porezno tijelo po službenoj dužnosti ili na temelju zahtjeva poreznog obveznika uključit će u postupak one osobe čiji bi pravni interes mogao odlukom poreznog tijela biti pogođen, a prije svega osobe koje, uz poreznog obveznika, jamče za njegov porezni dug. Prije nego što porezno tijelo uključi navedene osobe u postupak, mora omogućiti podnositelju žalbe da se o toj činjenici očituje.

(2) Osobi pozvanoj na sudjelovanje u postupku treba priopćiti sve zahtjeve i izjave ostalih sudionika. Ta osoba ima pravo očitovati se, davati izjave o činjenicama i postavljati vlastite zahtjeve u okviru žaliteljevih zahtjeva.

Pravni učinak žalbe

Članak 167. (NN 26/15)

(1) Žalba odgađa izvršenje pobijanoga poreznog akta do donošenja rješenja o žalbi.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, žalba ne odgađa izvršenje pobijanog poreznog akta koji je donesen neposrednim rješavanjem na temelju članka 77. ovoga Zakona.

Odustanak od žalbe

Članak 168.

(1) Podnositelj žalbe može odustati od žalbe do donošenja rješenja o žalbi.

(2) Odustankom od žalbe ne gubi se pravo na ponovnu žalbu ako žalbeni rok nije istekao.

Privremeno prekidanje postupka

Članak 169.

(1) Ako rješenje o žalbi potpuno ili djelomično ovisi o prethodnom pitanju koje je predmet sudskog spora ili je u nadležnosti drugog tijela državne uprave, nadležno drugostupanjsko porezno tijelo može zaključkom privremeno prekinuti postupak do okončanja sudskog spora ili do donošenja odluke nadležnog tijela državne uprave.

(2) Za vrijeme trajanja privremenog prekida postupka iz stavka 1. ovoga članka ne teku zastarni rokovi.

Žalbeni postupak i izvedba dokaza

Članak 170.

(1) Nadležno drugostupanjsko porezno tijelo dužno je ispitati zakonitost pobijanoga poreznog akta u cijelosti, a posebno u dijelovima na koje se odnosi žalba.

(2) Nadležno drugostupanjsko porezno tijelo može odlučiti zbog složenosti sporne stvari, ili ako ocijeni da je to potrebno radi boljeg razjašnjavanja stanja stvari, da će se u postupku po žalbi izvoditi dokazi.

(3) Ako nadležno drugostupanjsko porezno tijelo u slučaju iz stavka 2. ovoga članka izvodi dokaze, poreznom obvezniku uputit će se poziv za sudjelovanje u postupku. Neodazivanje pozivu poreznog obveznika ne zadržava rad drugostupanjskoga poreznog tijela.

(4) Ako se pobijani porezni akt izmijeni prije donošenja rješenja o žalbi, tada predmetom postupka po žalbi postaje i novi porezni akt.

(5) Rješenje o žalbi porezno tijelo mora donijeti i dostaviti stranci najkasnije u roku od dva mjeseca računajući od dana predaje žalbe.

Mijenjanje i poništavanje rješenja u vezi s upravnim sporom

Članak 171.

(1) Porezno tijelo protiv čijeg je rješenja pravodobno podnesena tužba nadležnom sudu može do okončanja spora poništiti ili izmijeniti svoje rješenje iz onih razloga iz kojih bi sud mogao poništiti to rješenje.

(2) Poništavanje ili izmjena rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se izvršiti samo ako se na taj način otklanja nezakonitost rješenja i ako se time porezni obveznik ne dovodi u lošiji položaj.

(3) Porezno rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se poreznom obvezniku i nadležnom sudu.

VIII. ADMINISTRATIVNA SURADNJA IZMEĐU DRŽAVA ČLANICA EUROPSKE UNIJE NA PODRUČJE POREZA

1. OPĆE ODREDBE

Nadležnost

Članak 172. (NN 73/13, 44/16)

Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava nadležni su za administrativnu suradnju na području poreza.

Nadležno tijelo za provedbu Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010

Članak 173. (NN 73/13)

Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava su nadležne za provedbu Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost.

Postupanje po zahtjevima

Članak 173.a (NN 73/13)

Zahtjevi zaprimljeni iz drugih država članica imaju jednaku važnost kao i vlastiti zahtjevi ili zahtjevi zaprimljeni od drugih nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Službeni jezik

Članak 173.b (NN 73/13)

(1) Svi zahtjevi iz poglavlja 2. ove glave i priloženi dokumenti mogu biti sastavljeni na jeziku koji dogovore nadležna tijela država članica.

(2) Svi zahtjevi iz poglavlja 3. ove glave i jedinstvene ovršne isprave dostavljaju se na službenom jeziku države članice koja prima zahtjev, ili se uz njih dostavlja prijevod na taj jezik.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni akti koji se dostavljaju u skladu s člankom 186. ovoga Zakona mogu biti dostavljeni na službenom jeziku države članice koja podnosi zahtjev.

(4) Kada se zahtjevu prilažu dokumenti osim onih koji su navedeni u stavcima 2. i 3. ovoga članka, tijelo koje prima zahtjev može zatražiti od tijela koje podnosi zahtjev prijevod tih

dokumenata na službeni jezik države članice koja prima zahtjev, ili bilo koji drugi jezik koji bilateralno dogovore dotične države članice.

2. ADMINISTRATIVNA SURADNJA NA PODRUČJU POREZA

Područje primjene

Članak 174. (NN 73/13)

(1) Ovo poglavlje primjenjuje se na sve poreze bilo koje vrste koje propisuju države članice.

(2) Ovo se poglavlje ne odnosi na porez na dodanu vrijednost, carine i trošarine koji su obuhvaćeni drugim propisima Europske unije o administrativnoj suradnji između država članica, na doprinose za obvezna osiguranja koji se uplaćuju državi članici, pristojbe, te potvrde i druge isprave koje izdaju javnopravna tijela te davanja ugovorne naravi.

Razmjena informacija na zahtjev

Članak 175. (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo na zahtjev nadležnog tijela druge države članice, dostavlja sve informacije iz članka 174. stavka 1. ovoga Zakona kojima raspolaže ili koje prikupi u službenim ili upravnim radnjama.

(2) Službene ili upravne radnje jesu svi nadzori, provjere i drugi postupci koje poduzima porezno tijelo kako bi osiguralo ispravnu primjenu zakonskih propisa.

(3) Porezno tijelo poduzima sve službene ili upravne radnje potrebne za pribavljanje informacija iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može sadržavati obrazloženje za poduzimanje određene službene ili upravne radnje. Ako porezno tijelo zauzme stajalište da službene ili upravne radnje nisu potrebne, odmah će o svojim razlozima obavijestiti tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev.

(5) Na izričit zahtjev nadležnog tijela države članice porezno tijelo će dostaviti originalne dokumente, pod uvjetom da to nije suprotno važećim propisima Republike Hrvatske.

(6) Rokovi za dostavu informacija:

1. Porezno tijelo dostavlja informacije iz stavka 1. ovoga članka što je prije moguće, a najkasnije šest mjeseci od dana primitka zahtjeva. Ako porezno tijelo raspolaže traženim informacijama, prosljeđuje ih u roku najkasnije od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva.

2. U iznimnim slučajevima, porezno tijelo može s nadležnim tijelom države članice koje podnosi zahtjev dogovoriti drugačije rokove od onih predviđenih u točki 1. ovoga stavka.

3. Porezno tijelo obvezno je odmah, a najkasnije u roku od sedam radnih dana od primitka zahtjeva, potvrditi primitak zahtjeva tijelu koje je podnijelo zahtjev.

4. Porezno tijelo je obvezno, u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva, obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o bilo kakvim nedostacima u zahtjevu i o potrebi za dodatnim

informacijama. U tom slučaju rokovi predviđeni u točki 1. ovoga stavka počinju teći dan nakon što je porezno tijelo primilo dodatne informacije.

5. Ako porezno tijelo nije u mogućnosti odgovoriti na zahtjev u roku iz točke 1. ovoga stavka, obvezno je odmah, a najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva, obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o razlozima i datumu do kojeg bi moglo poslati odgovor.

6. Kada porezno tijelo ne raspolaže traženim informacijama i ne može odgovoriti na zahtjev za informacije ili to odbija učiniti s osnova predviđenih u članku 183. ovoga Zakona, obvezno je o razlozima obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev odmah, a najkasnije u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva.

Spontana razmjena informacija

Članak 176. (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo obvezno je dostaviti informacije iz članka 174. stavka 1. ovoga Zakona nadležnom tijelu svake druge države članice:

1. ako porezno tijelo sumnja da postoji mogućnost gubitka poreza u drugoj državi članici,
2. ako je porezni obveznik ostvario pravo na smanjenje ili oslobođenje poreza u Republici Hrvatskoj što bi moglo dovesti do povećanja poreza ili porezne obveze u drugoj državi članici,
3. ako se poslovne transakcije između poreznog obveznika u Republici Hrvatskoj i poreznog obveznika u drugoj državi članici provode kroz jednu ili više zemalja tako da rezultiraju uštedom poreza u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici ili u obje,
4. ako porezno tijelo sumnja da ušteda poreza u jednoj državi članici proizlazi iz fiktivnih prijenosa dobiti među povezanim društvima,
5. ako bi informacije koje nadležno tijelo države članice proslijedi poreznom tijelu mogle biti značajne za utvrđivanje poreznih obveza u državi članici koja ih je proslijedila.

(2) Porezno tijelo može spontanom razmjenom dostaviti i sve druge informacije koje bi mogle biti korisne nadležnim tijelima drugih država članica.

(3) Rokovi za dostavu informacija:

1. Porezno tijelo je obvezno informacije iz stavka 1. ovoga članka proslijediti nadležnom tijelu svake druge države članice što je prije moguće, a najkasnije mjesec dana nakon što informacija postane dostupna.
2. Porezno tijelo je obvezno odmah potvrditi primitak informacija iz stavka 1. ovoga članka nadležnom tijelu koje ih je poslalo, a najkasnije unutar sedam radnih dana od dana primitka informacija.

Obvezna automatska razmjena informacija

Članak 177. (NN 73/13, 44/16)

(1) Automatska razmjena informacija znači sustavnu dostavu unaprijed određenih informacija drugim državama članicama o rezidentima tih država članica, bez prethodnog zahtjeva i u unaprijed utvrđenim redovitim razdobljima.

(2) Automatska razmjena informacija iz stavka 3. ovoga članka obuhvaća sljedeće kategorije dohotka i imovine, kako su propisane u zakonodavstvu Republike Hrvatske:

1. dohodak od nesamostalnog rada,
2. primitke članova upravnih odbora i upravnih vijeća,
3. proizvode životnog osiguranja koji nisu obuhvaćeni drugim pravnim instrumentima razmjene informacija i drugim sličnim mjerama Europske unije,
4. mirovine,
5. vlasništvo nad nekretninama i dohodak od imovine i imovinskih prava.

(3) Ministarstvo financija, Porezna uprava automatskom razmjenom dostavlja informacije iz stavka 2. ovoga članka nadležnim tijelima drugih država članica, koje su joj dostupne, a odnose se na porezno razdoblje počevši od 1. siječnja 2014.

(4) Automatska razmjena informacija iz stavka 3. ovoga članka provodi se najmanje jedanput godišnje, u roku šest mjeseci istekom poreznog razdoblja tijekom kojeg su informacije postale dostupne.

Obvezna automatska razmjena informacija o financijskim računima

Članak 177.a (NN 44/16)

(1) Automatska razmjena informacija o financijskim računima obuhvaća sljedeće informacije:

1. ime i prezime, adresu, državu rezidentnosti, osobni identifikacijski broj (OIB), porezni identifikacijski broj ili više njih, datum i mjesto rođenja (u slučaju fizičke osobe) svake osobe o kojoj se izvješćuje i koja je imatelj računa i, u slučaju subjekta koji je imatelj računa i za koji je nakon primjene pravila dubinske analize utvrđeno da ima jednu ili više osoba koje nad njim imaju kontrolu, a koje su osobe o kojima se izvješćuje, naziv, adresu, državu rezidentnosti, osobni identifikacijski broj (OIB), porezni identifikacijski broj subjekta ili više subjekata te ime i prezime, adresu, državu rezidentnosti, osobni identifikacijski broj (OIB), porezni identifikacijski broj ili više njih, datum i mjesto rođenja svake osobe o kojoj se izvješćuje,
2. broj računa (ili ako nema broja računa, funkcionalno istovjetnu oznaku),
3. naziv i identifikacijski broj (ako postoji) izvještajne financijske institucije,
4. stanje računa ili vrijednost (uključujući, u slučaju ugovora o osiguranju ili ugovora o rentnom osiguranju uz mogućnost isplate otkupne vrijednosti police, novčanu ili otkupnu

vrijednost) na kraju relevantne kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja ili ako je tijekom te godine ili tog razdoblja račun zatvoren, informaciju o zatvaranju računa,

5. u slučaju skrbničkog računa:

– ukupan brutoiznos kamata, ukupan brutoiznos dividendi i ukupan brutoiznos drugog prihoda ostvarenog od imovine na računu, u svakom slučaju ono što je plaćeno ili pripisano na račun (ili u vezi s računom) tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja i

– ukupne brutoprimitke od prodaje ili otkupa financijske imovine, plaćene ili pripisane na račun tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja u kojem je izvještajna financijska institucija djelovala kao skrbnik, broker, opunomoćenik ili zastupnik imatelja računa po nekoj drugoj osnovi,

6. u slučaju depozitnog računa, ukupan brutoiznos kamata plaćenih ili pripisanih na račun tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja i

7. u slučaju računa koji nije naveden u točki 5. ili 6. ovoga stavka, ukupan brutoiznos plaćen ili pripisan na račun imatelja računa tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja u kojem je izvještajna financijska institucija obveznik ili dužnik, uključujući zbirni iznos isplata po osnovi otkupa imatelju računa tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka izvještajne financijske institucije obvezne su prikupljati sukladno pravilima izvješćivanja i dubinske analize, te dostaviti Ministarstvu financija, Poreznoj upravi do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(3) Ako izvještajne financijske institucije u kalendarskoj godini za koju se izvješćuje nisu identificirale račune o kojima se izvješćuje, obvezne su o tome obavijestiti Ministarstvo financija, Poreznu upravu u roku iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ministarstvo financija, Porezna uprava automatskom razmjenom dostavlja informacije iz stavka 1. ovoga članka nadležnim tijelima drugih država članica, koje se odnose na porezno razdoblje, do 30. rujna tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(5) Automatska razmjena informacija iz stavka 1. ovoga članka odvija se elektroničkim putem u propisanom formatu objavljenom na internetskim stranicama Ministarstva financija, Porezne uprave.

(6) Izvještajne financijske institucije mogu koristiti vanjske pružatelje usluga radi izvršavanja obveza iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, ali su te obveze i nadalje odgovornost izvještajnih financijskih institucija.

(7) Ministar financija utvrdit će Popis subjekata i računa koje treba tretirati kao neizvještajne financijske institucije i kao isključene račune sukladno pravilima dubinske analize.

(8) Ministarstvo financija, Porezna uprava osigurava da neizvještajne financijske institucije i isključeni računi udovoljavaju svim zahtjevima sukladno pravilima dubinske analize i po potrebi ažurira Popis iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Ministar financija pravilnikom će urediti definicije pojmova, pravila izvješćivanja i dubinske analize potrebne za provedbu ovoga članka.

Nazočnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u službenim ili upravnim radnjama

Članak 178. (NN 73/13)

(1) Temeljem dogovora između nadležnog tijela države članice koje podnosi zahtjev i poreznog tijela, a u skladu s pravilima koje utvrdi porezno tijelo, ovlašteni službenici tijela države članice koje podnosi zahtjev, u cilju razmjene informacija iz članka 174. stavka 1. ovoga Zakona mogu biti:

1. nazočni u službenim prostorijama poreznog tijela,
2. nazočni tijekom službenih ili upravnih radnji koje se provode na području Republike Hrvatske.

(2) Ako su zatražene informacije iz članka 174. stavka 1. ovoga Zakona sadržane u dokumentaciji dostupnoj službenicima poreznog tijela, preslike te dokumentacije dat će se službenicima tijela države članice koje podnosi zahtjev.

(3) Ovlašteni službenici druge države članice iz stavka 1. ovoga članka nazočni u Republici Hrvatskoj, moraju se predstaviti predočenjem pisanog ovlaštenja, u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.

(4) Porezno tijelo može u skladu sa stavcima 1., 2., i 3. ovoga članka podnositi zahtjeve nadležnim tijelima drugih država članica.

Članak 179. (NN 73/13)

Brisan.

Usporedni nadzori

Članak 180.

(1) U cilju razmjene informacija, porezno tijelo može, s jednim ili više nadležnih tijela država članica, dogovoriti provođenje usporednih nadzora, svako prema svojoj nadležnosti, ako im je to u zajedničkom interesu ili ako im se interesi nadopunjuju.

(2) Porezno tijelo obvezno je obavijestiti nadležna tijela drugih država članica o svim slučajevima za koje predlaže usporedni nadzor i obrazložiti svoje razloge.

(3) Porezno tijelo samostalno određuje osobe koje namjerava predložiti za usporedni nadzor.

(4) Porezno tijelo odredit će razdoblje za provođenje nadzora iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Porezno tijelo odlučuje o tome želi li sudjelovati u usporednim nadzorima te o tome obvezno obavještava nadležno tijelo države članice koje je predložilo usporedni nadzor.

(6) Porezno tijelo imenuje predstavnika odgovornog za praćenje i koordinaciju provođenja usporednog nadzora.

Zahtjev za prosljeđivanje obavijesti

Članak 181. (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo na zahtjev nadležnog tijela države članice u skladu s odredbama o dostavi akata iz ovoga Zakona, obavještava tuzemnog primatelja o svim poreznim aktima nadležnog tijela države članice koje podnosi zahtjev, a koji se odnose na primjenu članka 174. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Porezno tijelo je obvezno odmah obavijestiti nadležno tijelo države članice o poduzetim radnjama, a posebno o datumu dostave poreznog akta tuzemnom primatelju.

(3) Porezno tijelo može od nadležnog tijela druge države članice zatražiti da obavijesti primatelja u toj državi članici o svim poreznim aktima koji se odnose na primjenu članka 174. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Porezno tijelo podnosi zahtjev za prosljeđivanje obavijesti u skladu s odredbama iz ovoga članka samo kada nije u mogućnosti dostaviti porezni akt u skladu s odredbama o dostavi akata iz ovoga Zakona ili kada bi takva dostava obavijesti uzrokovala nerazmjerne poteškoće.

(5) U zahtjevima za prosljeđivanje obavijesti navodi se predmet poreznog akta o kojem se dostavlja obavijest, ime i adresa primatelja, te sve druge informacije koje mogu olakšati identifikaciju primatelja.

Povratne informacije

Članak 181.a (NN 73/13)

(1) Kada porezno tijelo dostavlja informacije u skladu s člankom 175. ili 176. ovoga Zakona, može zatražiti od nadležnog tijela države članice koje prima informacije da o tome pošalje povratnu informaciju.

(2) Ako se traži povratna informacija, porezno tijelo je obvezno, što je prije moguće, uzimajući u obzir odredbe o poreznoj tajni i zaštiti podataka, dostaviti povratnu informaciju nadležnom tijelu države članice koje je prosljedilo informacije, a najkasnije tri mjeseca nakon što je poznata primjena zaprimljenih informacija.

Korištenje informacija i dokumenata

Članak 182. (NN 73/13, 44/16)

(1) Informacije dobivene u skladu s ovim poglavljem mogu se koristiti za utvrđivanje i naplatu poreza iz članka 174. stavka 1. ovoga Zakona, za utvrđivanje i naplatu drugih tražbina iz članka 184. ovoga Zakona ili za utvrđivanje i naplatu doprinosa za obvezna osiguranja. Informacije se mogu koristiti i u sudskim i upravnim postupcima, pokrenutim zbog kršenja poreznog prava.

(2) Informacije i dokumenti primljeni u skladu s ovim poglavljem mogu se koristiti i u druge svrhe osim onih navedenih u stavku 1. ovoga članka, ako je to dopustilo nadležno tijelo države članice koje dostavlja informacije. Takvo se dopuštenje daje ako se informacije mogu koristiti u slične svrhe u državi članici nadležnog tijela koje ih je dostavilo.

(3) Porezno tijelo može proslijediti informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka trećoj državi članici ako je država članica koja je dostavila informacije s tim suglasna. Smatra se da je država članica koja je dostavila informacije suglasna ako se u roku od 10 dana od zaprimanja obavijesti o namjeri prosljeđivanja informacija ne usprotivi takvom prosljeđivanju.

(4) Informacije, izvješća, izjave i svi drugi dokumenti ili njihove ovjerene preslike koji su dostavljeni poreznom tijelu u skladu s ovim poglavljem, mogu se koristiti kao dokazni materijal jednako kao i slične informacije, izvješća, izjave i ostali dokumenti od nekog tijela u Republici Hrvatskoj.

(5) Obveza čuvanja porezne tajne u skladu s člankom 8. ovoga Zakona odnosi se na informacije koje se u skladu s ovim poglavljem razmjenjuju između država članica.

(6) Neovisno o stavcima od 1. do 5. ovoga članka, izvještajne financijske institucije prikupljaju i dostavljaju informacije iz članka 177.a ovoga Zakona u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(7) Informacije iz stavka 177.a ovoga Zakona vode se u skladu s člancima 56. i 57. ovoga Zakona.

(8) Izvještajne financijske institucije i Ministarstvo financija, Porezna uprava smatraju se voditeljima zbirke osobnih podataka iz članka 177.a ovoga Zakona u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

Ograničenja

Članak 183. (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo je obvezno dostaviti nadležnom tijelu druge države članice informacije iz članka 174. stavka 1. ovoga Zakona pod uvjetom da je tijelo koje je zatražilo informacije iscrpilo uobičajene izvore za dobivanje tih informacija.

(2) Porezno tijelo nije dužno provesti službene ili upravne radnje ili dostaviti informacije ako je poduzimanje takvih radnji ili prikupljanje informacija za svoje vlastite potrebe suprotno nacionalnom zakonodavstvu.

(3) Porezno tijelo može odbiti prosljeđivanje informacija ako država članica koja je zatražila informacije nije u mogućnosti pružiti sličnu vrstu informacija zbog zakonskih propisa.

(4) Porezno tijelo može odbiti prosljeđivanje informacija ako bi to dovelo do otkrivanja poslovne, industrijske ili profesionalne tajne ili poslovnog procesa te ako bi njihovo prosljeđivanje bilo suprotno javnom poretku.

(5) Porezno tijelo je obvezno obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je zatražilo informacije o razlozima za odbijanje zahtjeva za dostavu informacija.

Standardni obrasci i elektronički formati

Članak 183.a (NN 73/13)

(1) Razmjena informacija na zahtjev, spontana razmjena, prosljeđivanje obavijesti, povratne informacije te obvezna automatska razmjena informacija odvija se u elektroničkom obliku, na za to propisanim standardnim obrascima.

(2) Standardnim obrascima mogu se priložiti izvješća, izjave i bilo koji drugi dokumenti ili njihove ovjerene preslike.

(3) Standardni obrasci iz stavka 1. ovoga članka sadrže najmanje sljedeće podatke:

1. Ime/naziv, adresu i druge podatke bitne za utvrđivanja identiteta osobe na koju se zahtjev odnosi,

2. razlog zbog kojeg se informacija traži.

Razmjena informacija s trećim državama

Članak 183.b (NN 73/13)

Porezno tijelo može prosljeđivati informacije iz članka 174. stavka 1. ovoga Zakona koje je primilo iz trećih država nadležnim tijelima država članica, ako je to u skladu sa sporazumima koje je Republika Hrvatska sklopila s tim trećim državama.

3. UZAJAMNA POMOĆ PRI NAPLATI TRAŽBINA PO OSNOVI POREZA I DRUGIH JAVNIH DAVANJA TE PRI PROVEDBI DRUGIH MJERA

Područje primjene

Članak 184. (NN 73/13)

(1) Na zahtjev nadležnog tijela države članice, porezno tijelo pruža pomoć pri naplati tražbina nastalih u drugoj državi članici, i to za:

1. sve poreze i druga javna davanja bilo koje vrste koje utvrđuje država članica ili koji se utvrđuju u ime Europske unije,

2. povrate, interventna plaćanja i druge zahtjeve koji čine dio sustava ukupnog ili djelomičnog financiranja Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EAGF) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EAFRD), uključujući iznose koji s tim u vezi trebaju biti naplaćeni,

3. namete i ostala davanja koja trebaju biti osigurana u okviru zajedničke organizacije tržišta šećera.

(2) Osim na tražbine iz stavka 1. ovoga članka, ovo poglavlje odnosi se i na:

1. novčane kazne te upravne i druge pristojbe koje se odnose na utvrđivanje i naplatu tražbine iz stavka 1. ovoga članka,

2. pristojbe za potvrde i slične isprave koje se izdaju u upravnim poreznim i carinskim postupcima,

3. kamate i troškove u vezi s tražbinama iz stavka 1. ovoga članka ili točaka 1. ili 2. ovoga stavka.

(3) Ovo se poglavlje ne primjenjuje na:

1. doprinose za obvezna osiguranja koji se plaćaju državi članici,

2. pristojbe koje nisu navedene u stavku 2. ovoga članka,

3. davanja ugovorne naravi,

4. novčane kazne u kaznenom postupku ili druge novčane kazne za kaznena djela koje nisu obuhvaćene stavkom 2. ovoga članka.

Razmjena informacija na zahtjev

Članak 185. (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo je u svrhu naplate tražbina iz članka 184. ovoga Zakona, dužno dostaviti informacije nadležnom tijelu druge države članice na njezin zahtjev te poduzeti sve službene ili upravne radnje potrebne za njihovo prikupljanje.

(2) U svrhu naplate tražbina iz članka 184. ovoga Zakona, porezno tijelo podnosi vlastite zahtjeve za informacijama nadležnim tijelima drugih država članica.

(3) Porezno tijelo nije dužno dostaviti informacije iz stavka 1. ovoga članka:

1. ako je to suprotno nacionalnom zakonodavstvu,

2. ako bi to dovelo do otkrivanja poslovnih, industrijskih ili profesionalnih tajni,

3. ako bi njihovo prosljeđivanje dovelo u pitanje sigurnost ili bi bilo suprotno javnom poretku Republike Hrvatske.

(4) Porezno tijelo obvezno je obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev o razlozima za odbijanje zahtjeva za informacijama.

Razmjena informacija bez prethodnog zahtjeva

Članak 185.a (NN 73/13)

Ako porezno tijelo obavlja povrat poreza ili carina, osim poreza na dodanu vrijednost, rezidentu druge države članice ili osobi sa sjedištem u drugoj državi članici, o tome može obavijestiti nadležno tijelo države članice čiji je rezident ili osoba sa sjedištem u toj državi primatelj povrata.

Nazočnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u postupku po zahtjevu države članice

Članak 185.b (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo može dogovoriti s nadležnim tijelom države članice koje podnosi zahtjev da u skladu s pravilima koje utvrdi porezno tijelo, ovlašteni službenici tijela druge države članice mogu:

-
1. biti nazočni u službenim prostorijama poreznog tijela,
 2. biti nazočni tijekom provođenja službenih ili upravnih radnji na području Republike Hrvatske,
 3. pomoći ovlaštenim službenicima poreznog tijela tijekom sudskih postupaka u Republici Hrvatskoj.

(2) Ovlašteni službenici nadležnog tijela države članice koji sudjeluju u postupku iz stavka 1. ovoga članka obvezni su predočiti pisano ovlaštenje u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.

(3) U skladu sa stavcima 1. i 2. ovoga članka, porezno tijelo podnosi vlastite zahtjeve nadležnom tijelu druge države članice.

Zahtjev za prosljeđivanje obavijesti

Članak 186. (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo je obvezno, na zahtjev nadležnog tijela države članice, a u skladu s odredbama o dostavi akata iz ovoga Zakona, obavijestiti tuzemnog primatelja o svim aktima, koje je prosljedila država članica, a koji se odnose na tražbine iz članka 184. ovoga Zakona ili njihovu naplatu.

(2) Porezno tijelo je obvezno odmah obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev o poduzetim radnjama i o datumu dostave akata tuzemnom primatelju.

(3) Porezno tijelo podnosi zahtjev za prosljeđivanje obavijesti nadležnom tijelu države članice u skladu s ovim člankom kada nije u mogućnosti dostaviti obavijest primatelju u drugoj državi članici.

(4) Uz zahtjev za prosljeđivanje obavijesti iz ovoga članka dostavlja se standardni obrazac koji sadrži najmanje sljedeće podatke:

1. ime/naziv, adresu i druge podatke bitne za utvrđivanje identiteta primatelja,
2. razlog prosljeđivanja obavijesti i rok za dostavu obavijesti,
3. opis akata u prilogu te vrstu i iznos dotične tražbine te
4. ime/naziv, adresu i druge podatke o tijelu koje je nadležno za akte koji se dostavljaju, te ako je različito, podatke o tijelu gdje se mogu dobiti daljnje informacije o aktima koji se dostavljaju ili mogućnostima za osporavanje obveze plaćanja.

Primljeni zahtjevi za naplatu

Članak 187. (NN 73/13)

(1) Na zahtjev nadležnog tijela države članice, porezno tijelo je obvezno, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, poduzeti mjere naplate tražbine tijela koje je podnijelo zahtjev.

(2) Sa zahtjevom iz druge države članice postupa se kao i s domaćim zahtjevom.

(3) Propisana jedinstvena ovršna isprava iz članka 187.b ovoga Zakona temelj je za postupak naplate u Republici Hrvatskoj. Uz zahtjev za naplatu tražbine mogu se dostaviti i drugi dokumenti o tražbini izdani u državi članici koja je podnijela zahtjev.

(4) Porezno tijelo će obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev o poduzetim mjerama i ostvarenim rezultatima po zahtjevu za naplatu s dužnom pažnjom svakih 6 mjeseci od datuma primitka zahtjeva do potpune naplate ili obustave postupka.

(5) Porezno tijelo može, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, odobriti poreznom dužniku odgodu plaćanja ili plaćanje u obrocima i na to može obračunati kamate. O svakoj takvoj odluci će obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev.

(6) Od datuma primitka zahtjeva za naplatu porezno tijelo će, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, obračunavati zatezne kamate.

(7) Porezno tijelo doznačuje nadležnom tijelu države članice koje podnosi zahtjev naplaćene iznose tražbina i kamata.

(8) Tražbine se naplaćuju u kunama.

Vlastiti zahtjevi za naplatu

Članak 187.a (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo može nadležnom tijelu druge države članice dostaviti zahtjev za naplatu tražbina navedenih u jedinstvenoj ovršnoj ispravi iz članka 187.b ovoga Zakona.

(2) Prije podnošenja zahtjeva za naplatu porezno tijelo je obvezno primijeniti odgovarajuće postupke naplate propisane u Republici Hrvatskoj, osim u sljedećim situacijama:

1. kada je razvidno da u Republici Hrvatskoj nema imovine iz koje se tražbina može naplatiti ili da takav postupak neće osigurati naplatu tražbine u cijelosti te kada porezno tijelo raspolaže saznanjima da porezni dužnik raspolaže imovinom u državi članici kojoj se dostavlja zahtjev za naplatu,

2. kada bi pokretanje takvog postupka u Republici Hrvatskoj uzrokovalo nerazmjerne poteškoće.

(3) Uz svaki zahtjev za naplatu prilaže se jedinstvena ovršna isprava iz članka 187.b ovoga Zakona. Uz zahtjev za naplatu tražbine mogu se dostaviti i drugi dokumenti koji se odnose na tražbu.

(4) Čim porezno tijelo stekne bitna saznanja o predmetu po kojem je prosljedilo zahtjev za naplatu, dostavit će ih tijelu koje je primilo zahtjev.

Jedinstvena ovršna isprava

Članak 187.b (NN 73/13)

(1) Jedinstvena ovršna isprava iz članka 128. ovoga Zakona temeljem koje je moguća naplata tražbina iz članka 184. ovoga Zakona u državi članici koja prima zahtjev, sadržajem upućuje na temeljnu ovršnu ispravu i jedina je osnova za naplatu i mjere osiguranja koje se poduzimaju u državi članici koja prima zahtjev.

(2) Jedinstvena ovršna isprava sadrži najmanje sljedeće podatke:

1. podatke koji upućuju na temeljnu ovršnu ispravu, opis i vrstu tražbine, razdoblje na koje se tražbina odnosi, sve datume važne za postupak naplate tražbina iz članka 184. ovoga Zakona te iznos tražbine koji se potražuje i njegove sastavne dijelove, odnosno glavnica, obračunate kamate i druge troškove postupka naplate,
2. ime/naziv i druge podatke bitne za utvrđivanje identiteta poreznog dužnika,
3. ime/naziv i adresu i druge detalje o tijelu koje je nadležno za utvrđivanje tražbine, te ako je različito, o tijelu koje je nadležno za davanje informacija o tražbinama i mogućnostima za njihovo osporavanje.

Zahtjev za mjere osiguranja

Članak 188. (NN 73/13)

(1) U slučaju osporavanja tražbine ili ovršne isprave u državi članici koja podnosi zahtjev u vrijeme podnošenja zahtjeva ili kada tražbina još uvijek nije predmetom ovršne isprave u državi članici koja podnosi zahtjev, porezno tijelo poduzima mjere osiguranja sukladno odredbama članka 158. ovoga Zakona, na zahtjev nadležnog tijela države članice. Dokument koji se prilaže uz zahtjev za mjere osiguranja ne podliježe postupku priznavanja, dopunjavanja ili zamjene u Republici Hrvatskoj te je isti podoban za provođenje mjera osiguranja. Država članica koja podnosi zahtjev dužna je bez odgađanja, po okončanju spora, dostaviti državi članici koja prima zahtjev ovršnu ispravu odnosno izmijenjenu ovršnu ispravu koja više ne može biti osporena.

(2) Porezno tijelo može dostaviti zahtjev kojim se od druge države članice traže mjere osiguranja kada su tražbina ili ovršna isprava u Republici Hrvatskoj osporene u vrijeme podnošenja zahtjeva. Dokument koji se odnosi na tražbinu prilaže se uz zahtjev za provođenje mjera osiguranja.

(3) Odredbe o zahtjevima za naplatu na odgovarajući se način primjenjuju i na zahtjeve za mjere osiguranja.

Nadležnost u sporovima

Članak 189. (NN 73/13)

(1) Sporovi u vezi s tražbinom i temeljnom ovršnom ispravom u državi članici koja podnosi zahtjev ili u vezi s jedinstvenom ovršnom ispravom u državi članici koja prima zahtjev, kao i sporovi u vezi s valjanosti službene obavijesti nadležnog tijela države članice koja je podnijela zahtjev, u nadležnosti su tijela države članice koja podnosi zahtjev.

(2) Zainteresirana strana je dužna postupak osporavanja iz stavka 1. ovoga članka pokrenuti pred nadležnim tijelom države članice koja je podnijela zahtjev u skladu s njezinim važećim zakonskim propisima.

(3) Sporovi u vezi s mjerama naplate poduzetim u Republici Hrvatskoj ili u vezi s valjanosti obavijesti poreznog tijela vode se pred nadležnim tijelom Republike Hrvatske u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

(4) Kada je postupak iz stavka 1. ovoga članka pokrenut pred nadležnim tijelom Republike Hrvatske, porezno tijelo o tome obavještava nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev i navodi koji dio tražbine nije osporen.

(5) Kada porezno tijelo od nadležnog tijela države članice koje je podnijelo zahtjev ili od zainteresirane strane dobije informaciju o postupcima iz stavka 1. ovoga članka, bez odgađanja će zastati s ovršnim postupkom nad osporenim dijelom tražbine, do donošenja rješenja nadležnog tijela države članice u toj stvari. Nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev može, u ovim slučajevima, zatražiti poduzimanje mjera osiguranja naplate u skladu sa stavkom 6. ovoga članka.

(6) Na zahtjev nadležnog tijela države članice koje je podnijelo zahtjev ili kada porezno tijelo iz nekog drugog razloga smatra potrebnim, porezno tijelo može poduzeti mjere osiguranja naplate sukladno odredbama o naplati iz ovoga Zakona.

(7) Zahtjevi za naplatu mogu sadržavati osporenu tražbinu ili njezin dio, ako je to u skladu sa zakonskim propisima i važećom službenom praksom u državi članici koja prima zahtjev. Svaki takav zahtjev mora biti obrazložen. Ako je spor okončan u korist poreznog dužnika, tijelo koje je podnijelo zahtjev dužno je izvršiti povrat naplaćenih iznosa, kao i svake druge dospjele naknade, u skladu s važećim zakonskim propisima države članice koja je primila zahtjev.

(8) Ako je između Republike Hrvatske i druge države članice pokrenut postupak zaključivanja sporazuma o međusobnoj suradnji i ako bi ishod postupka mogao utjecati na tražbinu u vezi s kojom je zatražena pomoć, mjere naplate se privremeno obustavljaju ili se s njima zastaje do završetka postupka, osim u slučaju žurnosti zbog prijave ili nesolventnosti. Ako su mjere naplate obustavljene ili je doneseno rješenje o zastoju, primjenjuje se stavak 6. ovoga članka.

Izmjena i poništavanje zahtjeva za naplatu

Članak 190. (NN 73/13)

(1) Porezno tijelo odmah obavještava nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev za naplatu o svakoj naknadnoj izmjeni takvog zahtjeva ili njegovom poništenju, uz obrazloženje izmjena ili poništenja.

(2) Ako su izmjene zahtjeva posljedica sporova iz članka 189. stavka 1. ovoga Zakona, porezno tijelo dostavlja taj akt zajedno s izmijenjenom jedinstvenom ovršnom ispravom nadležnom tijelu države članice koje je primilo zahtjev.

(3) Ako porezno tijelo primi izmijenjeni zahtjev od nadležnog tijela druge države članice, nastavlja provoditi mjere naplate na temelju izmijenjene isprave.

(4) Mjere naplate ili osiguranja koje su poduzete temeljem prvotne jedinstvene ovršne isprave u Republici Hrvatskoj mogu se nastaviti na temelju izmijenjene ovršne isprave, osim ako su izmjene zahtjeva izvršene zbog ništavosti temeljne ovršne isprave u državi članici koja je podnijela zahtjev ili prvotne jedinstvene ovršne isprave u Republici Hrvatskoj.

(5) Članci 187., 187.a, 187.b i 189. ovoga Zakona primjenjuju se i na izmijenjenu jedinstvenu ovršnu ispravu.

Ograničenja

Članak 190.a (NN 73/13)

(1) Ako bi naplata tražbine, zbog dužnikove situacije, stvorila ozbiljne gospodarske ili socijalne poteškoće u Republici Hrvatskoj, porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć iz članka 187. do 190. ovoga Zakona.

(2) Ako se prvotni zahtjev odnosi na tražbine starije od 5 godina, počevši od datuma dospijeća tražbine u državi članici koja je podnijela zahtjev do datuma prvotnog zahtjeva za pomoć, porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć iz članka 185., 185.b, 186., 187. i 188. ovoga Zakona.

(3) U slučaju osporavanja tražbine ili prvotne ovršne isprave u državi članici koja podnosi zahtjev, smatra se da petogodišnje razdoblje počinje teći od trenutka kada je u državi članici koja podnosi zahtjev utvrđeno da tražbina ili ovršna isprava više ne mogu biti osporene.

(4) Kada nadležna tijela države članice koja podnose zahtjev odobre odgodu plaćanja ili plan obročne otplate, smatra se da petogodišnje razdoblje počinje teći od trenutka isteka cijelog razdoblja plaćanja.

(5) U slučajevima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć u vezi s tražbinama starijim od 10 godina, počevši od datuma dospijeća plaćanja u državi članici koja podnosi zahtjev.

(6) Porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć po zahtjevima drugih država članica iz članka 187. i 188. ovoga Zakona, ako je ukupni iznos tražbina za koje je zatražena pomoć manji od 1.500 eura, odnosno istog iznosa u kunskoj protuvrijednosti.

(7) Porezno tijelo obavještava nadležno tijelo države članice koje podnosi zahtjev o razlozima za odbijanje zahtjeva za pomoć.

Zastara

Članak 191. (NN 73/13)

(1) Rokovi zastare primjenjuju se prema važećim zakonskim propisima u državi članici koja podnosi zahtjev.

(2) Mjere naplate poduzete od nadležnog tijela države članice po zahtjevu Republike Hrvatske koje utječu na prekid, zastoj ili produljenje rokova zastare u državi članici koja prima zahtjev, imat će isti učinak u Republici Hrvatskoj ako je isto propisano nacionalnim zakonodavstvom.

(3) Ako prekid, zastoj ili produljenje rokova zastare nisu mogući prema važećim propisima u državi članici koja prima zahtjev, smatrat će se da je mjere koje poduzima nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev poduzelo porezno tijelo ili da su one poduzete u njegovo

ime, ako bi te mjere imale utjecaj na prekid ili produljenje rokova zastare u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

(4) Stavci 2. i 3. ovoga članka ne utječu na pravo države članice koja podnosi zahtjev na poduzimanje mjera kojima se prekida zastara, zastaje sa zastarom ili se produljuju rokovi zastare.

(5) Porezno tijelo obavještava nadležna tijela država članica koja podnose zahtjeve o svakoj radnji kojom se prekida zastara, zastaje sa zastarom ili produljuju rokovi zastare za tražbine za koje su zatražene mjere naplate ili osiguranja.

Članak 192. (NN 73/13)

Brisan.

Troškovi

Članak 193. (NN 73/13)

(1) Osim iznosa iz članka 187. stavka 7. ovoga Zakona, porezno tijelo će od poreznog dužnika naplatiti i troškove postupka naplate, u skladu s odredbama članka 114. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Sve troškove nastale u vezi s pružanjem uzajamne pomoći drugim državama članicama snosit će Republika Hrvatska.

(3) Iznimno, porezno tijelo može s nadležnim tijelom države članice koje podnosi zahtjev dogovoriti naknadu troškova u određenim slučajevima:

1. kada postoje poteškoće u naplati tražbina,
2. kada su troškovi naplate izrazito visoki ili
3. kada je naplata povezana s borbom protiv organiziranog kriminala.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, država članica koja podnosi zahtjev obvezna je nadoknaditi Republici Hrvatskoj sve troškove i gubitke proizašle iz postupaka koji se pokažu neutemeljenima, s obzirom na suštinu tražbine ili valjanost ovršne isprave i/ili mjera osiguranja poduzetih od tijela koje je podnijelo zahtjev.

Standardni obrasci i načini komunikacije

Članak 193.a (NN 73/13)

(1) Zahtjevi za informacije u skladu s člankom 185. ovoga Zakona, zahtjevi za prosljeđivanje obavijesti u skladu s člankom 186. ovoga Zakona, zahtjevi za naplatu u skladu s člankom 187. i 187.a ovoga Zakona ili zahtjevi za mjere osiguranja u skladu s člankom 188. ovoga Zakona dostavljaju se u elektroničkom obliku, na standardnim obrascima. Ovi se obrasci u najvećoj mjeri koriste i u svakoj drugoj daljnjoj komunikaciji vezanoj uz zahtjev.

(2) Jedinstvena ovršna isprava u državi članici koja prima zahtjev, dokument koji omogućuje mjere osiguranja u državi članici koja podnosi zahtjev i drugi dokumenti iz

članaka 187., 187.a, 187.b i 188. ovoga Zakona također se dostavljaju elektroničkim putem.

(3) Uz standardne obrasce mogu se, po potrebi, dostaviti izvješća, izjave i svi drugi dokumenti te njihove ovjerene vjerodostojne preslike ili njihovi dijelovi, koji se također dostavljaju elektroničkim putem.

(4) Standardni obrasci i komunikacija elektroničkim putem mogu se koristiti i za razmjenu informacija iz članka 185.a ovoga Zakona.

(5) Stavak 1. ovoga članka ne odnosi se na informacije i dokumentaciju pribavljene u skladu s člankom 185.b ovoga Zakona.

(6) Ako se komunikacija ne odvija elektroničkim putem ili na standardnim obrascima, to ne utječe na valjanost dobivene informacije ili mjera poduzetih u postupanju po zahtjevu za pomoć.

Korištenje informacija i dokumenata

Članak 193.b (NN 73/13)

(1) Informacije koje se u bilo kojem obliku razmjenjuju u skladu s ovim poglavljem podliježu obvezi čuvanja porezne tajne u skladu sa člankom 8. ovoga Zakona.

(2) Takve se informacije mogu koristiti u svrhu provođenja mjera naplate ili mjera osiguranja s obzirom na tražbine iz članka 184. ovoga Zakona, kao i za utvrđivanje i naplatu doprinosa za obvezna osiguranja.

(3) Država članica koja dostavlja informacije odobrava njihovo korištenje i u druge svrhe osim onih koje su navedene u stavku 2. ovoga članka, ako se, prema zakonodavstvu države članice koja informacije dostavlja, iste mogu koristiti u slične svrhe.

(4) Ako tijelo koje podnosi zahtjev ili tijelo koje prima zahtjev smatra da bi informacije dobivene u skladu s ovim poglavljem mogle biti korisne nekoj trećoj državi članici, može te informacije dostaviti, pod uvjetom da se dostava odvija u skladu s pravilima i postupcima utvrđenim u ovom poglavlju. Država članica koja namjerava dostaviti informacije trećoj državi članici o tome obavještava državu članicu iz koje informacije potječu. Država članica iz koje informacije potječu može uskratiti dozvolu za dostavom informacija u roku od deset radnih dana od datuma primitka takve obavijesti.

(5) Na informacije dostavljene u bilo kojem obliku u skladu s ovim poglavljem mogu se pozvati sva tijela u Republici Hrvatskoj ili ih koristiti kao dokaz, kao da se radi o sličnim informacijama prikupljenim u Republici Hrvatskoj.

(6) Porezno tijelo obavještava jednom godišnje i to do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu Europsku komisiju o:

(a) broju zahtjeva za informacijama, zahtjeva za prosljeđivanje obavijesti, zahtjeva za naplatu i zahtjeva za mjere osiguranja koji su zaprimljeni iz i poslani u druge države članice

(b) iznosu tražbina za koja se traži pomoć i o naplaćenim iznosima tražbina.

Primjena drugih sporazuma o pružanju pomoći

Članak 193.c (NN 73/13)

(1) Ovo poglavlje nije zapreka izvršenju bilo koje obveze pružanja šire pomoći koja proizlazi iz bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili dogovora, kao i iz obavijesti o sudskim ili sličnim pravnim aktima drugih javnopravnih tijela.

(2) Kada Republika Hrvatska zaključi takve bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore o stvarima obuhvaćenim ovim poglavljem, koji se ne odnose samo na pojedinačne slučajeve, odmah će o tome obavijestiti Europsku komisiju.

(3) U slučaju pružanja šire uzajamne suradnje u okviru bilateralnog ili multilateralnog sporazuma ili dogovora, Republika Hrvatska može koristiti elektroničku komunikacijsku mrežu i standardne obrasce u skladu s člankom 193.a ovoga Zakona.

Članak 194. (NN 73/13)

Brisan.

IX. RAZMJENA INFORMACIJA IZMEĐU DRŽAVA ČLANICA EUROPSKE UNIJE O ISPLAĆENIM KAMATAMA NA DOHODAK OD ŠTEDNJE

1. OPĆE ODREDBE

Nadležnost i područje primjene

Članak 195. (NN 73/13)

(1) Porezna uprava je tijelo nadležno za razmjenu informacija između država članica Europske unije (u nastavku: država članica) o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje nerezidentima država članica, kao i za primjenu pet Sporazuma sklopljenih između Europske unije i Švicarske federacije, Republike San Marino, Andore, Lihtenštajna i Monaca (u nastavku: treće države).

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se na svaki Sporazum koji će Republika Hrvatska sklopiti sa svakim ovisnim i pridruženim područjem država članica

Svrha razmjene informacija

Članak 196.

(1) Cilj odredaba glave IX. ovoga Zakona je omogućiti da dohodak od štednje isplaćen u obliku kamata u Republici Hrvatskoj stvarnim korisnicima koji su fizičke osobe i rezidenti u drugoj državi članici, bude stvarno oporezovan u skladu sa zakonima države članice.

(2) Odredbe glave IX. ovoga Zakona primjenjivat će se na odgovarajući način na Sporazume iz članka 195. ovoga Zakona.

Stvarni korisnik

Članak 197. (NN 73/13)

Stvarni korisnik je fizička osoba koja je rezident druge države članice i kojoj je kamata isplaćena ili fizička osoba kojoj je isplata kamate osigurana, osim ako ta osoba ne pruži dokaz da kamata nije primljena ili da isplata nije osigurana u njegovu osobnu korist zbog jednog od sljedećih razloga:

1. smatra se isplatiteljem u smislu članka 199. ovoga Zakona;
2. djeluje za korist:
 - pravne osobe,
 - subjekta za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire sukladno posebnom propisu (u nastavku: UCITS), ili
 - subjekta iz članka 200. ovoga Zakona. U tom slučaju fizička osoba koja prima kamatu ili kojoj je isplata kamate osigurana mora gospodarskom subjektu koji isplaćuje kamatu dostaviti ime, prezime i adresu subjekta kome će kamata biti isplaćena, a gospodarski subjekt dostavlja istu informaciju Poreznoj upravi,
 - subjekta iz članka 200. ovoga Zakona. U tom slučaju fizička osoba koja prima kamatu ili kojoj je isplata osigurana mora gospodarskom subjektu koji isplaćuje kamatu priopćiti ime, prezime i adresu subjekta kome će kamata biti isplaćena, a on priopćava istu informaciju nadležnoj poreznoj upravi;
3. djeluje u ime druge fizičke osobe koja je stvarni korisnik, te isplatitelju kamate dostavlja ime, prezime i adresu toga stvarnoga korisnika. Ako isplatitelj nema tu informaciju niti bilo koji drugi element na temelju kojeg bi identificirao stvarnog korisnika kamate, fizička osoba koja djeluje u njegovo ime smatrat će se stvarnim korisnikom.

Utvrđivanje identiteta i rezidentnosti stvarnoga korisnika

Članak 198. (NN 73/13)

- (1) Isplatitelj je obvezan poduzeti mjere kako bi se utvrdio identitet i rezidentnost stvarnoga korisnika iz stavaka 2. i 4. ovoga članka.
- (2) Identitet stvarnoga korisnika sastoji se od njegova imena, prezimena, adrese i ako postoji, poreznoga identifikacijskog broja koji je za porezne svrhe dodijelila država rezidentnosti.
- (3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka utvrđuju se na temelju putovnice ili službene osobne iskaznice. Ako adresa stvarnog korisnika nije navedena u putovnici ili službenoj osobnoj iskaznici tada se ona utvrđuje na temelju nekog drugog dokumentiranog dokaza o adresi stvarnog korisnika. Ako porezni identifikacijski broj nije unesen u putovnicu, službenu osobnu iskaznicu ili u neki drugi dokumentirani dokaz o rezidentnosti, koji za porezne svrhe predočuje stvarni korisnik, identitet stvarnog korisnika nadopunjava se pozivanjem

na datum i mjesto rođenja stvarnoga korisnika koji se uzima iz putovnice ili službene osobne iskaznice.

(4) Isplatitelj utvrđuje rezidentnost stvarnog korisnika na temelju podataka o adresi stvarnog korisnika. Smatra se da je stvarni korisnik rezident one države u kojoj ima stalnu adresu.

(5) Podaci iz stavka 4. ovoga članka utvrđuju se na temelju putovnice ili službene osobne iskaznice ili u slučaju potrebe, na temelju dokumentiranog dokaza što ga predoči stvarni korisnik, a prema postupku kako slijedi: ako se fizička osoba čija se rezidentnost utvrđuje na temelju putovnice ili službene osobne iskaznice koju je izdala država članica, izjasni kao rezident treće države, rezidentnost se utvrđuje na temelju dokaza o poreznoj rezidentnosti koju je izdalo nadležno tijelo treće države, a koju fizička osoba navodi kao državu rezidentnosti. Ako se ne predoči dokaz o poreznoj rezidentnosti, država koja je izdala putovnicu ili drugi službeni identifikacijski dokument smatra se državom rezidentnosti.

Isplatitelj

Članak 199.

Isplatitelj je svaki gospodarski subjekt, sa ili bez pravne osobnosti, koji isplaćuje kamatu ili osigurava isplatu kamate za izravnu korist stvarnoga korisnika bez obzira je li gospodarski subjekt ujedno i izravni dužnik kamate ili je samo subjekt koji je imenovan od strane dužnika ili stvarnog korisnika da isplati kamatu ili da osigura isplatu kamate.

Isplatitelj po primitku

Članak 200. (NN 73/13)

(1) Svaki subjekt kome je kamata isplaćena ili isplata kamate osigurana za izravnu korist stvarnog korisnika smatrat će se isplatiteljem po primitku za takvu isplatu.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako je gospodarskom subjektu koji obavlja ili osigurava isplatu kamate dostavljen službeni dokaz da se radi o primatelju:

1. pravnoj osobi, osim pravnih osoba iz stavka 7. ovoga članka ili
2. čija se dobit oporezuje prema načelima za oporezivanje trgovačkih društava ili
3. koji posluje kao UCITS.

(3) Subjekt iz stavka 1. ovoga članka ostvaruje status isplatitelja po primitku u trenutak zaprimanja kamata ili osiguranja isplate kamata.

(4) Svaki gospodarski subjekt koji isplaćuje kamatu ili osigurava isplatu kamate subjektu koji se u smislu stavka 1. ovoga članka smatra isplatiteljem po primitku, sa sjedištem u drugoj državi članici, dužan je Poreznoj upravi dostaviti naziv i adresu tog subjekta kao i ukupni iznos isplaćene kamate ili osigurane isplate kamata. Porezna uprava će informaciju proslijediti nadležnom tijelu države članice u kojoj taj subjekt ima sjedište.

(5) Subjekt iz stavka 1. ovoga članka može odabrati mogućnost da ga se za potrebe ovoga Zakona smatra UCITS-om iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, pod uvjetom da gospodarskom subjektu koji mu obavlja ili osigurava isplatu kamata dostavi službenu potvrdu izdanu od strane države članice u kojoj ima sjedište.

(6) Porezna uprava će potvrdu iz stavka 5. ovoga članka, izdati najkasnije u roku od dva mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva.

(7) Pravne osobe koje se smatraju isplateljem po primitku iz ovoga članka su:

1. u Finskoj: avoin yhtiö (Ay) i kommandiittiyhtio (Ky)/öppet bolag i kommanditbolag
2. u Švedskoj: handelsbolag (HB) i kommanditbolag (KB).

Isplaćena kamata

Članak 201. (NN 73/13)

(1) U smislu ovoga članka, isplaćene kamate su:

1. kamate isplaćene u gotovini ili uplaćene na račun, vezano za tražbine svake vrste, bez obzira na to jesu li te tražbine osigurane zalogom i bez obzira na to nose li pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnim papirima, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja u plaćanju ne smatraju se kamatom;

2. obračunate ili kapitalizirane kamate pri prodaji, reotkupu ili otplati tražbina iz točke 1. ovoga stavka;

3. primici od kamata koje su isplaćene izravno ili putem osoba iz članka 200. ovoga Zakona, a koje je raspodijelio:

– UCITS,

– subjekt koji koristi mogućnost da se s njim postupa kao s UCITS-om na temelju službene potvrde prema članku 200. stavku 5. ovoga Zakona,

– subjekt za zajednička ulaganja osnovan izvan područja Europske unije;

4. prihodi ostvareni pri prodaji, reotkupu ili otplati dionica ili udjela od izravnih ili neizravnih ulaganja, putem subjekata za zajednička ulaganja ili osoba, pod uvjetom da je više od 25% njihove imovine uloženo u tražbine iz točke 1. ovoga stavka, i to:

– UCITS,

– subjekt koji se smatra UCITS-om, i to na temelju potvrde iz članka 200. stavka 5. ovoga Zakona, i

– subjekt za zajednička ulaganja osnovan izvan područja Europske unije.

(2) Ako isplatelj ne posjeduje informacije iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka vezano za udio isplaćenih kamata u prihodima, isplaćenom kamatom se smatra ukupan iznos prihoda.

(3) Ako isplatitelj nema informacije o postotku udjela imovine uložene u tražbine ili u dionice ili udjele iz stavka 1. točke 4. ovoga članka, smatra se da je taj postotak iznad 25%. Ako isplatitelj ne može utvrditi iznos prihoda koji je stvarni korisnik ostvario, smatra se da iznos prihoda odgovara iznosu prihoda od prodaje, reotkupa ili otplate dionica ili udjela.

(4) Ako su kamate iz stavka 1. ovoga članka isplaćene ili uplaćene na račun osobe iz članka 200. stavka 2. ovoga Zakona, i ako se ne koristi opcija iz članka 200. stavka 5. ovoga Zakona, smatrat će se da se radi o isplati u trenutku kada je ta osoba ostvarila primitak kamate.

(5) Isplatitelj kamate iz stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka dužan je izvijestiti Poreznu upravu o ukupnim obračunatim kamatama za razdoblje koje ne može biti dulje od jedne godine, čak i ako ne dođe do prodaje, reotkupa ili otplate tijekom toga razdoblja.

(6) Kamata iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka neće se smatrati isplaćenom kamatom u smislu ovoga Zakona ako su isplaćene:

1. od subjekata za zajednička ulaganja ili subjekata čije je sjedište u Republici Hrvatskoj, čija izravna i neizravna ulaganja u tražbine iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ne prelaze 15 % njihove imovine,

2. od subjekata iz članka 200. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, čija su sjedišta u Republici Hrvatskoj, a koji nisu odabrali mogućnost da ih se smatra UCITS-om sukladno članku 200. stavku 5. ovoga Zakona i čija izravna i neizravna ulaganja u tražbine iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ne prelaze 15 % njihove imovine.

(7) Postoci iz stavka 1. točke 4. i iz stavka 6. ovoga članka utvrđuju se u skladu s investicijskom politikom na način na koji je ona uređena posebnim propisima koji uređuju tržište kapitala, pravilnicima, prospektima i statutima investicijskih fondova i drugih subjekata, a u slučaju nepostojanja navedenoga, utvrđuje se prema aktualnom sastavu imovine.

2. RAZMJENA INFORMACIJA

Informacije o kojima izvještava isplatitelj

Članak 202. (NN 73/13)

(1) Isplatitelji su obvezni Poreznoj upravi dostaviti, sljedeće informacije:

1. naziv isplatitelja, adresu sjedišta ili mjesta poslovanja isplatitelja,
2. identitet i rezidentnost stvarnog korisnika u skladu s člankom 198. ovoga Zakona,
3. broj računa stvarnoga korisnika ili, ako nije dostupan, opis tražbine na temelju kojeg se isplaćuje kamata, i
4. informacije vezane uz kamate isplaćene u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(2) U minimalnoj količini informacija o isplaćenim kamatama koje je isplatitelj obvezan dostaviti, pravi se razlika između sljedećih kategorija kamata:

-
1. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, iznos kamata isplaćenih u gotovini ili uplaćenih na račun,
 2. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točke 2. ili 4. ovoga Zakona, iznos kamata ili prihoda, ili u nedostatku istih, puni iznos prihoda od prodaje, reotkupa ili otplate,
 3. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, iznos prihoda ili puni iznos raspodijeljenog prihoda,
 4. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 4. ovoga Zakona, iznos kamate koji se dodjeljuje članovima subjekata iz članka 200. stavka 1. ovoga Zakona, koji ispunjavaju kriterije iz članka 197. ovoga Zakona,
 5. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 5. ovoga Zakona iznos obračunatih kamata na godišnjoj razini.
- (3) Informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostavljaju se elektroničkim putem u propisanom formatu.
- (4) Rok za dostavu informacija iz stavaka 1. i 2. ovoga članka je 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

Automatska razmjena informacija

Članak 203. (NN 73/13)

- (1) Porezna uprava dostavlja informacije iz članka 202. ovoga Zakona nadležnom tijelu druge države članice u kojoj je stvarni korisnik rezident.
- (2) Rok za dostavu informacija iz stavka 1. ovoga članka je 30. lipnja tekuće godine, za sve isplate kamata ostvarene tijekom prethodne kalendarske godine.

Prijelazno razdoblje

Članak 204. (NN 73/13)

- (1) Obveza za prvu dostavu informacija iz članka 202. ovoga Zakona nastaje 31. ožujka u godini koja slijedi nakon godine pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.
- (2) Porezna uprava će hrvatskim rezidentima kojima je obustavljen porez po odbitku na isplaćene kamate u drugoj državi članici, osigurati povrat ovog poreza, na način da će im odobriti uračunavanje poreza koji odgovara obustavljenom iznosu poreza po odbitku. Ako je iznos poreza po odbitku veći od iznosa poreza koji hrvatski rezident treba platiti prema nacionalnim propisima, Porezna uprava će razliku obustavljenog poreza po odbitku vratiti stvarnom korisniku.
- (3) Ako isplaćene kamate iz članka 201. ovoga Zakona ne podliježu oporezivanju prema nacionalnom zakonodavstvu, Porezna uprava će na zahtjev stvarnog korisnika kamata koji je hrvatski rezident, vratiti iznos obustavljenog poreza po odbitku u drugoj državi članici.

(4) Uračunavanje ili povrat poreza po odbitku Porezna uprava izvršit će samo onda ako stvarni korisnik, hrvatski rezident, dostavi potrebne dokumente iz kojih se može utvrditi njegov identitet i iznos obračunatog, obustavljenog i uplaćenog poreza po odbitku.

(5) Porezna uprava će najkasnije u roku od trideset (30) dana od dana primitka zahtjeva stvarnog korisnika sukladno stavku 4. ovoga članka doznačiti iznos iz stavka 3. ovoga članka obračunat u kunama prema srednjem tečaju HNB-a na dan prijenosa, na račun stvarnog korisnika.

(6) Ako je osim poreza po odbitku iz stavka 2. ovoga članka kamata koju je primio stvarni korisnik, hrvatski rezident, bila oporezovana bilo kojom drugom vrstom poreza po odbitku, Porezna uprava će tako plaćeni porez uračunati prije postupka iz stavka 2. ovoga članka

(7) Na zahtjev stvarnog korisnika hrvatskog rezidenta, najkasnije u roku dva (2) mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva, Porezna uprava će izdati potvrdu u svrhu neobustavljanja poreza po odbitku na isplaćene kamate u državama članicama. Potvrda vrijedi najviše tri godine, a sadrži:

- ime, prezime, adresu i porezni ili drugi identifikacijski broj, a u nedostatku istoga, datum i mjesto rođenja stvarnog korisnika,
- ime, prezime i adresu isplatitelja,
- broj bankarskog računa stvarnog korisnika, a u nedostatku istog instrument osiguranja.

Ovlasti ministra financija

Članak 205. (NN 73/13)

Ovlašćuje se ministar financija da do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji provedbenim propisom podrobnije propiše provedbu članaka od 172. do 194. te od 195. do 204. ovoga Zakona.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Porezni prekršaj

Članak 206. (NN 73/13)

(1) Porezni prekršaj je povreda poreznog propisa koja je kao prekršaj propisana ovim Zakonom i posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza.

(2) Prekršajni postupak u prvom stupnju vodi i rješenje o prekršaju donosi vijeće za prekršajni postupak nadležnog područnog ureda Porezne uprave.

(3) Ministar financija, na prijedlog ravnatelja Porezne uprave, može imenovati više vijeća za prekršajni postupak u područnim uredima.

(4) Vijeće za prekršajni postupak ima predsjednika i dva člana koje na prijedlog ravnatelja Porezne uprave imenuje ministar financija.

(5) Predsjednik vijeća za prekršajni postupak predsjeda i rukovodi radom vijeća.

(6) Za predsjednika vijeća za prekršajni postupak može se imenovati osoba koja je diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

(7) Vijeće za prekršajni postupak može ovlastiti člana vijeća za vođenje postupka i donošenje odluka tijekom postupka, osim donošenja odluke o prekršaju.

(8) O žalbi na rješenje doneseno u prvostupanjskom prekršajnom postupku rješava Visoki prekršajni sud osim ako Prekršajnim zakonom nije propisano drugačije.

(9) Na prekršajni postupak koji vodi porezno tijelo primjenjuju se odredbe Prekršajnog zakona.

Lakši porezni prekršaji

Članak 207. (NN 73/13, 26/15, 44/16)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba:

1. ako poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom ne čuva na mjestu propisanom zakonom (članak 56. stavak 9.),

2. ako na početku poslovanja i krajem svake poslovne godine ne popiše svu imovinu i obveze (članak 56. stavak 13.),

3. ako ne popiše imovinu i obveze pri promjenama cijena dobara ili kod statusnih promjena ili prestanka obavljanja djelatnosti ili kod otvaranja postupka stečaja ili likvidacije (članak 56. stavak 14.),

4. ako na zahtjev poreznog tijela ne stavi na raspolaganje dokumentaciju o elektroničkom sustavu korištenom za vođenje poslovnih knjiga, evidencija i izvješća na propisani način (članak 57. stavak 6.),

5. ako ne prijavi činjenicu stjecanja većinskog udjela ili činjenicu da je u sustavu povezanih društava, u propisanom roku (članak 58. stavci 2. i 4.),

6. ako ne prijavi činjenicu promjene većinskog vlasnika u propisanom roku (članak 58. stavak 3.),

7. ako ne dostavi poreznom tijelu podatke o osobi i ovlašteniku za koje vodi račun, čuva ili kao zalog uzima vrijednosti ili ustupa pretinac (članak 61.),

8. ako u poreznoj prijavi iskaže netočne ili neistinite podatke (članak 63. stavak 2.),

9. ako ne izda poreznom obvezniku dokumentaciju potrebnu za poreznu prijavu (članak 63. stavak 4.),

10. ako se ne odazove na poziv poreznog tijela radi davanja obavijesti usmeno na službenom mjestu poreznog tijela (članak 69. stavak 4.),

11. ako na traženje poreznog tijela ne dostavi obavijest u pisanom obliku ili obavijest ne dostavi pravodobno (članak 69. stavak 7.),

12. ako ne podnese statistička izvješća Poreznoj upravi za potrebe utvrđivanja činjenica bitnih za oporezivanje (članak 69. stavak 9.),

13. ako ometa očevid (članak 73. stavak 1.),

14. ako kao ovršenik koji na zahtjev poreznog tijela ne da podatke ili da netočne i nepotpune podatke o svojoj imovini i dohotku (članak 127.),

15. banka i Financijska agencija, svaka u okviru svojih obveza, ako ne postupe u skladu s člankom 140. ovoga Zakona,

16. ako ne dostavi poreznom tijelu podatke o isplaćenoj kamati fizičkim osobama-nerezidentima (članak 202. stavci 1. i 2.),

(17) ako ne prikuplja propisane informacije, ne provodi dubinsku analizu, ne utvrđuje račune o kojima se izvješćuje i ne izvješćuje o njima, ako ne izvješćuje u roku, u propisanom obliku, Ministarstvo financija, Poreznu upravu (članak 177.a, stavci 1., 2., 3., 5. i 9.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba obrtnik i fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(3) Novčanom kaznom od 200,00 do 20.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. točaka 8., 10., 11. i 12. ovoga članka kaznit će se fizička osoba (članak 63. stavak 2., članak 69. stavak 4., članak 69. stavak 7. i članak 69. stavak 9.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka.

Teži porezni prekršaji

Članak 208. (NN 73/13, 26/15)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba:

1. ako evidencije o dnevnom gotovinskom prometu ne vodi na mjestu na kojem se ti primici ostvaruju ili ne osigurava dostupnost evidencija poreznom tijelu (članak 56. stavak 5.),

2. ako poslovne knjige i druge evidencije ne vodi u skladu s načinom oporezivanja i prema temeljnim načelima urednog knjigovodstva (članak 56. stavak 7.),

3. ako poslovne knjige i druge evidencije koje vodi u elektroničkom obliku ne vodi prema načelima urednoga knjigovodstva ili ako pri vođenju poslovnih knjiga i drugih evidencija u elektroničkom obliku ne osigura raspoložive, čitljive i sustavne podatke (članak 56. stavak 8.),

4. ako ne prijavi činjenice bitne za utvrđivanje njegove porezne obveze u zakonskom roku (članak 58. stavak 1.),

5. ako ne podnese poreznu prijavu na poziv poreznog tijela (članak 62. stavak 2.),

6. ako ne podnese poreznu prijavu poreznom tijelu u propisanom roku (članak 62. stavak 4.),

7. ako uz poreznu prijavu ne priloži dokumentaciju sukladno poreznim propisima (članak 63. stavak 3.),

8. ako ne podnese elektroničkim putem poreznu prijavu ili druge podatke potrebne za oporezivanje (članak 63. stavak 6.),

9. ako ne izvrši ispravak prijave u roku od 15 dana od dana izvršnosti odluke kada je temeljem činjenica utvrđenih rješenjem poreznog nadzora ili drugog tijela nužno izvršiti ispravak prijave ili ako ne izvrši ispravak prijave u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti sudske odluke (članak 66. stavak 6. i 7.),

10. ako na zahtjev poreznog tijela ne dostavi podatke potrebne za utvrđivanje porezne obveze, provedbu ovrhe i mjera osiguranja (članak 69. stavak 1.),

11. ako ne omogući obavljanje poreznog nadzora ovlaštenoj osobi za provođenje nadzora na njezin zahtjev (članak 108. stavak 4.),

12. ako ne sudjeluje u utvrđivanju činjeničnog stanja bitnog za njegovo oporezivanje na način da ne da obavijesti i ne predoči poslovnu dokumentaciju na zahtjev poreznog tijela, ne imenuje osobu koja će to raditi u njegovo ime ili ne omogući preuzimanje i cjelovitu reprodukciju podataka u elektroničkom obliku te njihovu dostupnost za cijelo vrijeme trajanja poreznog nadzora (članak 109. stavci 1., 2. i 3.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 200.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba obrtnik i fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 30.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. točaka 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 12. ovoga članka kaznit će se fizička osoba.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka.

Najteži porezni prekršaji

Članak 209. (NN 73/13, 26/15)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba:

1. ako ne izdaje račune, ne iskazuje isporuke dobara i usluga preko naplatnog uređaja ili na drugi odgovarajući način, a naplaćuje ih gotovinom ili ne vodi poslovne knjige i evidencije radi oporezivanja u skladu sa zakonskim propisima (članak 54.),

2. ako knjiženja i druga evidentiranja u poslovnim knjigama ne obavlja potpuno ili točno ili pravodobno ili uredno (članak 56. stavak 1.),

3. ako poslovne knjige, druge evidencije i knjigovodstvene isprave ne čuva u rokovima propisani zakonom (članak 56. stavak 16.),

4. ako ne uruči ispis elektronički vođenih poslovnih knjiga, evidencija i izvješća, ili ne omogući pristup i nadzor podataka elektronički vođenih poslovnih knjiga, evidencija i izvješća, ili ne omogući pristup i nadzor računalnog ili drugog elektroničkog sustava i baza podataka, odnosno tko ne osigura podatke na propisani način, ili ne osigura odgovarajuću zaštitu, tajnost i cjelovitost podataka, ili ne osigura čuvanje podataka u elektroničkom obliku, pristup podacima, čitljivost originalnih podataka, njihovo pravilno spremanje i čuvanje na propisani način (članak 57. stavci 1., 2., 3. i 4.),

5. ako odbije sudjelovati u poreznom postupku (članak 59. i članak 60.),

6. ako se ne odazove na poziv poreznog tijela (članak 68.),

7. ako ne predoči poslovne knjige, evidencije, poslovnu dokumentaciju i druge isprave na zahtjev poreznog tijela (članak 71. stavak 1.),

8. ako ne dostavi Poreznoj upravi u zakonom propisanom roku ili na njezin zahtjev podatke o prometu kunskih i deviznih računa pravnih osoba, fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost obrta, slobodnih zanimanja i građana (članak 101. stavci 1. i 2.),

9. ako ne dopusti obavljanje poreznog nadzora (članak 104. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 300.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba obrtnik i fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(3) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 40.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka kaznit će se fizička osoba.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 210. (NN 73/13, 26/15)

(1) Porezno tijelo može rješenjem zabraniti daljnji rad poreznom obvezniku za učinjeni prekršaj iz članka 209. točaka 1., 5., 6. i 9. ovoga Zakona.

(2) Zabrana rada može trajati od 15 dana do šest mjeseci.

(3) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne zadržava izvršenje rješenja.

(4) Zabrana iz stavka 2. ovoga članka izvršava se pečačenjem poslovnih prostorija u kojima porezni obveznik obavlja djelatnost kao i pečačenjem opreme i sredstava koja mu služe za rad.

XI. OVLASTI MINISTRA FINACIJA

Članak 211.

(1) Ovlašćuje se ministar financija da u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnikom propiše način postupanja u dobroj vjeri, tarifu nagrada i

naknada troškova zastupniku po službenoj dužnosti, što se smatra gospodarskom cjelinom, obrasce prijava činjenica bitnih za oporezivanje te oblik, sadržaj, rok i način dostave poslovnih knjiga, evidencija i izvješća koji se čuvaju u elektroničkom obliku.

(2) Ovlašćuje se ministar financija da u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnikom propiše oblik i sadržaj obrasca izjave fizičke osobe o izvorima stjecanja imovine te način praćenja stanja imovine i izvora njezinog stjecanja.

XI.a OVLASTI VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

Članak 211.a

Uvjete, način i postupak odlučivanja o pravima poreznog tijela iz porezno-dužničkog odnosa u stečajnom postupku, postupku predstečajne nagodbe i skraćenom postupku predstečajne nagodbe propisat će Uredbom Vlada Republike Hrvatske.

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODEREDBE

Članak 212.

Postupci pokrenuti prema odredbama Općega poreznog zakona (»Narodne novine«, br. 127/00., 86/01. i 150/02.), do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 213.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Opći porezni zakon (»Narodne novine«, br. 127/00., 86/01. i 150/02.).

Članak 214.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2009., osim odredaba iz glave VIII. i IX. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Prijelazne i završne odredbe iz NN 18/11

Članak 23.

Ovlašćuje se ministar financija da u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnikom propiše vrste poreznih prijava i podataka bitnih za oporezivanje koje se obvezno podnose Poreznoj upravi elektroničkim putem u elektroničkom obliku te uvjete i način ostvarivanja elektroničkog prijenosa podataka i komunikacije elektroničkim putem s Poreznom upravom.

Članak 24.

U svim odredbama Općeg poreznog zakona («Narodne novine», br. 147/08.) riječ: »punomoćnik« u bilo kojem rodu, broju i padežu, zamjenjuje se riječi: »opunomoćenik« u odgovarajućem rodu, broju i padežu, a riječi: »tijelo javne vlasti« u bilo kojem rodu, broju i padežu, zamjenjuju se riječima: »javnopravno tijelo« u odgovarajućem rodu, broju i padežu.

Članak 25.

Postupci pljenidbe novčanih sredstva ovršenika po računima započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Općeg poreznog zakona («Narodne novine», br. 147/08.).

Članak 26.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim:

- članka 1. ovoga Zakona i članka 22. ovoga Zakona u dijelu u kojem se u članku 207. stavku 1. iza točke 21. dodaje nova točka 22., koji stupaju na snagu 1. siječnja 2012.,
- članaka 11. do 20. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Prijelazne i završne odredbe iz NN 73/13

Članak 57.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članaka 13. do 50. koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji te članka 19. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2015.

Prijelazne i završne odredbe iz NN 26/15

Članak 29.

(1) Ministar financija će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 2., članka 8. i članka 9. ovoga Zakona.

(2) Ministar financija će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 13. ovoga Zakona.

Članak 30.

(1) Postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Općeg poreznog zakona («Narodne novine», br. 147/08., 18/11., 78/12., 136/12. i 73/13.).

(2) Iznimno od odredbi članka 13. ovoga Zakona koje se odnose na poreznu nagodbu, porezni obveznik kojem je u postupku poreznog nadzora do stupanja na snagu ovoga Zakona uručen zapisnik o provedenom poreznom nadzoru, odnosno čija je obveza utvrđena rješenjem koje nije izvršeno može u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti prijedlog nadležnom poreznom tijelu za sklapanje porezne nagodbe o obvezi utvrđenoj tim rješenjem.

Članak 31.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 51. stavka 9. koji je dodan člankom 4. ovoga Zakona, a koji stupa na snagu 1. siječnja 2016.

Prijelazne i završne odredbe iz NN 44/16

Članak 8.

(1) Ministar financija će pravilnik iz članka 177.a stavka 9., koji je dodan člankom 5. ovoga Zakona, donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar financija će utvrditi Popis iz članka 177.a stavka 7., koji je dodan člankom 5. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 9.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odredbe članka 195. do 199., članka 201., članka 203., članka 204. stavka 1. i članka 205., osim odredbi članka 200., članka 202. i članka 204. stavka 7. koje prestaju važiti 31. prosinca 2016. godine i odredbe članka 204. stavka 2. do 6. Općeg poreznog Zakona (»Narodne novine«, br. 147/08., 18/11., 78/12., 136/12., 73/13. i 26/15.) koje prestaju važiti 31. prosinca 2017.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će automatskom razmjenom nadležnim tijelima drugih država članica informacije iz članka 177.a stavka 1., koji je dodan člankom 5. ovoga Zakona koje se odnose na porezno razdoblje, počevši od 1. siječnja 2016.

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.